

ข่าวประเสริฐ แห่งความมั่งคั่ง และรุ่งเรือง?

เสาะหาข่าวประเสริฐที่แท้จริง

มบุญแก้ว | มอรา | มเบเว | กรูเต็ม | ไฟเฟอร์

ข่าวประเสริฐ แห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง? เสาะหาข่าวประเสริฐที่แท้จริง

PROSPERITY?

Seeking the True Gospel

เชียงใหม่, ประเทศไทย

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง eBook
Prosperity? Seeking the True Gospel eBook
© 2022 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัด
พิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever
without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles and
reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
info@gracebannasan.com;
hisbygrace@gmail.com
www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย
Printed in Thailand.

คัดลอกหรืออ้างอิงชื่อพระคัมภีร์จาก พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานร่วมสมัย สงวนลิขสิทธิ์โดยองค์การอมตธรรม
พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับมาตรฐาน 2011 สงวนลิขสิทธิ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย ใช้โดยได้รับอนุญาต
พระคัมภีร์ ฉบับอ่านเข้าใจง่าย © 2001,2015 ศูนย์พระคัมภีร์นานาชาติ (ไบเบิลสันนานาชาติ)

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหากษัตริย์ของแบปติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Prosperity? Seeking the True Gospel หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์
ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย African Christian Textbooks (ACTS) © 2015 โดย African Christian Textbooks in
partnership with The Gospel Coalition. แปลโดยได้รับอนุญาต
ผู้แปล: รุจิรา โวทเบิร์ก (Translator: Rujira Voetberg)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง.-- เชียงใหม่ : มูลนิธิมหากษัตริย์ของ
แบปติสต์ในประเทศไทย, 2565.
167 หน้า.
1. ชีวิตทางศาสนา -- คริสต์ศาสนา. I. มบูกัว. II. รุจิรา โวทเบิร์ก, ผู้แปล. III. ชื่อ เรื่อง.
248.48
ISBN (e-Book) 978-616-94138-8-2

10 หมู่ 1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, Taladyai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร. 098-757-3257 info@GraceBannasan.com
www.GraceBannasan.com

สารบัญ

อารัมภบท	i
บทนำ : ข่าวประเสริฐเทียมเท็จ - มบุญกั๋ว	1
บทที่ 1: การไม่เข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง - มบุญกั๋ว	19
บทที่ 2: ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่แท้จริงและเทียมเท็จ	45
- โอเทียโน	
บทที่ 3: ชีวิตแห่งข่าวประเสริฐ - มบุญกั๋ว	65
บทที่ 4: การทนทุกข์ - มบุญกั๋ว	83
บทที่ 5: ข่าวประเสริฐที่แท้จริง - มเบเว	103
บทที่ 6: พระพรของข่าวประเสริฐที่แท้จริง - โอเทียโน	117
ภาคผนวก I: คำท้วงติงสิบสองข้อต่อผู้สอนข่าว	137
ประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง - ไพเพอร์	
ภาคผนวก II: เงิน - กรูเต้ม	159
ภาคผนวก III: ผู้สอนข่าวข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง	163
และรุ่งเรือง	
ภาคผนวกที่ IV: บทอ่านเพิ่มเติม : หนังสืออื่นๆ	165
ที่การสอนเกี่ยวกับเรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรือง	

อารัมภบท

หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์โดยความร่วมมือระหว่าง The Gospel Coalition และ Africa Christian Textbooks Registered Trustees (เคนยา)

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นบนพื้นฐานของหนังสือเล่มก่อนหน้านี้ที่มีชื่อว่า Gaining the World, Losing the Soul (ได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณ) ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2012 ซึ่งในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้มีการเพิ่มบทใหม่ ๆ เข้าไปและปรับปรุงแก้ไขบทเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีกว่าเดิม

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อตอบโต้ความเสียหายอันใหญ่หลวงซึ่งเกิดจากสิ่งที่เรียกว่า ขบวนการเสรีรัฐแห่ง “ความมั่งคั่งและรุ่งเรือง” หรือ แห่งการมี “สุขภาพดีและความมั่งคั่ง” ที่กำลังทำลายแอฟริกาและทั่วโลกอยู่ นักเทศน์จำนวนหนึ่งกำลังให้สัญญาถึงความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายโลกแก่ชายและหญิงจำนวนมาก และพวกเขากำลังนำคนเหล่านี้ออกจากพระเยซูคริสต์และจากขบวนการเสรีรัฐของแท้ที่พบได้ในพระคัมภีร์อยู่ คำสอนเท็จพวกนี้ได้ถูกเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางจนหลายคนอาจไม่ทันตระหนักด้วยซ้ำว่าพวกเขาเองก็เคยได้รับอิทธิพลจากมันมาบ้าง

ภารกิจของเราในหนังสือเล่มนี้คือการกล่าวถึงหลักการและแนวคิดของคำสอนเรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรืองไม่ใช่การโต้แย้งกับผู้สอนเหล่านั้นคนหนึ่งคนใดแต่เราก็มียารายชื่อของนักเทศน์ผู้มีอิทธิพลต่อคนมากมายจำนวนหนึ่งที่ได้เผยแพร่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้ออกไปในรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกันไว้ให้ด้วย (มีตัวอย่างที่อ้างอิงอยู่ในภาคผนวก III) เหนือสิ่งอื่นใดเราขอแนะนำให้ท่านผู้อ่านพิจารณาและใคร่ครวญคำเทศนาที่พวกท่านได้ยินโดยการนำไปเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ นี่แหละคือความมุ่งมั่นของหนังสือเล่มนี้

ความปรารถนาของเราโดยผ่านทางหนังสือเล่มนี้ คือการที่คนเหล่านั้นที่ถูกล่อลวงหรือถูกทำให้สับสนเพราะคำเทศนาของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจะหันมาเทิดทูนและยึดมั่นในข่าวประเสริฐแห่งพระคัมภีร์ และได้พบกับความรอดในพระเยซูคริสต์ เรายังหวังด้วยว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเตรียมชีวิตคริสเตียนให้มีความพร้อมที่จะลุกขึ้นต่อต้านคำสอนผิดๆ ที่พวกเขาได้ยินมาจากหลายๆ ธรรมาสัน เรายังอธิษฐานขอให้ผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งเหล่านี้ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ด้วย เราเชื่อว่ามีผู้สอนบางคนที่ต้องกลับใจจากคำสอนที่ผิดพลาดของเขา ทั้งต้องยอมจำนนและยอมรับพระเยซูคริสต์ให้มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา ในขณะที่ส่วนที่เหลือก็ต้องเรียนรู้วิธีที่จะใช้พระคัมภีร์ในฐานะพระคำของพระเจ้าอย่างระมัดระวังด้วย

นี่เป็นปัญหาที่ร้ายแรงและเราก็ตีพิมพ์และเผยแพร่หนังสือเล่มนี้ด้วยความรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่เร่งด่วน เรายังใช้ภาษาที่รุนแรงในจดหมายฉบับที่สองของท่านเพื่อตำหนิผู้สอนจอมโลกและเยอหียาห์ที่แสวงหาผลประโยชน์จากคริสเตียนในยุคนั้น ทุกวันนี้เรา

เห็นนักเทศน์ที่อยู่รอบตัวเราทำให้ผู้คนหลงทางไปด้วยคำสัญญาที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และไม่ได้มาจากพระเจ้า เราจึงไม่อาจนิ่งดูตายและไม่ทำอะไรเลยได้ หนังสือเล่มนี้จะชี้ให้คุณเห็นถึงพระเจ้าผู้ครอบครองเหนือทุกสิ่งและข่าวประเสริฐอันสมบูรณ์พร้อมของพระองค์ เราจึงยืนหยัดต่อสู้กับข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองด้วยสิ่งนี้

เรารู้สึกขอบคุณ ไมเคิล โอเทียโน มอรา, เคน มบูกัว และคอนราต มเบเว เป็นอย่างยิ่งที่ทุ่มเททั้งเวลาและแรงกายของพวกเขาในการเขียนบทต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้ และขอบคุณคริสตจักรของคนเหล่านี้เช่นกันที่ยินยอมให้พวกเขาทุ่มเททั้งเวลาและกำลังให้กับผลงานชิ้นนี้

เรารู้สึกขอบคุณ Baker Publishing Group ที่อนุญาตให้มีการนำบางบทในหนังสือของ จอห์น ไฟเฟอร์ และ เวนย์ กูเด็ม มาใช้ในหนังสือเล่มนี้

เราอยากขอบคุณ เคลบ เนคินา เช่นกันที่ช่วยตรวจทานและเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ทั้งเล่ม

เป็นอีกครั้งที่เราได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนของเรา เดวิด เรย์โนลส์ ที่ช่วยเรียบเรียงทุกอย่างเข้าด้วยกันในขั้นสุดท้ายและเป็นผู้ตรวจทานในรอบสุดท้ายด้วย หนังสือเล่มนี้สำเร็จลงด้วยการทำงานที่ทุ่มเทอย่างหนักของเดวิดที่ได้เรียบเรียงหนังสือ *Gaining the World, Losing the Soul* (ได้สิ่งของสันต์ทั้งโลกแต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณ) เข้าด้วยกันจนสำเร็จเป็นรูปเล่มและถูกตีพิมพ์ขึ้นในปี 2012 ขอคุณมากครับ เดวิด

เรารู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ร่วมงานกับ The Gospel Coalition และมีความรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ร่วมงานกับคุณบิล

วอลซ์ รวมถึงลูกชายของเขา “คุณโบ” ที่เป็นคนออกแบบปกหนังสือ และจัดรูปเล่มให้กับเรา เรารู้สึกซาบซึ้งใจในความเป็นผู้นำและความอดทนของคุณบิลล์อย่างมาก

หนังสือเล่มนี้จะไม่ได้รับการตีพิมพ์เลยหากปราศจากเงินถวายจากคนเป็นจำนวนมาก เราจึงรู้สึกขอบพระคุณพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์

Africa Christian Textbooks Registered Trustees

The Gospel Coalition

บทนำ

ข่าวประเสริฐเทียมเท็จ

เคนเนท มบูกัว

ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ท่านทั้งหลายทั้งพระองค์ผู้ทรงเรียก
ท่านโดยพระคุณของพระคริสต์ไปอย่างรวดเร็ว และหันไป
หาข่าวประเสริฐอื่น ซึ่งไม่ใช่ข่าวประเสริฐเลย เห็นได้ชัดว่า
บางคนกำลังทำให้ท่านสับสนวุ่นวายและพยายามบิดเบือน
ข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ไม่ว่าเราหรือทูตสวรรค์ หาก
ประกาศข่าวประเสริฐอื่นซึ่งต่างจากข่าวประเสริฐที่เราได้
ประกาศแก่ท่าน ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่งชั่วนิรันดร์! ดังที่
เราได้บอกไว้แล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวซ้ำอีกครั้งว่าหาก
ใครประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านนอกเหนือจากที่ท่าน
ได้รับไว้แล้ว ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่งชั่วนิรันดร์! นี่ข้าพเจ้า
กำลังมุ่งให้มนุษย์หรือพระเจ้ายอมรับกันแน่? หรือว่า
ข้าพเจ้ากำลังพยายามทำให้มนุษย์พอใจ? หากข้าพเจ้า
กำลังพยายามทำให้มนุษย์พอใจ ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่มารชิตของ

พระคริสต์ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทราบว่า
ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศนั้นไม่ใช่เรื่องที่มีมนุษย์
แต่งขึ้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับข่าวประเสริฐนี้จากมนุษย์คนใด
หรือมีคนมาสอน แต่รับการทรงสำแดงจากพระเยซูคริสต์

กาลาเทีย 1:6-12

แม้แต่ทูตสวรรค์เองหากประกาศข่าวประเสริฐที่ขัดแย้งกับ
พระวจนะของพระเจ้ายังต้องถูกสาปแช่ง ไม่มีคริสเตียนคนใดในโลก
ที่ไม่จำเป็นต้องใคร่ครวญถ้อยคำที่เปาโลได้กล่าวต่อชาวกาลาเทียนี้ไว้
อย่างระมัดระวังและถี่ถ้วน ข่าวประเสริฐเป็นของขวัญล้ำค่าที่สุดของ
คริสตจักรที่คริสตจักรควรปกป้อง เทิดทูนและส่งต่อไปให้กับผู้อื่น
ดังนั้นในฐานะที่เป็นคริสเตียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาผู้สอน
ทั้งหลาย เราจะต้องไม่หยุดตรวจสอบสิ่งที่เราเชื่อและสั่งสอนอยู่เสมอ
จากนั้นจึงถามตัวเองแบบนี้ว่า “นี่มันใช่ข่าวประเสริฐหรือเปล่า?” นี่
คือข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้กับเราในพระคัมภีร์หรือไม่?
นี่แหละคือความตั้งใจของเราในการทำหนังสือเล่มนี้

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มาจากความคิดเห็นของเราเอง มันไม่ได้เกิด
ขึ้นจากการมณเฑียรส่วนตัว เราไม่ได้ตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์กับนักเทศน์คน
อื่น ๆ เพื่อจะพิสูจน์ว่าใครเหนือกว่า เราไม่ได้แสวงหาการประกาศตัว
เองเช่นเดียวกับเปาโล แต่เราต้องการประกาศพระคริสต์ (2 โครินธ์
4:5) เราทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ทุกสิ่งที่เราเขียนนั้นตั้งอยู่บนสิทธิ
อำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่ถูกเปิดเผยในพระคัมภีร์ เรามี
ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะไม่บิดเบือนพระคำเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัว
แต่ใช้พระคำของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ (2 โครินธ์ 4:2)

ในขณะที่เราพยายามทำความเข้าใจข่าวประเสริฐที่ได้รับในพระคัมภีร์อย่างถ้วนถี่ เราจึงได้ข้อสรุปว่า มันมีข่าวประเสริฐเทียมเท็จ ซึ่งก็คือข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่ได้ยวนี้กำลังถูกเผยแพร่ออกไปทั่วทั้งทวีปของเราอยู่ ตลอดทั่วทั้งทวีปแอฟริกา มีคริสตจักรจำนวนมากที่กำลังประกาศสั่งสอนพระกิตติคุณอันเทียมเท็จนี้ มันคือคำโกหกแสนอันตรายที่ซ่อนตัวอยู่ในคราบของศาสนา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากข่าวประเสริฐชนิดนี้จะถูกนำให้ออกห่างจากข่าวประเสริฐของพระเจ้าไปสู่การหลอกลวงซึ่งมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ไม่มีเรื่องไหนที่เปาโลจะเอาจริงเอาจังมากไปกว่าเรื่องอันตรายจากการมีข่าวประเสริฐอันอื่นอีกแล้วและเราเองก็รู้สึกอย่างเดียวกัน นี่เป็นเรื่องที่ต้องจริงจังอย่างที่สุดเพราะความรอดแห่งจิตวิญญาณของเราขึ้นอยู่กับข่าวประเสริฐที่แท้จริง

เราเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นเพื่อส่งสารบางอย่างไปยังบรรดาผู้ที่ประกาศข่าวประเสริฐเทียมเท็จและบรรดาผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงเชื่อ เราอธิษฐานขอที่พระเจ้าจะโปรดประทานความอดทน ความสุภาพ สติ ปัญญาและความอ่อนโยนให้แก่เราในขณะที่เรากำลังพยายามชี้ให้เห็นถึงความเชื่อที่ผิด ๆ ด้วยความถ่อมใจ เพื่อนำเราทุกคนให้กลับมาอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจแห่งพระคำของพระเจ้า

ความจริงแห่งข่าวประเสริฐไม่ใช่สิ่งที่จะประนีประนอมกันได้ เปาโลเป็นคนที่ดุดันและรุนแรงมากที่สุดเมื่อต้องเผชิญหน้ากับคนที่ทำให้ข่าวประเสริฐผิดเพี้ยนไป ในทำนองเดียวกันเราก็ต้องการกระตุ้นให้ผู้เชื่อทั้งหลายปฏิเสธ “ข่าวประเสริฐอื่น” ซึ่งอันที่จริงก็ไม่ใช่ข่าวประเสริฐเลยด้วยซ้ำ สำหรับหลายคนนี่อาจเป็นเรื่องที่ฟังยากหน่อย และหนึ่งในเหตุผลที่มันฟังได้ยากก็คือ บรรดาผู้ที่มีอิทธิพลและคนที่นำเชื่อถือจำนวนมากได้ให้การสนับสนุนข่าวประเสริฐเทียมเท็จนี้

การมีชื่อเสียงโด่งดังไม่ได้ช่วยอะไร การมีคริสตจักรที่ใหญ่โต มีชื่อเสียงในสังคม และการมีอิทธิพลในวงกว้างไม่เคยเป็นเครื่องพิสูจน์เลยว่าสิ่งไหนคือความจริง เราจำเป็นต้องยืนหยัดอยู่บนการเปิดเผยของพระคัมภีร์และไม่ปรับเปลี่ยนข่าวประเสริฐของเราเพียงเพื่อให้คนยอมรับ เปาโลเตือนชาวกาลาเทียไม่ให้เชื่อใครก็ตามที่สั่งสอนข่าวประเสริฐที่ต่างไปจากอันที่พระคริสต์มอบไว้ให้กับเปาโลแม้ว่ามันจะมาจากพวกทูตสวรรค์ก็ตาม และนั่นคือความกังวลของพวกเราด้วย เราจึงวิงวอนให้คุณด้วยความรักทำให้ถ่อมใจลงรับพระคำของพระเจ้า มันสามารถช่วยจิตวิญญาณของคุณให้รอดได้ (ยากอบ 1:21)

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองคืออะไร? มันคือ “พระกิตติคุณ” ที่กล่าวอ้างว่า เราจะเป็นอิสระจากความเจ็บป่วย ความยากจน และความทุกข์ยากทั้งหลายทั้งมวลอันเนื่องมาจากการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระคริสต์ มันคือข่าวประเสริฐที่ให้สัญญาในพระพรที่เป็นวัตถุสิ่งของ พระพรทางกาย และพระพรที่มองเห็นจับต้องได้สำหรับทุกคนที่ยอมรับมัน ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้ล้นยืนยันว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคือการให้ลูกทุกคนของพระองค์จำเริญมั่งคั่งขึ้น ณ ที่นี้และเดี๋ยวนี้ แต่ข่าวประเสริฐนี้ได้บิดเบือนข้อเท็จจริงที่สำคัญ 4 ประการซึ่งทำให้มันแตกต่างไปจากข่าวประเสริฐที่แท้จริงแห่งพระคัมภีร์มันกำลังประกาศถึงพระเจ้าองค์เล็ก ๆ องค์หนึ่ง มันล้มเหลวในการชี้ให้เห็นถึงความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ มันทำให้ข่าวประเสริฐหมดฤทธิ์อำนาจ และมันปล้นพระสิริอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าไป

เรื่องบิดเบือนเรื่องทีหนึ่ง : พระเจ้าเล็ก ๆ องค์หนึ่ง

อะไรคือสิ่งที่คุณปรารถนามากที่สุด? คำตอบสำหรับคำถามนี้จะช่วยให้คุณระบุได้ว่าอะไรคือพระเจ้าของคุณ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งนี้จะเชิญชวนผู้คนให้หันกลับมาหาพระเยซู แต่แรงจูงใจที่พวกเขาเสนอให้คนเหล่านั้นคือสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่ง การได้สามีหรือภรรยา อาชีพการงาน และการได้เลื่อนขั้น ในข่าวประเสริฐเทียมเท็จเราจะไม่ได้อัปเดตชักนำให้ปรารถนา แสงสว่าง หรือเกิดทุนพระเยซูว่ามีค่าเหนือสิ่งอื่นใด แต่พระองค์เป็นเพียงแค่หนทางที่จะได้มาซึ่งสิ่งของที่หัวใจฝ่ายโลกของเรากระหายหา และอะไรก็ตามที่หัวใจของคุณปรารถนามากกว่าพระเจ้าสิ่งนั้นจะกลายมาเป็นพระเจ้าของคุณ

พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เป้าหมายของความรอดนั้นคือพระเจ้า ไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง เป้าหมายที่พระคัมภีร์กำลังชี้ให้เราไปนั้นคือการรู้จักพระองค์ เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และการได้คืนดีกับพระองค์ “เพราะพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อลบล้างบาปเพียงครั้งเดียวเป็นพอ คือคนชอบธรรมตายเพื่อคนอธรรมเพื่อนำเราทั้งหลายไปถึงพระเจ้า” (1 เปโตร 3:18) ให้เราพิจารณาคำที่อยู่ในพระธรรมข้อนี้ว่า ‘เพื่อนำเรา’ สิ่งนี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงสาเหตุที่พระคริสต์ต้องทนทุกข์และตาย พระองค์ต้องทนทุกข์และตายเพื่อนำเราไปถึงพระเจ้า

พระเยซูสรุปหัวใจและจุดประสงค์แห่งความรอดของเราอย่างชัดเจนไว้ในคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระบิดาว่า “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว

และรู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงส่งมา” (ยอห์น 17:3) เมื่อเปาโลสอนชาวโคโลสีเกี่ยวกับพระเกียรติสิริหรือศักดิ์ศรีแห่งพระราชกิจของพระเจ้าในตัวเรา เปาโลเน้นให้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเรากับพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง “พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขารู้ว่า ความล้าสมัยนี้มีศักดิ์ศรีอุดมเพียงไรในหมู่คนต่างชาตินั้น คือพระคริสต์สถิตในพวกท่าน อันเป็นความหวังที่จะได้รับศักดิ์ศรีด้วย” (โคโลสี 1:27)

ข่าวประเสริฐเป็นเรื่องของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดผู้ประทานของขวัญที่ดีที่สุดเกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้ให้แก่เรา ซึ่งก็คือตัวพระองค์เอง ความมั่งคั่งอย่างอัศจรรย์ของข่าวประเสริฐนี้คือการที่คนบาปสามารถรู้จักกับพระเจ้าและเปรมปรีดีในพระองค์ตลอดไปได้ คนของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัยเข้าใจเป็นอย่างดีว่าไม่มีอะไรจะดีไปกว่านี้อีกแล้ว แต่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองได้ลดฐานะของพระเจ้าลง ให้พระองค์เป็นเพียงแคंपะปาผู้ใจดีเท่านั้น โดยมันทำกับของขวัญฝ่ายเนื้อหนังราวกับว่าเป็นจุดประสงค์ของข่าวประเสริฐ ผลประโยชน์ของความมั่งคั่งและรุ่งเรืองทางกายอันชั่วครวไม่ใช่เป้าหมายของการที่พระเยซูลงมาตายเพื่อเรา

พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อจะนำเรากลับคืนสู่พระเจ้า และหัวใจของความรอดที่พระองค์ซื้อมาให้เราคือการที่เราสามารถรู้จักกับพระเจ้าได้อย่างลึกซึ้งและอย่างเป็นส่วนตัว คุณเห็นหรือยังว่าข่าวประเสริฐที่เอาพระเจ้าไปแลกกับความมั่งคั่ง สุขภาพ และความเจริญรุ่งเรืองกำลังเสนอพระเจ้าองค์เล็ก ๆ องค์กรหนึ่งซึ่งที่จริงก็ไม่ใช่พระเจ้าเลยให้กับเราเลยอย่างไร? ความมั่งคั่ง สุขภาพ และความเจริญรุ่งเรืองนั้นไม่ใช่ศักดิ์ศรีแห่งข่าวประเสริฐ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่จุดประสงค์ที่พระคริสต์ลงมาตายเพื่อเรา พวกมันเป็นของขวัญที่ต้อยต่ำกว่าเมื่อ

เทียบกับการได้มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ ของเหล่านี้คือสิ่งที่โลกกำลังแสวงหาซึ่งพวกมันเป็นพระเทียมเท็จ การเทศนาว่าพระพรฝ่ายเนื้อหนังอันชั่วครวคือเป้าหมายของความรอดของเรา คือการเปลี่ยนให้เรื่องของพระเจ้ากลายมาเป็นเรื่องของรูปเคารพและเป็นการเอาพระสิริของพระเจ้าไปแลกกับสิ่งที่ไร้ค่า

เรื่องบิดเบือนเรื่องที่สอง : ความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเรา

เมื่อคุณต้องเข้าโรงพยาบาลเพราะความเจ็บป่วย งานสำคัญสุดของแพทย์คือการวินิจฉัยสาเหตุของอาการต่าง ๆ ที่คุณมี หากแพทย์วินิจฉัยที่มาของปัญหาของคุณผิดการรักษาโรคของเขาก็จะผิดพลาดไปด้วย ยิ่งกว่านั้น “การรักษา” ดังกล่าวอาจนำไปสู่ความทุกข์ที่หนักกว่าเดิม ในการที่จะให้ผู้คนได้รับการวยพรอย่างแท้จริงเราจำเป็นต้องวินิจฉัยความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของพวกเขาวงอย่างถูกต้องก่อน

ความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติคืออะไร? อะไรคือปัญหาที่พระเจ้าลงมาแก้ไขเมื่อทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาตาย? พวกผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองชี้ให้คนเห็นถึงปัญหาด้านร่างกาย การเงิน และความสัมพันธ์ของพวกเขาว่าเป็นปัญหาหลักที่ต้องได้รับการแก้ไข เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาจึงเทศนาถึงพระเยซูคริสต์เพียงในแง่ที่ว่าพระองค์คือคำตอบของปัญหาเหล่านี้เท่านั้นแม้พระคัมภีร์จะกล่าวถึงปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์ไว้อย่างชัดเจนแล้วก็ตาม ปัญหานี้เลวร้ายยิ่งกว่าปัญหาเรื่องความยากจนหรือเรื่องปากท้อง

หนึ่งในบรรดาการอัศจรรย์ซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดคือ การอัศจรรย์เมื่อพระเยซูเลี้ยงคนห้าพันคนด้วยขนมปังเพียงห้าก้อนและปลาสองตัว แต่คนจำนวนมากไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากที่ฝูงชนได้รับการเลี้ยงอาหารแล้ว ฝูงชนพากันประหลาดใจกับสิ่งที่เห็น พวกเขาจึงตัดสินใจว่าพวกเขาเหล่านี้แหละจะเป็นผู้นำการปฏิวัติต่อโรมและตั้งพระเยซูให้เป็นกษัตริย์ของพวกเขาเอง (ยอห์น 6:15) พวกเขามีความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับข่าวประเสริฐหรือไม่? ไม่ใช่ตามแบบที่พระเยซูคิดแน่ ฝูงชนพากันออกตามหาพระเยซูอย่างกระตือรือร้นถึงขั้นออกเรือตามพระองค์เพื่อจะข้ามทะเลสาบไปด้วย (ยอห์น 6:22-24) แต่ในที่สุดเมื่อพวกเขาได้ตามไปจนพบพระเยซู พระองค์ก็ไม่ได้ยกย่องชมเชยพวกเขา พระเยซูทรงมองทะลุไปถึงแรงจูงใจของพวกเขาและตำหนิพวกเขาอย่างรุนแรงว่า

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พวกท่านตามหาเราไม่ใช่เพราะเห็นหมายสำคัญ แต่เพราะได้กินขนมปังจนอิ่ม อย่าชวนขายหาอาหารที่เน่าเสียได้แต่จงหาอาหารที่คงอยู่ถึงชีวิตนิรันดร์ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน พระเจ้าพระบิดาทรงประทับตรารับรองบุตรมนุษย์แล้ว

ยอห์น 6:26-27

พวกเขาติดตามพระเยซูเพราะผลประโยชน์ทางโลก พระเยซูทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อให้คนทั้งหลายเชื่อในพระองค์แล้วได้รับชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 20:30-31) แต่คนเหล่านี้กลับสนใจเพียงแค่ว่าจะได้กินอาหารกลางวันฟรีเท่านั้น พวกเขาคิดว่าพระเมสสิยาห์จะประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาต้องการในชีวิตนี้ แต่พวกเขา

กำลังพลادتสิ่งที่พระเยซูจะมอบให้ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ดีกว่าและไม่มีอะไรจะเทียบได้ไป หากคุณติดตามพระเยซูเพียงเพราะผลประโยชน์ทางเนื้อหนัง คุณก็ไม่อาจบอกได้เลยว่าความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของคุณคืออะไร

พระเยซูทรงชัดเจนในเรื่องนี้ว่าการมีสุขภาพดีและความมั่งคั่งนั้นไม่ใช่ความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ แล้วมันคืออะไร? เพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้เราต้องย้อนกลับไปที่พื้นฐานของเรื่องนี้ก่อน คือคำถามที่ว่าพระเจ้าเป็นใครและเราเป็นใคร? พระธรรมโรม บทที่ 1 ย้ำเตือนเราว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ชอบธรรมและเราเป็นคนบาป การพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์จึงตกอยู่บนเราอันเนื่องมาจากความชอบธรรมของพระเจ้าและความชั่วร้ายของเรา หากผมเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ทรงเกรียงไกรและบริสุทธิ์มากกำลังโกรธผมอยู่ ปัญหาเรื่องเงิน เรื่องความสัมพันธ์อันตึงเครียด และความทะเยอทะยานในเรื่องอาชีพการงานของผมก็จะไม่เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดสำหรับผมอีก แต่ปัญหาในเรื่องความบาปของผมนั้นแหละที่จะมาก่อนเป็นอันดับแรก

แท้จริงแล้วปัญหาเรื่องความบาปนี้คืออะไร? โรม บทที่ 1 มีคำตอบ มันอธิบายว่า ถึงแม้เราจะรู้จักพระเจ้าแต่เพราะธรรมชาติบาปของเรา เราจึงไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์อย่างสมควร แต่กลับให้เกียรติสิ่งที่พระองค์สร้างแทนที่จะเป็นพระองค์ผู้สร้างทุกสิ่ง ผู้สมควรได้รับเกียรตินั้น (รม. 1:22-23) การนับถือรูปเคารพคือหัวใจของความบาป ความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของเราคือการแก้ไขปัญหาในเรื่องความบาป

เมื่อเราเข้าใจว่าทุกความเจ็บปวดในชีวิตล้วนแต่เป็นอาการของโรคที่แท้จริงของเรานั้นคือโรคของบาปแห่งการต่อสู้กับพระเจ้า เราก็จะแสวงหาว่าประเสริฐที่ไม่เพียงแต่จะจัดการกับอาการป่วยเท่านั้น

แต่ยังจัดการสาเหตุของอาการเหล่านั้นอย่างถึงรากถึงโคนอีกด้วย เราต้องการให้พระเจ้าอภัยความบาปผิดให้กับเรา ให้พระองค์หอบเอาพระพิโรธของพระองค์ออกไปจากเรา และทำให้เราชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ นี่คือสิ่งที่เราต้องการทั้งในปัจจุบันและตลอดนิรันดร์ เมื่อนักเทศน์หรือผู้สอนซึ่งเปรียบเสมือนแพทย์ฝ่ายวิญญาณได้วินิจฉัยโรคผิด เขาก็รักษาคนไข้อย่างผิดๆ ด้วยการให้ข่าวประเสริฐเทียมเท็จซึ่งเปรียบเสมือนกับยาไม่ดีที่มีแต่จะทำให้อาการทรุดหนักไปกว่าเก่า

เรื่องบิดเบือนเรื่องที่สาม: ทำให้ข่าวประเสริฐหมดฤทธิ์อำนาจ

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์ ท่านก็กำลังพยายามแก้ไขปัญหาที่เรากำลังเผชิญอยู่ทุกวันนี้ด้วย ชาวเมืองโครินธ์ได้รับข่าวประเสริฐบริสุทธิ์ที่มาจากปากของอัครทูตเปาโล (1โครินธ์ 15:1-4) แต่เมื่อเวลาผ่านไปผู้สอนของพวกเขาก็ได้เปลี่ยนเนื้อหาคำเทศนาเพื่อให้เข้ากับผู้ฟัง และในขณะที่พวกเขากำลังปรับเปลี่ยนเนื้อหาของข่าวประเสริฐ พวกเขาไม่เพียงแค่เปลี่ยนสิ่งที่ข่าวประเสริฐเน้นย้ำ แต่ยังได้เอาฤทธิ์อำนาจไปจากข่าวประเสริฐด้วย

คริสตจักรที่ประกาศพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งได้ทำผิดพลาดในเรื่องที่คล้ายๆ กัน ผู้สอนของพวกเขาอาจพูดถึงเรื่องไม้กางเขนในคำเทศนาของเขา อาจจะกล่าวว่าพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา แต่พวกเขากลับสอนว่าวัตถุประสงค์แห่งความตายของพระเยซูคริสต์คือเพื่อที่จะรักษาโรคและมอบความมั่งคั่งรุ่งเรืองให้เราแน่นอน

ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟังในทุกๆ คริสตจักร เพราะคนมากมายกำลังเผชิญกับความทุกข์ยากและต้องต่อสู้ดิ้นรนกับปัญหาเรื่องเงินๆ ทองๆ หรือปัญหาเรื่องสุขภาพร่างกายอยู่ เราทุกคนล้วนมีความปรารถนาและความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง ด้วยข้อความที่บอกว่า “มาหาพระเยซูและคุณจะได้รับชีวิตที่ดีที่สุดในบัดนี้” คำเทศนาพวกนี้จึงเป็นที่น่าดึงดูดใจ แต่คำสอนแบบนี้เป็นข้อความที่ไร้ค่าเพราะมันไม่มีพลังและฤทธิ์อำนาจแห่งข่าวประเสริฐที่แท้จริงซึ่งมีไว้เพื่อช่วยชีวิตของทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กทุกคนให้หลุดพ้นจากบาปของเขา (มัทธิว 1:21)

ผู้คนไม่ชอบได้ยินว่าพวกเขาเป็นคนบาปที่ชั่วร้ายและปลายทางของเขาคือนรก เราอยากได้ยินแต่ว่าทำอะไรจึงได้รับการเลื่อนตำแหน่งในที่ทำงาน ทำอย่างไรจึงจะมีความก้าวหน้าในโลก หรือทำอย่างไรถึงจะได้แก้ไขปัญหาทางโลกของเราให้ได้เร็วๆ มากกว่า ดังนั้นสำหรับคนจำนวนมาก ข่าวประเสริฐที่ไม่ได้เน้นสิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้มีความหมายอะไรกับพวกเขา (1โครินธ์ 1:18) และนั่นเป็นเพราะโดยธรรมชาติแล้วเรามีตาที่บอดฝ่ายวิญญาณและไม่สามารถสัมผัสถึงความงามอันเป็นอมตะของพระเจ้าได้ แต่แทนที่จะประกาศข่าวประเสริฐที่พระเจ้าใช้เพื่อปลุกคนบาปให้ตื่นขึ้นเพื่อเข้าสู่ศักดิ์ศรี ความงาม และความรอดของพระเจ้า ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองกลับละทิ้งข่าวประเสริฐแท้แล้วมุ่งไปที่การตอบสนองต่อความปรารถนาอันชั่วร้ายเท่านั้น สิ่งที่เขาประกาศไม่อาจช่วยและไม่สามารถช่วยให้ใครรอดได้ การเทศนาที่เน้นแต่เรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรืองทำให้ข่าวประเสริฐซึ่งเปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจกลายเป็นเพียงข้อความที่ปราศจากฤทธิ์อำนาจใด ๆ

หากคุณเชื่อว่าพระคริสต์ช่วยคุณให้รอดเพื่อที่คุณจะได้รับความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตนี้ ถ้าแบบนั้นคุณก็กำลังฝากความหวังของคุณไว้บนข่าวประเสริฐที่ไร้ซึ่งพลัง มันช่างต่างจากข่าวประเสริฐแท้ของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยให้เราเห็นในพระคัมภีร์เสียจริง! ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งไม่สามารถช่วยจิตวิญญาณของคุณให้รอด (โรม 1:16) หรือสามารถให้ชีวิตกับคุณได้ (2 ทิโมธี 1:9-10) มันไม่สามารถมอบสันติภาพระหว่างคุณกับพระเจ้า (โรม 5:1) หรือทำให้คุณกลับคืนดีกับพระองค์ได้ (2 โครินธ์ 5:18-20) ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองไม่สามารถนำคุณเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้า (ยอห์น 1:12-13) หรือมอบความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์แก่คุณ (โคโลสี 1:21-23) หรือสามารถรับประกันได้ว่าคุณจะเป็นขึ้นจากความตายสู่ชีวิตได้ (ยอห์น 11:25-27) แต่พลังอำนาจของข่าวประเสริฐแท้คือการที่พระเจ้าสามารถช่วยคุณได้ตลอดไป โดยการเปลี่ยนสถานภาพของคุณจากผู้ที่กำลังเดินสู่รกรากอยู่ภายใต้พระพิโรธให้มาเป็นลูกของพระเจ้าที่ได้รับการประกาศแล้วว่าชอบธรรมตลอดกาล นี่แหละคือฤทธิ์เดช!

หากคุณกำลังหันหลังให้กับคำเทศนาเรื่องไม่ทางเช่น คุณก็กำลังหันออกจากข่าวประเสริฐเดียวที่มีฤทธิ์ในการช่วยกู้ผู้คนให้หลุดพ้นจากบาปได้ พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์เพราะนั่นเป็นทางเดียวที่จะสามารถชดใช้หนี้บาปของเราได้ บ้านหลังใหม่ รถคันใหม่ หรืองานที่ดีกว่าเดิมต้องแลกมาด้วยชีวิตของพระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า เชื่อหรือ? ข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองอาจดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและแน่นอนว่ามันก็เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย แต่การเน้นไปที่พระพรฝ่ายเนื้อหนังทำให้มันพลาดใจความสำคัญของข่าว

ประเสริฐที่แท้จริงไป แถมมันยังได้ปล้นเอาจุดประสงค์ที่สำคัญและ
ฤทธิ์อำนาจของชาวประเสริฐที่แท้จริงไปด้วย

เรื่องบิดเบือนเรื่องที่สี่ : ปล้นพระสิริของพระเจ้า

ความผิดพลาดที่คนส่วนใหญ่มักจะทำกัน คือการคิดว่าฉันนี่แหละคือศูนย์กลางของจักรวาล เมื่ออ่านพระคัมภีร์เราก็ตระหนักได้ว่าพระเจ้าไม่เพียงแต่สร้างทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น แต่ทุกอย่างถูกสร้างขึ้นเพื่อพระองค์ด้วย พระคัมภีร์และชาวประเสริฐเองชี้ให้เรามองไปที่พระเจ้าอยู่ตลอดเวลา และเมื่อเราคิดถึงความเป็นจริงเกี่ยวกับพระเจ้าที่ปรากฏอยู่ในโลกและในพระคัมภีร์แล้ว ถ้อยคำที่เราใช้บ่อยที่สุดจึงเป็นคำว่าพระเกียรติสิริ เราจึงไม่อาจจะเข้าใจถึงความร้ายแรงของบาปหรือเป้าหมายของชาวประเสริฐได้จนกว่าเราจะเข้าใจถึงเรื่องพระเกียรติสิริของพระเจ้าก่อน

พระเกียรติสิริหรือศักดิ์ศรีของพระเจ้าคือธรรมชาติและพระลักษณะที่พระองค์มีอย่างเปี่ยมล้น พระเกียรติสิริของพระองค์ประกอบด้วยพระลักษณะที่ไม่มีขีดจำกัดในด้านความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ความรัก ความยุติธรรม พระคุณ พระเมตตา การไร้ซึ่งมลทิน ความงาม พลังอำนาจ และพระปัญญาของพระองค์ สำหรับการมีชีวิตอยู่ในโลกที่ทรงสร้างขึ้นโดยพระเกียรติและเพื่อพระเกียรติของพระองค์นี้ หน้าที่ที่มีความสุขที่สุดก็คือการถวายพระเกียรติแด่พระองค์นั่นเอง เป้าหมายของชีวิตเราคือการจดจ่อและนำความสนใจทั้งหมดไปที่พระเกียรติของพระเจ้า คือการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเกียรติของพระองค์และมีความเพลิดเพลินยินดีอยู่ในพระเกียรติของ

พระองค์ พระเจ้าทรงสมควรได้รับสิ่งนี้จากเรา เมื่อเราปล้นเอาพระเกียรติหรือศักดิ์ศรีของพระเจ้าไปมันไม่ได้หมายความว่าพระเกียรติสิริของพระเจ้าจะลดน้อยลง เป็นไปไม่ได้ แต่สิ่งนี้หมายความว่าเราล้มเหลวในการถวายพระเกียรติแด่พระองค์อย่างที่เราควรทำ

เมื่อเรามองไปที่ความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์ เราจึงได้เห็นว่าการปฏิเสธที่จะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแต่ไปให้เกียรติกับสิ่งที่ทรงสร้างแทนนั้นคือหัวใจสำคัญของบาปที่แยกเราออกจากพระผู้สร้างของเรา เมื่อข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองบดบังให้ความเข้าใจในเรื่องความบาปนี้ดูคลุมเครือ มันก็ไม่ได้ชี้ให้เราเห็นถึงพระเกียรติของพระเจ้าในฐานะเป้าหมายที่ขาดหายไปในชีวิตเราเลย

เมื่อผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งเอาแต่นำเรื่องความต้องการฝ่ายเนื้อหนังพวกเขาก็ไม่นำผู้คนให้กลับใจใหม่ นั่นเป็นเพราะเนื้อหาคำเทศนาของพวกเขาไม่ได้ทำให้ผู้คนยำเกรงต่อพระเกียรติของพระเจ้า แทนที่จะสอนเราว่าพระเจ้าสมควรได้รับอะไรจากเรา คำสอนของพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งจะยุยงส่งเสริมให้คนคิดแต่ว่าเราจะได้อะไรจากพระเจ้าบ้าง การกระโดดโลดเต้นด้วยความยินดีเพราะพระเจ้าจะทำให้คุณร่ำรวยและมีสุขภาพที่แข็งแรงไม่ใช่การนมัสการพระเจ้า การระบุปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์อย่างผิด ๆ เท่ากับเป็นการปล้นศักดิ์ศรีจากพระองค์ไป

ดังนั้น โดยการเข้าใจจุดประสงค์ของข่าวประเสริฐแบบผิด ๆ ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจึงได้ปล้นเอาพระสิริของพระเจ้าไปจากพระองค์ด้วย เปาโลอธิบายเป้าหมายและจุดประสงค์ของข่าวประเสริฐไว้ใน เอเฟซัส 1:3-14 ว่า ในพระเยซูคริสต์เจ้า เราได้รับการทรงเลือกจากพระเจ้าก่อนการวางรากฐานของโลก (1:4) ถูกกำหนด

ไว้ให้เป็นบุตร (1:5) ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์และรับการอภัยบาป (1:7) รับการเปิดเผยถึงความล้าลึก (1:9)) รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1:13) และรับการมัดจำว่าจะได้รับมรดกอันล้ำเลิศจากเบื้องบน (1:14) ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าทำไมชาวประเสริฐหรือพระกิตติคุณจึงถูกเรียกว่าชาวดี และตั้งแต่ต้นจนจบชาวประเสริฐของพระเจ้านี้ก็ “เป็นการสรรเสริญถึงพระเกียรติสิริของพระองค์” (1:6, 12, 14)

ชาวประเสริฐทำให้เราคุ้นดีกับพระเจ้า มันหลายอุปสรรคต่างๆ ที่คอยขวางกั้นเราไว้จากพระเจ้า มันทำให้เราสามารถอยู่ในความสัมพันธ์อันสนิทสนมกลมเกลียวกับพระเจ้าได้ซึ่งนั่นคือสิ่งที่เราสามารถถวายเกียรติแด่พระองค์ได้ตลอดไป และพระบิดาได้ประทานพรเหล่านี้ให้เราผ่านทางพระบุตรของพระองค์ (มองหาคำว่า “ในพระคริสต์” หรือคำอื่นที่มีความหมายเหมือนกัน ในเอเฟซัส บทที่ 1) หากไม่อยู่ในพระคริสต์เราก็ไม่อาจจะขึ้นชมยินดีในพระพรเหล่านี้ได้เลยแม้สักข้อ เพราะมันคือชีวิตที่สมบูรณ์แบบและสิ่งที่พระองค์ทำบนไม้กางเขนนี้เองที่นำพระพรเหล่านี้มาให้เราชาวประเสริฐ ถูกออกแบบมาให้เราหันออกจากการถวายเกียรติแด่ตัวเองในทุกวิถีทาง (เอเฟซัส 2:8-9) และในทุกๆ ทางมันก็คอยชี้ให้เราเห็นถึงพระเกียรติสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะความหวังและเป้าหมายของเราแทน

ชาวประเสริฐของแท้จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า พระพรแห่งชาวประเสริฐที่เราได้กล่าวถึง (การได้ถูกเลือก ได้เป็นบุตร รับการไถ่รับการอภัยบาป ฯลฯ) เหล่านี้ล้วนนำเราไปยังพระเจ้า และพระพรเหล่านี้มาถึงเราโดยทางพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น พวกมันถูกซื้อเข้ามาโดยพระองค์ด้วยวิธีการที่มีแต่จะทำให้เราเห็นถึงความรักและพระเมตตา

ของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น พวกมันไม่ใช่สิ่งที่ใครๆ จะไขว่คว้ามาได้ทางเดียวที่จะได้มาคือต้องรับเอาเท่านั้น เพื่อที่เราจะตระหนักได้ว่าที่จริงแล้วเกียรตินี้เป็นของใคร เมื่อเรามองหาพระพรอันเป็นนิรันดร์ (ซึ่งเราไม่อาจหามาให้ตัวเอง) ที่มีในพระเยซูคริสต์เท่านั้น มันก็ไม่มีใครที่เราจะสามารถมอบเกียรติให้ได้นอกจากพระเจ้าเลย (1โครินธ์ 1:30-31)

แต่พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งได้ปล้นเอาพระสิริไปจากพระเจ้าในทุกชั้นทุกตอน มันทำเช่นนั้นโดยการสร้างนิยามของพระพรที่ได้รับในพระคริสต์ขึ้นมาใหม่ บรรดาผู้ที่ได้ยินได้ฟังถ้อยคำเหล่านี้ต่างกลับบ้านไปพร้อมกับความต้องการในทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ของโลกนี้แทนที่จะเป็นการได้มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า เมื่อพระพรฝ่ายโลกเป็นที่ต้องการมากกว่าตัวพระเจ้าพวกมันก็ได้รับเกียรติซึ่งพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นสมควรได้รับไปแทน ในคำอุปมาเรื่องขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในมัทธิว 13:44 ชายคนนั้นกลับไปขายทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาเพื่อที่จะได้แผ่นดินสวรรค์ แต่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งกลับให้ข้อเสนอที่ตรงข้ามกับข่าวประเสริฐแท้

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองยังได้ปล้นศักดิ์ศรีของพระเจ้าไปมากกว่านั้นอีกโดยการหันจิตใจของผู้ฟังออกไปจากความจริงที่ว่าพระคริสต์เท่านั้นที่เพียงพอแล้ว แทนที่จะมีแต่พระคริสต์ผู้เดียว ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองต่างก็โฆษณาวิธีการที่จะรับพรในรูปแบบต่างๆ นานา เช่น การเจิมด้วยน้ำมัน “การหว่านเมล็ดพันธุ์” “น้ำศักดิ์สิทธิ์” และคำอธิษฐานจาก “คนของพระเจ้า” ข่าวประเสริฐเทียมเท็จนี้บอกเราว่าพระคริสต์เท่านั้นยังไม่เพียงพอโดยการกล่าวอ้างว่าพิธีกรรมและมนุษย์เป็นช่องทางรับพระพรจากพระเจ้าได้นอกเหนือจากพระเยซูคริสต์ คำสอนแบบนี้ได้ปฏิเสธว่า

พระคริสต์คือศูนย์กลางและยังได้รับเอาศักดิ์ศรีไปจากพระเจ้าด้วย

เมื่อเราแสวงหาพระพรอื่น (นอกเหนือจากพระคริสต์) ที่ไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า เราก็ปลดเอาไม้กางเขนออกจากตรงใจกลางของพระคัมภีร์ด้วย พระคัมภีร์สอนว่าแผนงานหลักของพระเจ้าในการนำพระเกียรติมาสู่พระนามของพระองค์นั้นมีไม้กางเขนเป็นศูนย์กลาง พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเต็มไปด้วยหมายสำคัญและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ชี้ให้เราเห็นถึงพระคริสต์และการงานของพระองค์บนไม้กางเขน (ลูกา 24:27) ระบบการถวายเครื่องบูชาสอนเราว่าความต้องการที่ใหญ่ที่สุดของเราคืออะไรและเตรียมเราให้พร้อมสำหรับพระเยซูคริสต์ (ฮีบรู 9) บรรดาผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์ถึงการเสด็จมาและการทนทุกข์ของพระองค์ (1 เปโตร 1:10-12) และเราจะจดจำและถวายเกียรติแด่ความมรณาของพระเยซูชดตลอดไป (วิวรณ์ 5:6 และข้อ 12)

ไม้กางเขนคือศูนย์กลางในแผนการของพระเจ้าในการสำแดงและเปิดเผยพระเกียรติสิริของพระองค์ตลอดกาล แต่พอผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งพาผู้ฟังเดินผ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่มพวกเขาก็เอาแต่เน้นเรื่องพระพรฝ่ายโลกที่คนในพระคัมภีร์ได้รับเท่านั้น พวกเขาทำให้พระพรฝ่ายโลกกลายเป็นใจความสำคัญของพระคัมภีร์ซึ่งมันขัดแย้งโดยตรงกับวิธีการที่พระเยซูคริสต์ได้ตีความพระคัมภีร์ไปหมด (เช่น ลูกา 24:27) นี่เป็นเหตุให้ผู้คนหันออกจากความเป็นศูนย์กลางแห่งไม้กางเขนของพระคริสต์และมันยังได้พรากเอาศักดิ์ศรีไปจากพระเจ้าด้วย ไม่มีข้อหาไหนที่ร้ายแรงไปกว่าข้อหาที่ว่ามันได้ปล้นเอาศักดิ์ศรีไปจากพระเจ้าอีกแล้ว

สรุป

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองคือคำสอนที่อันตราย เพราะในขณะที่เสแสร้งว่ากำลังนำข่าวประเสริฐมาให้มันกลับย่นเสนอข่าวประเสริฐเทียมเท็จซึ่งชักนำผู้คนให้ออกห่างจากพระเจ้า มันกำลังนำเสนอพระเจ้าเล็ก ๆ องค์หนึ่งที่มีค่าเป็นเพียงแค่เครื่องมือในการได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางโลกเท่านั้นให้ มันล้มเหลวในการวินิจฉัยปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดของเราซึ่งก็คือความบาปและการถูกตัดขาดจากพระเจ้าของเรา และมันยังไม่สามารถระบุได้ว่าความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราคืออะไร สิ่งที่ถูกเรียกว่าข่าวประเสริฐหรือพระกิตติคุณนี้ไร้ซึ่งพลังในการช่วยเราให้รอดเพราะมันหันเหความสนใจของเราจากพระสิริของพระเจ้าไปยังสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและไปที่พระพรอันชั่วคราวในโลกนี้แทน ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองให้เกียรติกับมนุษย์และสิ่งของในโลกนี้แทนพระเจ้า และนั่นทำให้มันเป็นข่าวประเสริฐเทียมเท็จ

บทที่ 1

การไม่เข้าใจพระคัมภีร์ อย่างถูกต้อง

เคนเนธ มบูกัว

จดหมายทุกฉบับของเขา (เปาโล) ได้กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้
ไว้ในทำนองเดียวกัน ในจดหมายของเขามีบางอย่างที่
เข้าใจยากซึ่งพวกที่รู้ไม่จริงและไม่หนักแน่นได้บิดเบือน
ไป เช่นเดียวกับที่ได้บิดเบือนพระคัมภีร์ข้ออื่นๆ และนำ
ความพินาศมาสู่ตนเองเพราะฉะนั้นเพื่อนที่รัก ในเมื่อท่าน
ทราบเช่นนี้แล้วก็จงระวังไว้เพื่อท่านจะไม่ถูกชักจูงให้
หลงผิดไปตามคนไร้ศีลธรรมเหล่านี้ และไม่ตกจากที่
อันมั่นคงของท่าน

2 เปโตร 3:16-17

ความเทียมเท็จของชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้มี
รากเหง้ามาจากการตีความพระคัมภีร์แบบผิดๆ พระคำของพระเจ้า

ถูกบิดเบือนทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ และผลที่ได้คือคำสอนอันหลอกลวงที่ถูกสร้างขึ้นจากมือมนุษย์ หากคุณกำลังแสวงหาความจริงด้วยความจริงใจและเข้าไปหาพระคำของพระเจ้าด้วยความถ่อมใจ พระเจ้าสามารถปลดปล่อยคุณให้เป็นอิสระจากคำโกหกของข่าวประเสริฐเทียมเท็จที่วางเปลาณีและจะทรงมอบชีวิตในพระองค์ให้คุณได้ ความมั่นใจของผมอยู่บนรากฐานแห่งพระสัญญาของพระคริสต์ ใน ยอห์น 8:31-32 ซึ่งกล่าวว่า “ถ้าท่านยึดมั่นในคำสอนของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราจริง ๆ แล้วท่านจะรู้จักความจริงและความจริงจะทำให้ท่านเป็นไท”

พระเจ้าสำแดงความจริงของพระองค์แก่เราในพระคัมภีร์ แต่ความจริงนี้มีคู่แข่งมากมาย เช่น จิตใจที่ล่องลงของเรา (เยเรมีย์ 17:9) มารซึ่งเป็น “ผู้ล่องลงคนทั้งโลกให้หลงผิด” (วิวรณ์ 12:9) และยังมีโลกใบนี้ที่เต็มไปด้วยคำโกหกหลอกลวง ในฐานะคริสเตียนเราต้องจำไว้เสมอว่าความจริงไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเสียงโหวต มุมมองความเห็น หรือความนิยมชมชอบของคนส่วนใหญ่ พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความจริงแก่เราและเราจะต้องพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่พระองค์กำลังตรัสกับเรา เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร?

เราจะต้องกลับมาที่พระคัมภีร์แล้วถามว่า “พระเจ้าต้องการที่จะสื่อสารอะไรผ่านทางข้อความตอนนี้?” นี่คือการถามที่เราถามเมื่ออ่านจดหมายและข้อความที่เราส่งให้กัน เราอ่านข้อความทั้งหมด พยายามที่จะหาว่าผู้เขียนหมายความว่าอย่างไร จดจำสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเขียนถึงเรา และหาความชัดเจนของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย เมื่อเราเข้าใจความหมายของข้อความนั้นอย่างชัดเจนแล้วเราจึงสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

แต่ผู้สอนจำนวนมากกลับเอาใจใส่พระวณะของพระเจ้าน้อยกว่าข้อความที่เพื่อน ๆ ส่งมาให้เขาอีก ผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองมักจะทำกับพระคำของพระเจ้าราวกับว่ามันจะหมายความว่าอย่างไรก็ได้ตามแต่พวกเขาจะตัดสินใจ ประโยคต่าง ๆ ถูกหั่นแยกออกมาจากบริบทแวดล้อมของมัน พระธรรมข้อที่เหลือถูกละเลย และถ้อยคำต่าง ๆ ก็ถูกบิดเบือน หากมีคนอ่านจดหมายหรือข้อความที่เราส่งไปให้ในลักษณะแบบเดียวกันนี้เรา就会被เข้าใจผิดเหมือนกัน เราไม้อาจจะทำพลาดแบบเดียวกันกับข้อความที่สำคัญที่สุดนี้ได้ อย่าได้พลาดชาว (ประเสริฐ) ของพระเจ้าไปเพียงเพราะคุณกำลังสาละวนอยู่กับการพยายามสร้างชาวประเสริฐในเวอร์ชันของตัวเอง

ถ้าคุณเข้าไปนมัสการพระเจ้าในคริสตจักรแห่งหนึ่งและได้ยินชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง คุณจะรู้ว่ามันยากที่จะเชื่อว่าสิ่งที่พวกเขา กำลังสอนอยู่นั้นไม่ใช่ชาวประเสริฐ พอถึงตอนสุดท้ายเขาก็จะให้คุณท่องข้อพระคัมภีร์ที่ดูเหมือนว่าจะยืนยันความถูกต้องในศาสนศาสตร์ของชาวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองนี้ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่พระคัมภีร์ข้อที่คุณท่อง แต่อยู่ที่การตีความอย่างไม่ถูกต้องของผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองต่างหาก

ในบทนี้เราต้องการที่จะชี้แจงการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ บางเรื่องที่คุณสอนชาวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองนิยมใช้กันในการประกาศชาวประเสริฐของพวกเขา เราอยากจะทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเราผ่านทางพระคัมภีร์ข้อเหล่านั้นจริงๆ โดยศึกษาบริบทแวดล้อมของพวกเขาและดึงเอาความหมายออกมาแทนที่จะยึดถือการตีความของเราลงไปในพระคัมภีร์ข้อเหล่านั้น เราต้องปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้าด้วยความยำเกรงและการเอาใจใส่

ความยากจนของพระองค์และความมั่งคั่งของเรา

เราจะเริ่มต้นด้วย 2 โครินธ์ 8:9 “เพราะท่านยอมทราบบถึงพระคุณขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราว่า แม้พระองค์ทรงมั่งคั่งก็ทรงยอมยากไร้ เพราะเห็นแก่พวกท่านเพื่อว่าท่านจะได้มั่งคั่งโดยทางความยากไร้ของพระองค์” ผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งจะใช้พระคัมภีร์ตอนนี้เพื่อประกาศว่าองค์พระเยซูคริสต์เจ้าสิ้นพระชนม์เพื่อที่เราจะได้เป็นคนร่ำรวย แต่ถ้ากลับไปอ่านที่บริบทของ 2 โครินธ์ 8 ก็จะพบว่าเนื้อหาในตอนนี้อยู่เกี่ยวข้องกับเรื่องการที่คริสเตียนควรที่จะให้กับผู้อื่น นอกจากนี้คริสเตียนที่เปาโลขอให้ชาวโครินธ์เลียนแบบในเรื่องการให้อย่างเสียสละนั้นกลับเป็นคนที่ยากจนมาก ๆ ด้วย

และบัดนี้พี่น้องทั้งหลาย เราอยากให้ท่านทราบถึงพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่บรรดาคริสตจักรในแคว้นมาซิโดเนียจากการทดลองอย่างหนักหน่วงที่สุด ความชื่นชมยินดีอันล้นพ้นและความยากไร้เป็นอยู่อย่างยั่งยืนของพวกเขานั้นก็เอ่อล้นเป็นความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

2 โครินธ์ 8:1-2

เปาโลกำลังยกคริสเตียนผู้ยากจนในแคว้นมาซิโดเนียขึ้นในฐานะตัวอย่างของคุณความดีที่พวกเขาให้อย่างเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ขัดสน จากนั้นในข้อ 9 ของบทเดียวกัน เพื่อที่จะให้ประเด็นนี้ชัดเจนขึ้นเปาโลเปรียบเทียบพวกเขากับอีกตัวอย่างหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นคือของท่านผู้หนึ่งซึ่งสละตัวของท่านเองเพื่อประโยชน์ของเรา

ดังนั้น มันจึงถือว่าเป็นความผิดพลาดอย่างยิ่งที่เมื่ออ่านพระธรรมบทนี้แล้วสรุปเอาว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่เราจะได้มั่งคั่งและร่ำรวย ในทางตรงกันข้ามเมื่อพระเจ้าทรงยกสองตัวอย่างนี้ให้เราทำตาม พระองค์ก็ทรงสอนผ่านทางอัครทูตเปาโลว่าเราควรดำเนินชีวิตด้วยการเสียสละและมีใจที่กว้างขวาง ความยินดีของชาวมาซิโดเนียและของพระคริสต์ไม่ได้มาจากความมั่งคั่งและร่ำรวย แต่มาจากความรักของพระเจ้าที่ทำให้ทั้งชาวมาซิโดเนียและพระคริสต์สามารถให้กับผู้อื่นที่มีความขาดแคลนได้ด้วยใจกว้างขวาง

แต่อะไรคือความมั่งคั่งที่พระธรรมข้อนี้บอกว่าพระเยซูได้ยอมสละมันและเป็นสิ่งที่คริสเตียนจะได้รับ? พระเยซูคริสต์ได้สละความมั่งคั่งฝ่ายโลกเพื่อมาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราหรือ? ทั้งพระคัมภีร์และตรรกะการใช้เหตุผลแบบธรรมดาก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่านี่ไม่ใช่สิ่งที่พระคริสต์ได้เสียสละ

แต่ทุกคนไม่ควรมุ่งหาประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่ควรคิดถึงประโยชน์ของคนอื่นด้วย ท่านควรมีท่าทีแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสละสภาพพระเจ้า แต่ไม่ได้ทรงยึดติดในความเท่าเทียมกับพระเจ้า พระองค์กลับทรงสละทุกสิ่งมารับสภาพทาส บังเกิดเป็นมนุษย์

ฟิลิปปี 2:4-7

พระคริสต์เป็นคนที่ยากจนขณะที่ทรงใช้ชีวิตอยู่บนโลกเหมือนอย่างที่เราได้ศึกษาคุณหลายเล่มได้กล่าวไว้บ่อยครั้ง (ลูกา 9:58) แต่อย่างที่อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ พระเยซูคริสต์ได้ลดตัวพระองค์โดยการ

ลงมาจากสวรรค์ ยอมละทิ้งความสนิทสนมฝ่ายวิญญาณและศักดิ์ศรีอันรุ่งโรจน์ซึ่งเคยมีอยู่กับพระบิดาของพระองค์เพื่อลงมายังโลกนี้ ในฐานะของมนุษย์คนหนึ่ง สิ่งนี้ยิ่งใหญ่กว่าความมั่งคั่งทางวัตถุเป็นไหนๆ ความมั่งคั่งที่พระเยซูคริสต์ทรงสละ (เพียงชั่วคราว) เพื่อเรานี่คือความมั่งคั่งของแผ่นดินสวรรค์และความมั่งคั่งฝ่ายจิตวิญญาณ และเหนือสิ่งอื่นใด นี่คือการที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อนำมาให้เรา คือการที่เราจะได้คืนดีและมีสามัคคีธรรมร่วมกับพระเจ้า (ยอห์น 17:24)

แต่ในยุคที่จะมาถึงมันจะมีถนนในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่ทำด้วยทองคำตามที่บอกไว้ในหนังสือวิวรณ์ บทที่21(21:21) นี่ควรจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้คริสเตียนอยากไปอยู่ในเมืองนั้นหรือ? อ่านต่อไปอีกสองข้อแล้วคุณก็จะเห็นว่าพระสิริของพระบิดาและลูกแกะของพระเจ้าจะเป็นความสว่างของเมืองสวรรค์นั้น (21:23) สำหรับคริสเตียนแล้วแน่นอนว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นยิ่งกว่าเรื่องถนนอะไรนั้นอีก

หากคุณมีคำถามหรือสงสัยในประเด็นเรื่องที่พระคัมภีร์ให้ความสำคัญ ก็จงดูการกล่าวถึงพระพรฝ่ายวัตถุในหนังสือวิวรณ์และพระเกียรติสิริและการนมัสการพระเจ้าดู หัวใจที่รักพระเจ้าจะโหยหาคืนวันที่จะได้ดื่มด่ำไปกับการนมัสการและการยกย่องสรรเสริญพระองค์ และบรรดาธรรมิกชนผู้ที่มีความอึดเฝ้าใจของเขายู่ในพระเจ้าจะอยากให้กับผู้อื่นด้วยความเสียสละเหมือนอย่างที่เขาฆาติโคเนียและพระเยซูคริสต์ได้กระทำ แทนที่จะวิตกกังวลว่าพวกเขาจะสะสมอะไรได้บ้างในเวลา

สุขภาพและการหายโรค

พระคัมภีร์ข้อที่มักถูกหยิบมาใช้เพื่อให้เห็นว่าพระเจ้าจะทรงทำให้เรามีสุขภาพที่ดี คืออิสยาห์ 53:5 “แต่เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา เขาบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา เขารับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะมีสันติสุข บาดแผลของเขาทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย” ข้อสังเกตแรกคือพระคัมภีร์ข้อนี้และข้อที่อยู่รอบๆ ได้บรรยายถึงการทนทุกข์ของพระเมสสิยาห์และการยอมสิ้นพระชนม์อย่างเสียสละของพระองค์เพื่อเรา ทำไมพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์และตาย? พระคำข้อนี้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพราะการละเมิดและความชั่วช้าซึ่งก็คือบาปของเรา หากพระองค์ทรงตายเพื่อความบาป แล้วอะไรคือลักษณะหรือธรรมชาติของการรักษาซึ่งความตายชนิดนี้ได้นำมาล่ะ? ความหมายที่ชัดเจนของพระคำตอนนี้คือการที่เราได้รับการรักษาจากความผิดบาปของเราโดยการเสียสละของพระคริสต์

เปโตรกล่าวในฐานะของอัครทูตว่า “พระองค์เองทรงรับแบกบาปของเราทั้งหลายไว้ที่พระกายบนไม้กางเขนนั้น เพื่อเราจะได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อความชอบธรรม และด้วยบาดแผลของพระองค์พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย” (1 เปโตร 2:24) การตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่ในความชอบธรรม คือการรักษาที่ถาวรนิรันดร์และอย่างอัศจรรย์ที่การเสียสละของพระคริสต์ได้นำมาให้

มันเป็นความจริง (ตามที่พระคัมภีร์อธิบาย) ว่าการงานของพระคริสต์บนไม้กางเขนมีความหมายครอบคลุมไปถึงทุกๆ ความทุกข์ยากด้วย ในการจัดการกับความบาปของเราพระองค์ทรงทำทุกอย่าง

จนแน่ใจว่าผลของความบาปที่ทำให้โลกนี้เสื่อมสลายลงและความทุกข์ทรมานต่าง ๆ จะถูกกำจัดออกไปด้วยเช่นกัน แต่พระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนเหมือนกันว่าการไถ่ที่สมบูรณ์แบบของพระองค์จะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระองค์จะกลับมาอีกครั้งและนำยุคปัจจุบันไปสู่ตอนจบ (โรม 8:18-25 และ 1 โครินธ์ 15:20-28) เราจะได้ชื่นชมกับผลประโยชน์จากการงานของพระคริสต์ทั้งหมดในโลกนี้

สักวันหนึ่งร่างกายของเราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เข้าสู่ศักดิ์ศรี แผ่นดินโลกจะได้รับการฟื้นฟู และจะไม่มีน้ำตาอีกต่อไป ความเชื่อในอนาคตที่แน่นอนทำให้เรามีกำลังในการอดทนต่อความเจ็บปวดของโลกนี้ “ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลยกับพระเกียรติสิริซึ่งจะทรงสำแดงในเรา” (โรม 8:18) ไม่มีทางที่เราจะหลบหนีจากความทุกข์ยากได้ตราบดีที่เรายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายที่กำลังเสื่อมสลายลงไปภายในโลกที่แตกสลายนี้ แต่เรากำลังมองไปยังข้างหน้าด้วยความมั่นใจ ไปยังเวลาที่ทุกอย่างจะถูกทำให้ถูกต้องอย่างที่ควรเป็น

แต่ ณ เวลานั้นมันมีสัญญาณแห่งความหวังอะไรบ้างที่ย้ำเตือนให้เราเชื่อว่าความทุกข์ยากลำบากจะถูกกำจัดทิ้งไปอย่างสมบูรณ์เนื่องจากการงานของพระคริสต์? ใช่ มีแน่นอน มันต้องมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้ผู้เขียนพระกิตติคุณได้บรรยายถึงการรักษาโรคทางกายในฐานะของสิ่งที่ทำให้พระธรรมอิสยาห์ 53:4 สำเร็จแน่ (มัทธิว 8:17) และต้องมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้พระเยซูออกไปรักษาความเจ็บป่วยทางกายพร้อมกับการอภัยบาปผิดแน่ จอห์น แมคคาเธอร์ ได้ช่วยหาความเกี่ยวโยงกันระหว่างการรักษาโรค ความทุกข์ยากลำบากของพระคริสต์ และความทุกข์ยากลำบากของเรา ไว้ว่า

อิสยาห์กล่าวไว้ว่าพระเมสสิยาห์จะทรงแบกรับผลแห่งบาปของมนุษย์ คือความทุกข์โศกและความทุกข์ระทมของชีวิต... มัทธิวพบว่าพันธกิจการรักษาโรคของพระเยซูเป็นภาพของการทำให้คำพยากรณ์เหล่านี้สำเร็จเพราะความเจ็บป่วยนั้นเป็นผลของความบาปซึ่งผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้นั้นได้ซื้อมันมาด้วยชีวิต (ข้อ 7, 8, ดู 1 เปโตร 2:24) ในนิรันดร์กาล ความเจ็บป่วยทั้งสิ้นจะถูกขจัดออกไป ดังนั้นในท้ายที่สุดแล้วสิ่งนี้ก็ถูกรวมให้อยู่ในผลของการไถ่บาปด้วยเช่นกัน¹

พันธกิจการรักษาโรคของพระคริสต์เป็นการทำให้คำพยากรณ์สำเร็จ มันสำแดงให้เห็นถึงฤทธานุภาพของพระองค์และพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่การรักษาทางกายนั้นไม่ใช่เป้าหมาย มันเป็นเพียงหนทางที่นำไปสู่เป้าหมายซึ่งตอนจบก็คือการที่เราจะเชื่อในพระคริสต์เพื่อที่จะได้รับการอภัยจากบาปของเราและได้คืนดีกับพระเจ้า (ยอห์น 20:30-31) พระเจ้าของเรายังคงรักษาคนป่วยให้หาย พระเจ้ายังคงทำการอัศจรรย์อยู่ และเราก็มั่นใจได้ว่าวันหนึ่งโรคภัยและความทุกข์โศกจะไม่มีอีก แต่ขออย่าให้เราใช้พระคัมภีร์ในทางที่ผิดโดยการกล่าวทวงสัญญาที่พระเจ้าไม่ได้ให้ไว้เลย

พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาว่าชีวิตทุกวันนี้จะปราศจากความทุกข์ แต่ทรงสัญญากับเราว่าท่ามกลางความทุกข์เหล่านี้พระองค์จะประทานพระคุณให้แก่เรา (2 โครินธ์ 12:9-10) และสุดท้ายแล้วความทุกข์ยากเหล่านี้จะกลายเป็นสิ่งดี (โรม 8:28) เช่นเดียวกับอัครทูตเปาโล

1 The MacArthur Study Bible, ed. John MacArthur, Jr., electronic ed. (Nashville: Word, 1997), Isaiah 53:4.

เราทั้งหลายยืนหยัดท้าทายท่ามกลางความทุกข์ยากด้วยความหวังของการได้เป็นขึ้นจากความตาย (ฟิลิปปี 3:10-11) เรากำลังหยั่งรากความเชื่อของเราไว้บนข่าวประเสริฐและยึดความมั่นใจที่เรามีในพระคริสต์ไว้ ซึ่งเป็นความมั่นใจที่จะคงทนถาวรยิ่งกว่าความเจ็บปวดใด ๆ ที่เราต้องประสบในโลกนี้²

คำอธิษฐานของเราและพระสัญญาของพระเจ้า

ขณะที่คริสเตียนกำลังเผชิญกับความยากลำบากในชีวิต พวกเขาอธิษฐานขอต่อพระเจ้าที่จะได้รับกำลัง การทรงนำ และการช่วยเหลือจากพระองค์ การอธิษฐานเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของผู้เชื่อทุกคนและของคริสตจักรทุกแห่ง แต่การอธิษฐานที่ดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนคำอธิษฐาน สิ่งที่เราอธิษฐานเผยให้เห็นถึงหัวใจของเรา คริสตจักรที่เทศนาข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองมักจะมีการประชุมอธิษฐานที่ยืดยาว นั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่เนื้อหาคำอธิษฐานของเราก็น่าสนใจมากกว่าความยาวของการอธิษฐาน

ผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งส่งเสริมให้คริสตจักรอธิษฐานโดยอ้างพระสัญญาที่พวกเขาเข้าใจแบบผิด ๆ และให้คริสตจักรอธิษฐานโดยมีแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้อง พระสัญญาที่ว่าคริสเตียนสามารถทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาก็ได้และพระองค์จะทรงประทานให้นั้นพบได้ในหลาย ๆ ตอนในหนังสือพระกิตติคุณ มันเป็นหนึ่งในพระสัญญาที่น่าทึ่งที่สุดในพระคัมภีร์และมันก็ดีเยี่ยมยิ่งกว่าสิ่งที่ผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งเข้าใจเป็นไหน ๆ

2 เราจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดมากขึ้นในบทที่เกี่ยวกับการทนทุกข์

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะตอบคำอธิษฐานลูก ๆ ของพระองค์ ซึ่งนี่คือสิ่งที่พระวณะเหล่านี้บอกไว้และหมายถึง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่านี่คือทั้งหมดที่พระวณะข้อเหล่านี้ได้บอกไว้และหมายถึงด้วย ให้เราพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในยอห์น 15:7 ที่ว่า “ถ้าพวกท่านคงอยู่ในเราและถ้อยคำของเราคงอยู่ในพวกท่าน จงขอสิ่งใด ๆ ที่พวกท่านปรารถนาแล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

พระวณะข้อนี้เริ่มต้นด้วยเงื่อนไขว่า “ถ้าพวกท่านคงอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราคงอยู่ในพวกท่าน” หากคุณลบเงื่อนไขนี้ออกไปจากประโยคคุณจะใช้ใจพระสัญญาข้อนี้แบบผิด ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าเรามีชีวิตอยู่ในพระเยซูคริสต์และถ้อยคำของพระองค์ดำรงอยู่ในเราแล้ว สิ่งที่เราทูลขอก็จะเป็นสิ่งที่พระองค์ยินดีจะให้ พระคำของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์ที่ถูกเปิดเผยให้แก่เรา และเมื่อสายตาเราจดจ่ออยู่ที่เพียงพระเยซู (ตามที่พระคำพระเจ้าได้เปิดเผยพระองค์ให้เรา) จนถึงจุดที่ความปรารถนาของพระองค์กลายมาเป็นความปรารถนาของเราแล้ว เมื่อนั้นเองความปรารถนาของเราก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนกับความปรารถนาของพระองค์ด้วย เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นเราก็จะมีความปรารถนาและอธิษฐานในสิ่งที่พระเจ้าต้องการจริง ๆ

นี่เป็นหลักการเดียวกันกับพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งที่ถูกเข้าใจผิดด้วย “และเรารู้ว่าในทุก ๆ สิ่งพระเจ้าทรงทำให้เกิดผลดีแก่บรรดาผู้ที่รักพระองค์ คือผู้ที่ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28) นี่หมายความว่าพระเจ้าจะทรงประทานทุกสิ่งที่คุณอยากได้ใช่ไหม? ดูข้อนี้อีกครั้ง คนที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ข้อนี้คือ “คนที่รักพระองค์” ถ้าคุณรักพระเจ้าคุณจะต้องการพระสิริและ

เป้าหมายของพระเจ้าในชีวิตของคุณมากกว่าทุกสิ่ง นี่คือการปรารถนาที่พระเจ้าทรงกระตือรือร้นและเต็มพระทัยจะกระทำให้สำเร็จ พระเยซูเองได้ทรงเป็นแบบอย่างในเรื่องนี้เมื่ออธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา หากเป็นไปได้ขอให้ฉันทิ้งไปจากข้าพระองค์เถิด อย่างไรก็ตามอย่าให้เป็นไปตามใจของข้าพระองค์ แต่ขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์” (มัทธิว 26:39) ในความเป็นมนุษย์พระองค์ก็อยากจะหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมาน แต่มีบางอย่างที่ทรงปรารถนามากกว่า นั่นคือพระประสงค์และพระเกียรติของพระบิดา นี่คือการอธิษฐานแบบที่พระเจ้ายินดีจะรับ

พระคัมภีร์สอนเราไว้อย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่ทรงพอพระทัย “พระเจ้าทรงกระทำสิ่งใด ๆ ตามชอบพระทัยพระองค์ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ในห้วงสมุทรและที่ลึกทั้งหลาย” (สดุดี 135:6) แต่ในพระเยซูคริสต์ความปิตินิติของพระองค์และของพวกเราได้มาบรรจบกัน เมื่อเราให้สายตาของเราจดจ่ออยู่ที่ถ้อยคำของพระองค์ พระเจ้าก็ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตเราด้วยพระวิญญาณของพระองค์ และทรงหล่อหลอมความปรารถนา ค่านิยม และความรักอันร้อนรนของเราให้เป็นเหมือนของพระองค์ด้วย สิ่งเหล่านี้จะกำหนดความปรารถนาที่เราจะร้องทูลมันต่อพระเจ้าในการอธิษฐาน

สิ่งเหล่านี้ทำให้พระสัญญาในยอห์น บทที่ 15 สำคัญน้อยลงหรือไม่? ตรงกันข้าม พระเจ้าผู้ครอบครองเหนือทุกสิ่งได้ทรงเลือกที่จะให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จผ่านการอธิษฐานวิงวอนของคริสเตียน “เพราะพระเจ้าคือผู้ทรงกระทำกิจภายในท่านให้ท่านตั้งใจและทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์” (ฟิลิปปี 2:13) พระองค์ทรงเลือกที่จะให้คำอธิษฐานของคุณมีพลัง พระเจ้าไม่ได้ตรัสว่า “ไม่

เห็นจำเป็นต้องอธิษฐานเลย เพราะเราจะทำสิ่งที่ดีที่สุดโดยไม่มีเจ้าอยู่ดี” แทนที่จะเป็นแบบนั้น พระเจ้ากลับพอพระทัยที่จะทำในสิ่งที่ดีที่สุดโดยผ่านทางคำอธิษฐานของพวกเรา พระองค์เปลี่ยนแปลงหัวใจของคนเพื่อที่พวกเขาจะต้องการสิ่งที่ป็นน้ำพระทัยอันยอดเยี่ยมของพระองค์ และเมื่อคริสเตียนอธิษฐานขอในสิ่งเดียวกับที่พระเจ้าปรารถนาพระองค์ก็ทรงยินดีที่จะทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างดี ๆ ที่คนของพระเจ้าอธิษฐานทูลขอตามน้ำพระทัยของพระองค์ อย่างเช่นคำอธิษฐานของดาเนียลนั้นเป็นคำอธิษฐานที่สอดคล้องกับพระคำพระเจ้า ในดาเนียล บทที่ 9 เราอ่านเจอว่าท่านได้ค้นพบคำพยากรณ์ของพระเจ้าที่บอกว่าความรกร้างว่างเปล่าของกรุงเยรูซาเล็มจะสิ้นสุดลงหลังจากเจ็ดสิบปีผ่านพ้นไป (ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มาถึงในอีกไม่ช้า) สิ่งนี้ทำให้ดาเนียลนั่งร้อเฉย ๆ อย่างสบายใจหรือเปล่า? ไม่เลย มันกลับยิ่งผลักดันให้ท่านอธิษฐาน ดาเนียลตอบสนองด้วยการถืออดอาหารและอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าพอพระทัยเมื่อได้ยินดาเนียลอธิษฐานและตอบคำอธิษฐานของท่านเมื่อบรรดาเชลยผู้ถูกกวาดต้อนได้กลับไปยังบ้านของพวกเขา นี่คือนิเวศการทำงานของพระเจ้าและเป็นวิธีที่เราควรอธิษฐาน

เราจำเป็นต้องระมัดระวังการตีความพระธรรมยอห์น บทที่ 15 และพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ ที่คล้ายกัน เพื่อที่การตีความของพวกมันจะเป็นไปตามมุมมองที่พระคัมภีร์สอนเราเกี่ยวกับวิธีการที่พระเจ้าทรงทำงานตามพระประสงค์ที่ครอบคลุมเหนือทุกสิ่งของพระองค์โดยผ่านทางคำอธิษฐานของเรา เมื่อหัวใจของเราเต็มด้วยพระคำของพระเจ้า สิ่งที่เราต้องการก็จะเป็นน้ำพระทัยและพระเกียรติของพระเจ้ามากกว่าของตัวเราเองเพื่อที่เราจะสามารถอธิษฐานเหมือนที่พระเยซู

อธิษฐานในสวนเกทเสมณีได้ แต่เมื่อใดก็ตามที่เราละสายตาไปจาก พระประสงค์ของพระเจ้าและหมกมุ่นอยู่แต่ที่ความต้องการฝ่ายโลกของเรา เราก็ไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในพระเยซูคริสต์ และเราก็ไม่สามารถอ้างการช่วยเหลืออะไรจากพระเจ้าได้ หากเรากำลังใช้ชีวิตในทางที่สวนทางกับน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงออกแบบการอธิษฐานไว้อย่างดีเยี่ยม เราคงไม่อยากจะพลาดมันไปเพียงเพราะการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ ตามใจที่เห็นแก่ตัวของเรา

การหว่านและการเก็บเกี่ยว

อีกหนึ่งแนวคิดในพระคัมภีร์ที่มักจะถูกนำมาใช้อย่างผิด ๆ คือ ความคิดในเรื่องของการหว่านและการเก็บเกี่ยว ในหลาย ๆ คริสตจักร หลายแนวคิดนี้ถูกตั้งชื่อในเชิงการตลาดว่าเป็น “กฎแห่งการหว่านและการเก็บเกี่ยว” พระคัมภีร์สองข้อที่มักจะถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนแนวความคิดนี้มากที่สุดคือ 2 โครินธ์ 9:6 “จงจำไว้ว่าผู้ที่หว่านอย่างตระหนี่ก็จะเก็บเกี่ยวได้น้อย ผู้ที่หว่านด้วยใจกว้างขวางก็จะเก็บเกี่ยวได้มาก” และกาลาเทีย 6:7 “อย่าหลงเลย ท่านไม่อาจหลอกหลวงพระเจ้า ใครหว่านอะไรย่อมเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น” แท้จริงแล้วพระคัมภีร์ทั้งสองข้อนี้กำลังสอนอะไรเรากันแน่?

ประการแรกเราควรจำไว้ว่าพระคัมภีร์ทั้งสองข้อนี้เข้าใจได้ง่าย ๆ พวกมันมีความหมายดังที่เขียนไว้และมันถูกเขียนขึ้นเพื่อกระตุ้นการหว่านของเราโดยการวาดภาพให้เห็นว่าเราจะได้เก็บเกี่ยวอะไร ซึ่งชีวิตคนเราก็คือแบบนี้คือเราทุกคนอยากใช้ชีวิตที่เกิดประโยชน์ เราจะยังต้องหว่านไปทำไมหากหว่านแล้วไม่มีความหวังเลยว่าจะได้เก็บเกี่ยวผล ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง

ไม่ได้อยู่ที่ว่าพวกเขาคาดหวังการเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นผลมาจากการหว่าน แต่อยู่ที่ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะได้เก็บเกี่ยวนั้นมันเล็กน้อยเกินไป พวกเขาคิดถึงแต่ผลกำไรชั่วคราวในขณะที่พระคัมภีร์หยิบยื่นผลกำไรอันถาวรนิรันดร์ให้ พวกเขามุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ซึ่งไม่อาจทำให้อิ่มใจได้และพลาดพระพรที่ทำให้อิ่มเอมอย่างลึกซึ้งไป และพวกเขาก็เทศนาแต่เรื่องทรัพย์สินเงินทองในขณะที่ของขวัญอันล้ำค่านั้น กองอยู่ตรงหน้าเขาแล้ว!

หลักคำสอนในเรื่องการหว่านและการเก็บเกี่ยวของชาวประเสริฐแห่งความรู้เรื่องได้เบี่ยงเบนไปจากคำสอนของพระคัมภีร์ด้วยวิธีการที่ฉลาดและแนบเนียนหลายอย่าง คำสอนนี้ขัดขึ้นและต่อต้านมุมมองแห่งเบื้องบนที่พระคัมภีร์กระตุ้นให้เรามี มุมมองแห่งเบื้องบนนี้ควรจะเป็นตัวกำหนดวิธีการที่เราจะหว่านเวลา พลังงาน ความสามารถ หรือเงินทองของเรา

*อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลกที่ซึ่งแมลงและ
สนิมอาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรอาจจี้แฉะเข้าไปขโมยได้
แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในสวรรค์ที่ซึ่งแมลง
และสนิมไม่อาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรไม่อาจจี้แฉะเข้าไป
ขโมยได้ เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่าน
ก็อยู่ที่นั่นด้วย*

มัทธิว 6:19-21

ความเชื่อหรือความคิด ณ ตรงนี้ คือทรัพย์สมบัตินั้นเป็นสิ่งที่ดี และเราควรจะมีมุมมองไปที่ทรัพย์สมบัตินิรันดร์แทนที่จะเป็นสมบัติอันไม่จีรังยั่งยืนที่สนิมจะขึ้นและมอดจะมากัดกินได้ มันช่างเป็น

ข่าวประเสริฐที่น่าสังเวชอะไรเช่นนี้ที่เสนอแต่เพียงทรัพย์สินสมบัติฝ่ายโลกให้ ในทางตรงกันข้ามการที่คนของพระเจ้ารู้ว่าทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาขึ้นอยู่กับสวรรค์นั้นก็เป็พลังให้พวกเขาอดทนต่อการข่มเหงและยอมเอาสมบัติฝ่ายโลกของตนมาเสี่ยง ดังที่ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูได้เป็นพยานถึงผู้เชื่อซึ่งกำลังอ่านจดหมายของท่านอยู่ว่า “เมื่อถูกยึดทรัพย์สินของท่านก็ยอมรับอย่างชื่นบาน เพราะท่านรู้ว่าท่านเองมีทรัพย์สินสมบัติถาวรซึ่งดียิ่งกว่านั้นอีก” (ฮีบรู 10:34) นี่คือการหว่านและการเก็บเกี่ยวที่พระเจ้าทรงเสนอให้กับคนของพระองค์ คือการหว่านเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณและการเก็บเกี่ยวสิ่งที่เป็นอมตะ

พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งยังส่งเสริมให้ผู้ฟังมีความรักในเงินทอง ขณะที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนถึงอันตรายของการใช้ชีวิตแบบนั้น คำสอนของอัครทูตเปาโลคงไม่สามารถพูดได้อย่างชัดเจนไปมากกว่านี้อีกแล้วว่า

เพราะการรักเงินเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งปวง เพราะเห็นแก่เงินนี้แหละบางคนจึงเตลิดจากความเชื่อและทำให้ตัวเองต้องปวดร้าวด้วยความทุกข์โศกนานา ส่วนท่านผู้เป็นคนของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและไล่หาความชอบธรรม ไล่หาทางพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความอดทนและความสุภาพอ่อนโยน

1 ทิโมธี 6:10-11

สิ่งที่เรียกกันว่าการทำตามกฎแห่งการหว่านและการเก็บเกี่ยวหลายครั้งก็เป็นเพียงแค่ฉากบังหน้าของการรักเงินทองเท่านั้น ไม่ว่าจะตั้งชื่อมันว่าอย่างไรหากเราสนใจแค่เพียงสิ่งของฝ่ายโลกเราก็ควรจะ

คาดหวังว่าจะได้เพียงแค่ผลประโยชน์ฝ่ายโลกเท่านั้น ไม่ใช่ผลกำไรทางฝ่ายวิญญาณ คุณจะได้เก็บเกี่ยวสิ่งที่คุณหว่านลงไปจริง ๆ อันที่จริงคนจำนวนมากได้เก็บเกี่ยวความทุกข์ระทมและความเจ็บปวดหลังจากการทำตามสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นหลักการที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ หากเรารักเงินทองดังที่พระเจ้าทรงเตือนเราอย่างเจาะจงแล้วว่าไม่ให้ทำ เราก็อาจจะได้รับความสำราญเพียงชั่วครั้งชั่วคราวและผลประโยชน์บางอย่างเท่านั้น แต่ดังที่เงินทองไม่สามารถเติมเต็มจิตวิญญาณหรือรักษาหัวใจของเราได้ฉันใด ท้ายที่สุดแล้วการหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งการไม่เชื่อฟังนี้ก็จะนำมาซึ่งการเก็บเกี่ยวความทุกข์โศกและความตายฉันนั้น

ยิ่งกว่านั้น แนวคิดของชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองในเรื่องการหว่านและการเก็บเกี่ยวยังได้ปฏิเสธพระคัมภีร์ด้วยการบอกว่าพระเจ้าไม่มีปัญหาอะไรกับการถูกแทนที่ด้วยรูปเคารพทั้งหลาย ผมหมายถึงอะไรหรือ? เมื่อเราใช้พระคัมภีร์เพื่อหาความชอบธรรมให้กับการแสวงหารูปเคารพแห่งเงินทองของเรา เราก็กทำให้พระเจ้าเป็นเพียงผู้คอยจัดหารูปเคารพที่เราชื่นชอบมาให้เท่านั้น แต่พระพิโรธของพระเจ้าจะเผาผลาญผู้ที่เชื่อให้พระสิริอันงดงามของพระองค์ตกไปเป็นรองเพื่อที่เขาจะได้ไปติดตามพระอื่น คนของพระเจ้าจะต้องขวนขวานหาทรัพย์สมบัติชิ้นนั้นซึ่งมันก็คือตัวของพระเจ้าเอง

แต่สิ่งใด ๆ ที่เคยเป็นกำไรของข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าถือว่าขาดทุนเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ยิ่งกว่านั้นอีกข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไร้ค่าเมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ล้ำเลิศในการที่ได้รู้จักพระเยซูคริสต์พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อพระองค์

ข้าพเจ้าได้สละทุกสิ่ง ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเศษขยะ
เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์

ฟิลิปปี 3:7-8

ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามกฎแห่งการหว่านและการเก็บเกี่ยวของ
ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งพระธรรมข้อนี้ก็ดูจะไม่สมเหตุผล
เปาโลบอกว่สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและ
รุ่งเรืองใช้เพื่อสนับสนุนให้เรามาหาพระเจ้านั้นคือสิ่งที่ตัวท่านเองได้
ยอมสละทิ้งเพื่อจะได้พระเจ้า คุณต้องการสิ่งไหนมากกว่า ระหว่าง
ความมั่งคั่งร่ำรวยกับพระเจ้า? ทรัพย์สินสมบัติของคุณอยู่ที่ไหน
กันครับ?

ให้เรามาดูพระคัมภีร์อย่างเฉพาะเจาะจงในบางข้อที่นักเทศน์
ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งชอบใช้เพื่อหาความชอบธรรมให้กับ
คำสอนในเรื่องการหว่านและการเก็บเกี่ยวของพวกเขา 2โครินธ์ 9:6
อยู่ในตอนเดียวกับเรื่องที่เราได้ศึกษากันมาก่อนหน้านี้ คือที่เปาโล
ได้ชมเชยคริสเตียนชาวมาซีโดเนียที่ได้ถวายเงินให้กับคริสตจักรใน
กรุงเยรูซาเล็มอย่างเสียสละทั้งๆ ที่พวกเขาเองอยู่ในสภาพที่ยากจน
ขั้นแค้น เปาโลบอกว่าผู้ที่ให้ด้วยใจกว้างขวางเช่นนี้ควรจะคาดหวังว่า
จะได้เห็นและรับอะไรตอบแทนบ้าง?

เมื่อคริสเตียนหว่านด้วยใจกว้างขวางสิ่งที่พวกเขาจะได้เก็บเกี่ยว
ก็คือการได้ถวายการสรรเสริญและพระเกียรติแด่พระเจ้า และไม่มีการ
เก็บเกี่ยวอะไรที่ดีไปกว่านี้อีกแล้ว อ่านต่อไปใน 2โครินธ์ บทที่ 9 แล้ว
คุณ将会เห็นสิ่งที่เปาโลเขียนไว้ว่า “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของท่าน
ส่งผลให้มีการขอบพระคุณพระเจ้า” (9:11) การที่พวกเขาได้ช่วยเหลือ
เจือจุนเมื่อคนของพระเจ้าขาดแคลนได้กระตุ้นให้เกิด “การ

ขอบพระคุณพระเจ้าอย่างเหลือล้นด้วย” (9:12) และคนเหล่านั้นที่ได้รับการช่วยเหลือก็จะ “สรรเสริญพระเจ้าเนื่องด้วยการเชื่อฟังของท่าน” (9:13) ดังที่พระเยซูคริสต์ได้สอนไว้เช่นกันว่า “จงให้ความสว่างของท่านกระจ่างแจ้งต่อหน้าคนทั้งหลาย เพื่อเขาจะเห็นการดีของท่านและสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มัทธิว 5:16) พระธรรมตอนนี้ชัดเจนอยู่แล้วว่า “จงให้เพื่อที่พระเจ้าจะเป็นที่สรรเสริญ” เมื่อเราหวนเพื่อพระเจ้าเราก็จะได้เก็บเกี่ยวอย่างมากมายมหาศาลด้วยพระพรแห่งการได้ถวายเกียรติและการสรรเสริญแด่พระเจ้า

แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องที่เปาโลเน้นสักเท่าไรแต่ท่านก็ได้พูดถึงพระพรฝ่ายเนื้อหนังเอาไว้ด้วย เปาโลอธิบายเรื่องพระพรฝ่ายเนื้อหนังสำหรับผู้ที่ให้ด้วยใจกว้างขวางไว้ว่าอย่างไรและอะไรคือเป้าหมายของมัน? เปาโลกล่าวว่าคนทั้งหลายที่ให้แก่จะได้รับคืนจากพระเจ้าอย่างเพียงพอเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเป็นพรให้แก่ผู้อื่นได้ต่อไป “และพระเจ้าทรงสามารถประทานพระคุณทุกประการอย่างล้นเหลือแก่ท่าน เพื่อว่าท่านจะมีทุกอย่างที่จำเป็นอยู่ทุกเวลา และท่านจะมีล้นเหลือสำหรับการดีทุกอย่าง” (2 โครินธ์ 9:8) ท่านไม่ได้สัญญากับพวกเขาว่าจะได้อย่างฟุ่มเฟือยและหรูหราแต่บอกว่าจะมีอย่างเพียงพอ และจุดประสงค์ของการที่พวกเขาได้รับคืนมาก็ไม่ใช่เพื่อการสะสมความมั่งคั่ง แต่เพื่อที่ “พระองค์จะทรงให้ท่านมั่งคั่งในทุกด้านเพื่อท่านจะสามารถเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้ในทุกโอกาส” (9:11) ถ้าคุณคิดว่าพระคัมภีร์ข้อนี้เกี่ยวข้องกับการที่คุณจะมีเงินทองเพิ่มขึ้น คุณก็เข้าใจมันผิดทั้งหมด พระเจ้าทรงสัญญากับลูก ๆ ของพระองค์ว่าพวกเขาจะมีอย่างเพียงพอเพื่อที่จะได้รับใช้พระองค์ ไม่ใช่ให้มั่งคั่งมากมายเพื่อที่พวกเขาจะเมินเฉยต่อพระองค์

สำหรับกาลาเทีย 6:7 การศึกษาบริบทของมันบอกให้เราเห็นว่าสิ่งที่เปาโลสอนนั้นแตกต่างจากสิ่งที่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองเน้น เนื้อหาของมันไม่ได้เกี่ยวข้องกับการได้มาแต่เป็นการให้ไป คริสเตียนควร “แบกรับภาระของกันและกัน” (6:2) “แบ่งปันสิ่งดีทุกอย่างกับผู้สอน” (6:6) “อย่าเห็น้อยลำในการทำดี” (6:9) และ “ทำดีต่อทุกคน” (6:10) การหว่านที่เห็นในบทนี้ชัดเจนแล้วว่าเป็นเรื่องของ การเป็นพรให้กับผู้อื่น แล้วอะไรคือการเก็บเกี่ยว?

ในที่นี้เปาโลกล่าวถึงกฎแห่งการหว่านและการเก็บเกี่ยวในฐานะของคำเตือนสติถึงผลที่ตามมาของการปฏิเสธที่จะทำดี เปาโลเตือนคริสเตียนชาวกาลาเทียว่า “ผู้ที่หว่านเพื่อเนื้อหนังของเขาจะเก็บเกี่ยวความพินาศจากเนื้อหนังของเขา ผู้ที่หว่านเพื่อพระวิญญาณจะเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณ” (กาลาเทีย 6:8) อันที่จริงเมื่อดูให้ดีเราจะเห็นว่าเนื้อหาตอนที่เปาโลสอนนั้นอยู่ห่างไกลจากคำว่า การสนับสนุนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองเลย ท่านดำหนิมันด้วยถ้อยคำที่รุนแรงเสียด้วยซ้ำ บรรดาผู้ที่หว่านเพื่อพระเจ้าจะได้เก็บเกี่ยวพระพรฝ่ายวิญญาณ

หากคุณให้กับผู้อื่นโดยมีแรงจูงใจเพื่อตัวเองจะได้กับการอวยพรในด้านการเงินคุณก็กำลังหว่านเพื่อเนื้อหนังอยู่ คนทั้งหลายที่ดำเนินตามเนื้อหนังจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า แต่การเป็นพรให้กับผู้อื่นอย่างไม่คิดเห็นแก่ตัวก็เป็นหลักฐานแห่งการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเก็บเกี่ยวของความชอบธรรมคือชีวิตนิรันดร์และเปาโลหนุนใจให้ชาวกาลาเทียดำเนินตามนั้นต่อไปเพราะวันหนึ่งพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวผลกำไรจากการงานของเขา พระเจ้าทรงให้แก่เราเพื่อที่เราจะสามารถให้กับผู้อื่นได้ และรางวัลของเราไม่ใช่วัตถุสิ่งของหรืออะไรต่างๆ ในโลกนี้ แต่เป็นบำเหน็จฝ่ายวิญญาณอันเป็นอมตะ

ศาสนศาสตร์ของถ้อยคำแห่งความเชื่อ (Word of Faith Theology)

คำสอนที่เป็นที่นิยมอีกอันหนึ่งของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง คือศาสนศาสตร์ของ “ถ้อยคำแห่งความเชื่อ” พวกเขาสอนว่าคำพูดของเรามีอำนาจในการทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นได้จริง คำสอนนี้บอกว่าเราสามารถพูดสั่งให้สุขภาพดีและความมั่งคั่งรุ่งเรืองเกิดขึ้นได้โดยการพูดความปรารถนาของเราออกไปในเชิงบวก ผมอยากบอกอีกครั้งว่าคำสอนเทียมเท็จนี้มีพื้นฐานมาจากความเข้าใจผิดๆ ในพระคัมภีร์หลายข้อ

ความเชื่อที่ถูกใช้ในคำสอนแบบนี้ไม่ใช่ความเชื่อในพระเจ้าแต่เป็นการเชื่อในความเชื่อของตัวเอง คุณจะได้รับการหนุนใจให้มองเห็นว่าคุณคือเจ้านายเหนือโชคชะตาของตัวเอง ถ้าคุณเพียงแค่เชื่อและอธิษฐานขออย่างมั่นใจ คุณก็จะสามารถกำหนดชะตาอนาคตของตัวเองและจะได้ในสิ่งที่หัวใจของคุณปรารถนา หากสิ่งที่คุณกล่าวอ้างและเชื่อว่าจะได้ไม่เป็นอย่างที่ต้องการ คำกล่าวโทษก็จะตกไปที่การขาดความเชื่อของคุณเอง!

แม้ว่าผู้สอนเหล่านี้ไม่ได้พยายามที่จะให้คำสอนของพวกเขาตั้งอยู่บนพระคัมภีร์ แต่บางครั้งพวกเขาก็จะพยายามยกพระธรรมฮีบรู 11:1 ขึ้นมาอ้างเพื่อเป็นหลักฐานสนับสนุนความคิดพวกเขา ผู้เขียนหนังสือฮีบรูบอกว่า “ความเชื่อคือแก่นแท้ของสิ่งที่เราหวังไว้” การยึดเอาคำว่า “แก่นแท้/ความแน่ใจ/วัตถุที่จับต้องได้” (ซึ่งบางฉบับจะแปลว่า “หลักฐานพิสูจน์” หรือ “ความมั่นใจ”) พวกศาสนศาสตร์ถ้อยคำแห่งความเชื่อก็ใช้พระคัมภีร์ข้อนี้เพื่ออ้างว่าความเชื่อทำให้เกิดวัตถุที่จับต้องได้ขึ้น หากเป็นเช่นนั้นจริง พระเจ้าก็ไม่ได้เป็น

พระผู้สร้างแต่เพียงผู้เดียวอีก เราคงได้ร่วมงานแห่งการสร้างกับพระองค์ด้วยการเพียงแต่พูดความปรารถนาของเราออกมาให้มันเกิดขึ้นเท่านั้น

วิธีที่จะป้องกันการตีความพระคัมภีร์ที่ผิดเพี้ยนแบบนี้สามารถทำได้เช่นเดิม คือโดยการปฏิบัติต่อพระคัมภีร์ด้วยความเคารพและศึกษาที่บริบทของพระคัมภีร์ข้อนั้น ๆ เมื่อเปิดพระธรรมสืบบูออกมาเราก็เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้เขียนไม่ได้สอนผู้อ่านของเขาถึงวิธีที่จะใช้พลังแห่งความเชื่อเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์รอบข้างของเขา และไม่กี่ช็อก่อนหน้านั้นผู้อ่านของเขาก็เพิ่งได้รับคำชมในเรื่องที่พวกเขา “ได้อดทนต่อความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัส” (10:32) และ “ยินดียอมให้คนมายึดเอาทรัพย์สินของพี่น้องไป” (10:34) จากนั้นในข้อ 35 ผู้เขียนร้องขอให้พวกเขาดำเนินต่อไปด้วยความมั่นใจแบบเดียวกันนี้ที่พวกเขาได้สำแดงให้เห็นท่ามกลางสถานการณ์ที่เลวร้ายแล้วอะไรคือความเชื่อมั่นดังกล่าว?

ประการแรก มันคือความเชื่อที่ตั้งอยู่บนความอดทนไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องว่าฉันจะได้สิทธิประโยชน์อะไรบ้าง “พี่น้องต้องอดทนเพื่อว่าเมื่อพี่น้องได้ทำตามความต้องการของพระเจ้าแล้ว พี่น้องก็จะได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้” (10:36) ความเชื่อของคริสเตียนชาวฮีบรูได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นของจริงเมื่อพวกเขาอดทนต่อความยากลำบากไม่ใช่หลีกเลี่ยงมัน “เราไม่ใช่คนพวกนั้นที่เลิกไว้วางใจแล้วต้องถูกทำลายไป แต่เราเป็นคนพวกนั้นที่ยังวางใจอยู่แล้วได้ชีวิต” (10:39) ยิ่งไปกว่านั้น นี่คือการมั่นใจที่สนแต่เพียงสิ่งที่เปี่ยมเมตตาตั้งที่มันชัดเจนอยู่แล้วในคำยืนยันนี้ว่า “เพราะรู้ว่าพี่น้องได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ยอดเยียมกว่านั้นและเป็นทรัพย์สินที่จะอยู่ถาวรตลอดไป” (10:34) “รางวัลที่ยิ่งใหญ่” ของพวกเขาไม่ใช่ของชั่วคราว

เหมือนอย่างร่างกายที่แข็งแรงที่สุดท้ายก็ต้องตายอยู่ดี หรือการได้ครอบครองสิ่งต่างๆ ที่สุดท้ายก็ต้องทิ้งมันไว้ข้างหลัง

ความเชื่อในพระธรรมฮีบรู บทที่ 10 และ 11 ช่วยให้คริสเตียนเหล่านี้สามารถมองข้ามความยากลำบากในปัจจุบันของพวกเขาไปยังโลกของความเป็นจริงนิรันดร์ที่ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเขาได้ ความมั่นใจในมรดกที่จะได้รับในอนาคตของพวกเขาเป็นกำลังให้พวกเขาสามารถปล่อยทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ไปได้ ในขณะที่คนของโลกใช้ชีวิตเพื่อสิ่งที่พวกเขาสามารถไขว่คว้าหามาได้ตอนนี้ คริสเตียนกลับมีแรงจูงใจที่แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง

ดังนั้น ตัวอย่างของความเชื่อในฮีบรู บทที่ 11 จึงไม่ใช่ตัวอย่างของพลังแห่งความเชื่อที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่างๆ ได้ (พระเจ้าคือผู้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ไม่ใช่ความเชื่อ) ตรงกันข้ามพวกเขาเป็นตัวอย่างของคนที่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงแห่งโลกอนาคตที่สามารถมองเห็นและเป็นเจ้าของได้โดยความเชื่อเท่านั้นเพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่วัตถุสิ่งของหรือของฝ่ายโลก คนกลุ่มนี้รวมถึงบรรดาผู้เชื่อที่ถูกทรมาน ถูกทรมาน ถูกคุมขังและแม้แต่ถูกฆ่าตาย ความเชื่อของพวกเขาช่วยให้เขาสามารถอดทนต่อสิ่งเหล่านี้ได้และ (หลังจากความตาย) มันก็ทำให้พวกเขาเข้าสู่เส้นชัยและไปรับรางวัลแห่งความเชื่อของพวกเขาได้ คือศักดิ์ศรีอันถาวรนิรันดร์ที่กำลังรอคอยพวกเขาอยู่ “แต่พวกเขากำลังไผ่ผืนถึงบ้านเมืองที่ดีกว่านั้น คือเมืองแห่งสวรรค์” (ฮีบรู 11:16)

มันคือความบาปอันใหญ่หลวงที่จะสอนผู้เชื่อ (ซึ่งถูกเรียกมาให้มีความอดทนในขณะที่พวกเขาเพ่งมองที่รางวัลอันเป็นนิรันดร์) ว่าให้พวกเขาแสวงหาและอ้างสิทธิ์เหนือรางวัลพวกนั้นเดี๋ยวนี้ คำสอนที่ผิดเพี้ยนนี้ทำให้ผู้เชื่อที่ต้องทนทุกข์ชั้้นนี้ออกห่างไปจากพระคุณและความ

หวังซึ่งมีอยู่ในความเชื่อที่แท้จริง เมื่อคำสอนเรื่องถ้อยคำแห่งความเชื่อถูกเปิดโปงและจับได้ว่าเป็นเรื่องโกหก มันก็ทำให้ผู้คนหันหลังให้กับคริสตจักรและคริสตศาสนาด้วย ขอให้ทุกคนที่มีความรับผิดชอบและได้รับสิทธิพิเศษในการเทศนาสั่งสอนพระวจนะของพระเยซูคริสต์เจ้าจดจำคำพูดของพระองค์ด้วยที่ว่า “ผู้ที่เปื้อนเหตุให้เด็กน้อยเหล่านี้ที่เชื่อในเราสักคนหนึ่งทำบาป ให้เอาหินโม้ก้อนใหญ่ผูกคอผู้นั้นแล้วโยนเขาลงทะเลลึกก็ยิ่งดีกว่า” (มัทธิว 18:6)

บทสรุป

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนั้นตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ ซึ่งได้บิดเบือนความหมายที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ โดยวิธีดังกล่าว คำสอนนี้ได้ทำให้คริสเตียนหันออกจากการรับใช้พระเจ้าไปสู่การนั้สการตัวเองและไว้วางใจในข่าวประเสริฐเทียมเท็จ เราต้องปฏิบัติต่อพระคำของพระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์และความรอบคอบเพื่อที่เราจะรู้จักความจริงและได้รับการปลดปล่อยให้เป็นไทโดยพระคํานั้น

เมื่อพระเยซูคริสต์ของเราเสด็จจากสวรรค์ลงมาและรับสภาพเป็นมนุษย์ พระองค์ไม่ได้ละหรือสัญญาถึงผลประโยชน์ทางวัตถุกับเรา พระองค์ได้ละความมั่งคั่งและรุ่งเรืองแห่งสวรรค์ ศักดิ์ศรีและความรักที่เคยมีร่วมกับพระบิดาของพระองค์เพื่อลงมายังโลกของเรา เพื่อที่เราจะได้มีส่วนในพระพรเหล่านี้ร่วมกับพระองค์ตลอดไป เมื่อพระคริสต์ทรงใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยการทนทุกข์และได้ตายบนไม้กางเขน การลงโทษที่พระองค์ได้รับก็มีเป้าหมายเพื่อที่จะรักษา

บาดแผลที่ลึกที่สุดของเรา นั่นคือความบาปผิดของเรา ฉะนั้นพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้บางสิ่งที่สำคัญกว่าและมีคุณค่ายิ่งกว่าสุขภาพและความมั่งคั่งที่จะได้รับเดี๋ยวนี้แก่เรา ขอคุณพระเยซูสำหรับความตายและการเป็นขึ้นมาจากพระองค์ พระเยซูทรงสัญญากับคนของพระองค์ว่าพวกเขาจะได้คืนดีกับพระเจ้าอย่างถาวรและจะมีชีวิตที่ปราศจากบาปในยุคที่จะมาถึง

เมื่อคนของพระเจ้ามีประสบการณ์ในความรอดที่อยู่ในพระเยซู พวกเขาก็ก็นึกถึงการพระเกียรติสิริของพระเจ้ามากกว่าทุกสิ่ง และแผนการของพระเจ้านั้นก็ใหญ่ยิ่งมากจนพระองค์ต้องใช้ความปรารถนาอันชอบธรรมแห่งประชากรของพระองค์ (ซึ่งเห็นได้ในคำอธิษฐาน) ในการทำสิ่งที่พระองค์พอพระทัย ดังนั้นเราจึงไม่ควรแปลกใจเมื่อพระคัมภีร์กระตุ้นให้เราหวนในการกระทำด้วยใจกว้างขวางเพื่อแรงจูงใจฝ่ายวิญญาณ เมื่อเราทำสิ่งนี้ พระองค์ทรงสัญญาว่าการเก็บเกี่ยวอันเป็นอมตะก็ได้ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับเราในสวรรค์

บทที่ 2

ความมั่นคงและรุ่งเรือง ที่แท้จริงและเทียมเท็จ

ไมเคิล โอเทียโน มอรา

ขณะนั้นคาอินกำลังสร้างเมือง เขาจึงตั้งชื่อเมืองนั้นว่า
เอโนค ตามชื่อบุตรชายของตน

ปฐมกาล 4:17

เสทก็มีบุตรชายคนหนึ่งชื่อว่าเอโนช ในเวลานั้น
มนุษย์เริ่มนมัสการโดยออก (ประกาศ) พระนาม
พระยาห์เวห์

ปฐมกาล 4:25-26

ทุกวันนี้ที่แอฟริกา ใครๆ ต่างก็พูดถึงแต่เรื่องความร่ำรวย มัน
ครอบงำความคิดจินตนาการของเราและแทรกซึมเข้าไปในบทสนทนา
ต่างๆ ของเรา และในขณะที่มันกำลังครอบงำวัฒนธรรมของเรามันก็

กำลังคืบคลานเข้าไปบนธรรมาสันของพวกเราด้วย มีอาจารย์หลายคน กำลังเทศนาเรื่องข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองฝ่ายเนื้อหนังอยู่ แต่ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่เกาะกุมความคิดและจิตใจของชายหญิงตั้งแต่ตามท้องถนนหนทางไปจนถึงที่ในคริสตจักร จำนวนมากล้วนแต่เป็นความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่เทียมเท็จทั้งนั้น มันเป็นความรุ่งเรืองจอมปลอมที่พระคัมภีร์เตือนเราครั้งแล้วครั้งเล่า ว่าจะให้ระวัง

เมื่อย้อนกลับไปยังปฐมกาล 4:17-26 เราก็ได้พบกับความแตกต่างระหว่างครอบครัวที่ไม่มีพระเจ้าของคาอินและครอบครัวที่เดินในทางพระเจ้าของเซท ครอบครัวของคาอินสามารถโอ้อวดความสำเร็จอันยิ่งใหญ่และความเจริญรุ่งเรืองทางด้านวัตถุได้ พวกเขาดูเหมือนจะประสบความสำเร็จแต่ความสำเร็จของพวกเขาไม่มีพระเจ้าอยู่ในนั้นเลย ความเจริญรุ่งเรืองของเขายู่อห่างไกลจากพระเจ้า มันเป็นของชั่วคราวที่ไม่ยั่งยืน มันเป็นของโลกนี้และเพื่อโลกนี้เท่านั้น ส่วนครอบครัวของเซทไม่ได้มีความสำเร็จทางด้านวัตถุที่มองเห็นได้ แต่พวกเขาร้องออกพระนามพระเจ้าซึ่งนั่นคือเกียรติและศักดิ์ศรีของพวกเขา ครอบครัวนี้รู้จักความมั่งคั่งที่เที่ยงแท้และความยั่งยืนซึ่งหยั่งรากอยู่ในพระเจ้า

ทุกวันนี้ การเทศนาที่ทำการในคริสตจักรมักจะมีศูนย์กลางอยู่ที่ความสำเร็จทางโลกและความมั่งคั่งทางเนื้อหนัง เช่น บ้าน รถยนต์ ความสำเร็จในธุรกิจการงาน การเงิน สุขภาพ และความสุขสำราญ คำเทศนาแบบนี้ขัดแย้งโดยตรงต่อพระวจนะของพระเจ้าที่มีมาตั้งแต่หนังสือปฐมกาลจนถึงพระกิตติคุณและตลอดจนจดหมายฝากต่าง ๆ ของพวกอัครทูต คำเทศนาของเราควรชักนำคนบาปให้กลับใจและนมัสการพระนามของพระเจ้า มันควรจะชักนำให้ผู้คนร้องขอพระเมตตา

และความรอดที่มาจากพระเยซูคริสต์ด้วยการกลับใจและความเชื่อในพระองค์ มันควรทำให้ผู้คนพึงพาในพระสัญญาของพระเจ้าและรอคอยมรดกที่จะได้รับในอนาคต

เมืองทั้งสองเมือง

คาอินได้สร้างเมืองหนึ่งขึ้นมา (ปฐมกาล 4:17) เมื่อมองจากภายนอกคุณก็อาจกล่าวได้ว่าชีวิตเขามีความเจริญรุ่งเรือง ในสายตาของโลกคาอินกำลังมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก

เช่นเดียวกับพวกเราหลายคน คาอินรู้สึกว่าเขาต้องการหลักประกันที่มั่นคง หลังจากที่คาอินฆ่าน้องชายตัวเองพระเจ๋าก็ทรงขับไล่เขาออกไปให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์และลงโทษเขาให้มีชีวิตที่ต้องลี้ภัย แต่เพื่อช่วยคาอินจากความหวาดกลัวว่าเขาจะต้องเผชิญกับชะตากรรมเดียวกับอาเบล พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาจึงได้ทำเครื่องหมายบนตัวเขาเพื่อปกป้องเขาจากเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น ถึงแม้พระเจ้าจะทรงเมตตาเขาแต่คาอินก็ยังคิดว่าจะจัดการทุกอย่างด้วยตัวเอง สิ่งนี้ได้บอกอะไรเราเกี่ยวกับคาอินและสิ่งที่เขากำลังสร้างขึ้น?

คาอินทำงานหนักเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัวบนโลก ความคิดและพลังงานของเขามีศูนย์กลางอยู่ที่ชีวิตบนโลกนี้ เขาต้องการที่จะสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลอย่างมากและเขาก็ตั้งชื่อเมืองตามชื่อลูกชายของตน และเขาทำสิ่งเหล่านี้ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่สำคัญ ให้เราสังเกตคำว่า “แรก” ในข้อพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้ให้ดี คนแรกที่ทำฟาร์มอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ จุดเริ่มต้นของดนตรีและศิลปะ และความก้าวหน้าในงานโลหะและเทคโนโลยี นี่คือชุมชน

ที่ร่ำเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ และกำลังประสบความสำเร็จ แต่พวกเขาใช้ชีวิตโดยปราศจากพระเจ้า คาอินเดินออกมาจากพระพักตร์พระเจ้าแล้วทำงานเพื่อตัวเอง

แม้แต่ในทุกวันนี้ ผู้คนทั้งชายและหญิงต่างกำลังต่อสู้ดิ้นรนและทຸ່ມเททำงานหนักเพื่อความอยู่รอดบนโลก พวกเขาพูดกับตัวเองว่า ถ้าฉันได้งานที่ดี มีสามีหรือภรรยา ถ้าฉันมีชีวิตที่สุขสบาย ฉันก็คงจะมีความสุขและพึงพอใจ นี่เป็นวิถีชีวิตตามทางของคาอินและเราต้องระมัดระวังให้ดี เมื่อดูจากภายนอกทุกอย่างอาจจะดูดี แต่ภายในจิตวิญญาณเราก็อาจกำลังตกอยู่ในอันตรายที่ร้ายแรง เรื่องราวของคาอินแสดงให้เห็นว่าการเป็นเจ้าของเมืองทั้งเมืองหรือการมีบ้านหลังใหญ่ไม่ได้เป็นข้อบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าอย่างถูกต้อง สิ่งสำคัญคือความมั่งคั่งทางฝ่ายวิญญาณที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างถึงรากถึงโคนในส่วนที่ลึกที่สุดของชีวิต พระเยซูตรัสว่า “ท่านต้องบังเกิดใหม่” (ยอห์น 3:7)

คาอินสร้างเมืองขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของมนุษย์ ความกระตือรือร้นในการสร้างชื่อของเขาบนโลกแบบผิด ๆ นี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงยุคแห่งวัตถุนิยมของเรา ไม่ว่าจะเป็นการงานทรัพย์สมบัติ ความบันเทิง ชื่อเสียง เหล่านี้คือสิ่งที่โลกของเรายืนยันกับเราว่าเป็นหนทางสู่ชีวิตที่สมบูรณ์แบบ นี่คือวัสดุที่ใช้สร้างบ้านเมืองของพวกเขาขึ้นมา เกียรติและศักดิ์ศรีของมนุษย์คือแรงผลักดันในการสร้างพวกมันขึ้น แต่หนทางของคาอินนำไปสู่ความพินาศเพราะว่า “หากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงสร้างบ้านผู้สร้างลงแรงไปก็เหนื่อยเปล่า” (สดุดี 127:1)

แต่พระเจ้าทรงกำลังสร้างเมืองอีกแบบขึ้น คือเมืองที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อพระเกียรติของพระองค์เอง บรรดาผู้ที่รักพระองค์กำลังรอคอย

เมืองสวรรค์แห่งนี้ที่เราเคยอ่านเกี่ยวกับบรรดาวิบุรุษแห่งความเชื่อ ว่า “พวกเขาไปหาบ้านเมืองซึ่งดีกว่าคือเมืองสวรรค์ เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ทรงละอายเมื่อพวกเขาเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้ให้พวกเขาแล้ว” (ฮีบรู 11:16) ความจริงคือ “ที่นี่เราไม่มีนครอันถาวร แต่เรากำลังมองหานครซึ่งจะมาถึง” (ฮีบรู 13:14) เปาโลเขียนว่า “แต่เราเป็นพลเมืองสวรรค์และเราเฝ้ารอคอยพระผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์คือองค์พระเยซูคริสต์เจ้า” (ฟิลิปปี 3:20)

มันน่าเศร้าที่ผู้สอนจำนวนมากไม่ได้เทศนาเกี่ยวกับเรื่องเมืองสวรรค์แห่งนี้อีกแล้ว ตรงกันข้าม พวกเขาสาละวนอยู่แต่กับการคอยหันสายตาของเราให้มุ่งมองไปยังเมืองทางโลกของคาอินอยู่ พวกเขาไม่ได้สั่งสอนในเรื่องความมั่นคงและความหวังที่แน่นอนของคริสเตียน ซึ่งเป็น “มรดกอันไม่มีวันเสื่อมสลาย นำเสียหรือเลือนหายไปซึ่งทรงเตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อพวกท่าน” (1 เปโตร 1:4) อีกแล้ว แต่พวกเขากลับไปกระตุ้นหรือจูงใจให้ผู้คนไขว่คว้าหาความสำเร็จฝ่ายโลก ความสุขทางโลก และการเติมเต็มที่จะได้รับในชีวิตอันแสนสั้นนี้แทน

เพื่อน ๆ อาจารย์ครับ มันมีเมืองอยู่สองเมือง แล้วคุณกำลังเทศนาถึงเมืองไหนอยู่? พี่น้องผู้เชื่อของผมครับ คุณกำลังแสวงหาเมืองไหนอย่างสุดจิตสุดใจอยู่?

เมืองของคาอินไม่ยั่งยืน มันไม่คงอยู่ตลอดไป นักอธิบายพระคัมภีร์บางคนถึงกับให้ข้อเสนอแนะว่าคาอินไม่เคยสร้างเมืองของตนเสร็จ บรรดาผู้ที่แสวงหาความอึดอ้อมใจจากสิ่งที่โลกนี้ยื่นเสนอให้มันจะพบกับความผิดหวังในท้ายที่สุด พวกเขาจะพบว่าตัวเองได้ถูกแยกออกจากพระเจ้าตลอดกาล

แต่ครอบครัวของเสทนัมัสการออกพระนามพระเจ้า พวกเขา รู้จักความมั่งคั่งที่แท้จริง พวกเขาเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า และพวกเขาก็มองไปยังเมืองสวรรค์อันถาวรนิรันดร์ ผู้เชื่อที่แท้จริงอยู่ได้ เพราะความหวังของการจะได้มีชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า พวกเขาจะไม่วันผิดหวังเลย

การมีคู่ครองหลายคนไม่ใช่ความมั่งคั่งและรุ่งเรือง

เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของคาอินมีบทเรียนเตือนใจเราอีก เรื่อง ลามะค³ ผู้เป็นลูกหลานของคาอิน คือคนแรกที่แนะนำให้โลกนี้ รู้จักกับการมีภรรยาหลายคน ทุกวันนี้มีบางคนเห็นว่า การมีภรรยาหลายคนเป็นเครื่องหมายของความมั่งคั่งและรุ่งเรือง ที่แอฟริกาการมีภรรยาหลายคนก็สามารถเกี่ยวข้องกับเรื่องความมั่งคั่ง อำนาจ และชื่อเสียงได้ ตอนที่ผมยังเป็นเด็กหนุ่ม หากผมเห็นชายคนหนึ่งกำลังแต่งงานกับภรรยาอีกคน ผมรู้ทันทีว่าเขาได้รับการเลื่อนตำแหน่งในที่ทำงานของเขา ชายที่มีภรรยาเพียงคนเดียวเคยถูกเปรียบว่าเหมือนกับคนที่มีตาเพียงหนึ่งข้าง เมื่อเร็วๆ นี้ ผู้นำแอฟริกาคนหนึ่งได้แต่งงานกับภรรยาคนที่ห้าและในพิธีก็มีทั้งการเฉลิมฉลองรื่นเริงและการร้องรำทำเพลง เราเคยเห็นผู้ชายหลายคนพาบรรดาภรรยาของเขาออกไปเดินโชว์เพื่อแสดงให้คนอื่นเห็นว่าพวกเขามั่งคั่งและยิ่งใหญ่ แค่นั้นที่แอฟริกาเรามีแม้กระทั่งผู้สอนที่อ้างว่าพระเจ้าได้มาปรากฏกับเขาและบอกเขาว่าให้แต่งงานกับภรรยาอีกคน ทุกวันนี้เขาก็เป็นผู้สนับสนุนเรื่องการมีภรรยาหลายคน

3 เราจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดมากขึ้นในบทที่เกี่ยวกับการทนทุกข์

อย่างไรก็ตามในปฐมกาล 4:19 เราเห็นว่าลามะซึ่งเป็นลูกหลานผู้ไม่ได้ติดตามพระเจ้าของคาอิน คือคนแรกที่ทำให้สถาบันครอบครัวได้เสื่อมทรามลงด้วยการมีภรรยาหลายคน ปฐมกาล 2:24 สอนเราอย่างชัดเจนว่า มีเพียงชายหนึ่งและหญิงหนึ่งเท่านั้นที่จะเป็นเนื้อเดียวกันได้ ลามะได้ละเมิดคำสั่งที่พระเจ้าประกาศไว้อย่างชัดเจนเนื่องจากพระเจ้าเป็นผู้สร้างให้การแต่งงานเป็นเรื่องระหว่างชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคนเท่านั้น (มัทธิว 19:4-5) การมีภรรยาหลายคนจึงไม่ใช่เครื่องหมายของความเจริญรุ่งเรืองอย่างที่วัฒนธรรมของเราต้องการให้เราเชื่อแบบนั้น มันคือความบาป หากคุณสามารถแต่งงานกับภรรยาเพียงคนเดียวของคุณ ความตั้งใจของพระเจ้าก็คือการที่คุณจะซื่อสัตย์ต่อเธอ หากคุณกำลังจะแต่งงาน ผมอยากจะขอร้องคุณในพระนามของพระเจ้าว่าอย่าได้เดินตามทางของลามะเลย

บางคนในพวกคุณก็มีภรรยาหลายคนอยู่แล้ว และผมอยากเร่งเร้าคุณให้มาหาพระเจ้าอย่างที่คุณเป็น เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “ใครอยู่ในสภาพไหนตอนที่พระเจ้าเรียก ก็ให้อยู่ในสภาพนั้น” (1 โครินธ์ 7:20) คุณไม่ควรจะทิ้งภรรยาคนไหนคนใดไป คริสตจักรบางแห่งทำผิดในเรื่องนี้ด้วยการปฏิเสธที่จะอนุญาตให้คนที่มีภรรยาหลายคนอยู่แล้วมาเป็นสมาชิกของคริสตจักรหรือให้เขารับพิธีมหาสนิท อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีภรรยาหลายคนไม่ควรจะเป็นผู้นำของคริสตจักร (1 ทิโมธี 3:2) ผู้ที่ได้รับความรอดและเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรไม่ควรจะละทิ้งคนเหล่านั้นที่ตัวเองได้แต่งงานด้วยก่อนที่จะได้รับความรอด แต่พวกเขาต้องไม่ส่งเสริมการมีภรรยาหลายคนด้วย

การมีภรรยาหลายคนนั้นไม่ใช่ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองแต่เป็นการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า และพระคัมภีร์กล่าวถึงผลที่จะตามมาของมันไว้อย่างชัดเจน บรรดาภรรยาของโซโลมอนได้หันเหใจ

ของท่านให้ออกห่างจากพระเจ้า (1พงศ์กษัตริย์ 11:4) การมีภรรยาหลายคนทำให้ชีวิตของอิสอัคและเรเบคาห์ซับซ้อน (ปฐมกาล 26:35) มันทำให้เกิดความอิจฉาและหึงหวะระหว่างบรรดาภรรยา (ปฐมกาล 30:1, 1 ซามูเอล 1:6) และก่อให้เกิดปัญหาระหว่างลูก ๆ (ปฐมกาล 37, ผู้วินิจฉัย 9) ผมเองมาจากครอบครัวที่พ่อมีภรรยาหลายคนและผมเข้าใจมันดี เมื่อพ่อผู้เป็นหัวหน้าของครอบครัวเสียชีวิตลง (แม้ขนาดที่พิริยฝั่งศพยังไม่ทันจะถูกจัดขึ้นเลย) ความขัดแย้งและสงครามแย่งชิงก็สามารถทำให้ครอบครัวแตกหักได้ การมีภรรยาหลายคนไม่ใช่ความเจริญรุ่งเรืองเลย

อย่าอิจฉาคนที่ไม่มีพระเจ้า

คาอินและบรรดาลูกหลานของเขาคงจะได้รับการยกย่องว่าประสบความสำเร็จแน่ว่าจากคนในยุคนี้ พวกเขามีดินแดน อารยธรรม อันติวโลช เทคโนโลยี และมีภรรยาหลายคน ตรรกะของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองทำให้หลายคนคิดแบบผิด ๆ ว่า การเป็นเหมือนกับครอบครัวของคาอินคือการได้รับพร และแม้แต่ผู้เชื่อซึ่งปฏิเสธที่จะฝากความหวังไว้ในทรัพย์สินสมบัติของโลกนี้ก็ยังคงเอาชนะการล่อลวงมากมายที่สามารถเกิดขึ้น ความอิจฉาเป็นสิ่งที่รบกวนเราจากการแสวงหาเมืองของพระเจ้าด้วยใจเด็ดเดี่ยว

เมื่อเรามองไปที่ความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าแล้วเกิดความคิดสงสัยเหมือนกับที่ผู้เขียนเพลงสดุดีบอกไว้ว่า “แต่สำหรับข้าพเจ้า เท้าของข้าพเจ้าเกือบจะลื่นพลาด ข้าพเจ้าจวนเจียนจะเสียหลัก เพราะข้าพเจ้าอิจฉาคนหยิ่งผยอง เมื่อข้าพเจ้าเห็นความเจริญรุ่งเรืองของคนชั่ว” (สดุดี 73:2-3)

ผู้เขียนเพลงสดุดีกล่าวถึงลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกันกับสิ่งที่เราเห็นในครอบครัวของคาอินที่ผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองสมัยนี้กำลังยกย่องกันอยู่ เขาบอกว่า ดูเหมือนว่าคนชั่วร้ายจะไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรน พวกเขามีสุขภาพดีและแข็งแรง พวกเขาโอ้อวดและอยู่อย่างสุขสบายและพวกเขาก็มีแต่จะรวยขึ้นและรวยขึ้น

ในขณะที่พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่าเราถูกล่อลวงได้อย่างไร พระคัมภีร์ก็ยังช่วยเปิดตาให้เรามองเห็นว่าเราสามารถต่อสู้กับการทดลองนี้ได้ด้วย พระเจ้าทรงสำแดงให้ผู้เขียนสดุดีมองเห็นว่าคนชั่วร้ายผู้หยิ่งผยองและไม่สนใจใยดีคนอื่นนั้นกำลังยืนอยู่ที่ปากเหวนรก ปลายทางของคนเหล่านี้คือความพินาศ (สดุดี 73:17-20) และเราจะต้องสงสารและเตือนสติพวกเขาไม่ใช่ไปอิจฉาเขา การทรงสถิตอยู่ด้วยและพระปัญญาของพระเจ้าได้เปลี่ยนมุมมองของผู้เขียนเพลงสดุดีเกี่ยวกับคนชั่วร้ายที่ไม่มีพระเจ้าในบั้นปลาย เราจะต้องคิดและดำเนินชีวิตจากมุมมองแห่งชีวิตนิรันดร์

ลูกหลานของคาอินไม่ได้เป็นที่รู้จักในเรื่องการนมัสการพระเจ้าของพวกเขา แต่เป็นที่รู้จักในด้านความสำเร็จและความมั่งคั่งในโลก พวกเขาไม่รู้จักรับพระเจ้าและความสำเร็จของพวกเขาที่ไม่สามารถชดเชยการที่พวกเขาปฏิเสธผู้ที่พวกเขาต้องการมากที่สุดในชีวิตได้แน่นอนว่าวัตถุทางโลกไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป แต่ถ้าเรามีชีวิตอยู่เพื่อความรุ่งเรืองและความสำเร็จฝ่ายโลก เรากำลังสร้างบ้านของเราไว้บนหาดทราย ลูกหลานของคาอินตั้งอยู่บนแผ่นดินที่ไม่มั่นคงและจุดหมายปลายทางของพวกเขาคือการพิพากษา พวกเขาคิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จมากมาย แต่สิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นไม่สามารถยั่งยืนอยู่จนถึงวันสุดท้ายได้

พระเจ้าได้ประกาศกับคนของพระองค์ว่า “เช่นนั้นแล้วเจ้าควรเสาะหาสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อตัวเองหรือ? อย่าเลย...” (เยเรมีย์ 45:5) พระองค์ตักเตือนชาวอิสราเอลครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ไม่ควรโอ้อวดเรื่องปัญญา กำลัง และความมั่งคั่งของพวกเขา (เยเรมีย์ 9:23) ถึงกระนั้น พวกผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองของยุคนี้ก็ยังต้องการให้เราใช้ชีวิตอยู่เพื่อสิ่งเหล่านี้ เราได้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าว่า สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตคือการมีความสัมพันธ์อย่างแนบสนิทและอย่างถูกต้องกับพระเจ้า เหมือนดังที่พระเจ้าได้ประกาศว่า “ให้ผู้ที่อวดจกอวดเรื่องนี้ คือที่เขามีความเข้าใจและรู้จักเรา” (เยเรมีย์ 9:24)

ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่แท้จริง

แล้วความมั่งคั่งและรุ่งเรืองฝ่ายจิตวิญญาณที่พระเจ้าต้องการให้เราแสวงหานั้น แท้จริงเป็นอย่างไร? หลังจากที่ยกยักตัวอย่างที่ไม่ดีของครอบครัวคาอินมาให้เห็น พระธรรมปฐมกาล บทที่ 4 ก็ชี้ให้เราเห็นถึงวิถีทางที่ถูกต้องว่า “ในเวลานั้นมนุษย์เริ่มนมัสการโดยออกพระนามพระยาห์เวห์” (ปฐมกาล 4:26) สำหรับผู้เชื่อกลุ่มแรก เหล่านี้พระเจ้าได้ทรงอยู่ตรงที่ที่เป็นของพระองค์อยู่แล้ว คือที่จุดศูนย์กลางในชีวิตของพวกเขา พวกเขาเชื่อวางใจ แสวงหาและนมัสการพระเจ้า และการนมัสการพระเจ้าคือเป้าหมายที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้น ดังที่ในหนังสือคำสอนแบบคำถามคำตอบสังเขปของเวสต์มินสเตอร์ (Westminster Shorter Catechism) ระบุไว้ว่า “มนุษย์เรามีชีวิตอยู่เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าและชื่นชมยินดีในพระองค์ตลอดไป”

จากลูกหลานของเสทลงมาถึงคริสเตียนในยุคแรก คนของพระเจ้าได้แยกตัวของพวกเขาเองออกมาในฐานะของผู้มีมลทิน พระเจ้า คนของพระเจ้าได้แยกตัวออกจากคนของโลกเพราะพระนามพระเกียรติและพระสิริของพระเจ้าทำให้พวกเขาารู้สึกพึงพอใจมากกว่าทุกสิ่งในโลกนี้สามารถให้ได้ ครอบครัวของเสทลงมีมลทินเพราะพระองค์ผู้เป็นทั้งผู้ให้สัญญาและผู้รักษาสัญญา คือพระองค์ผู้สัญญาว่าจะส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาให้ คริสเตียนในทุกวันนี้ก็มีมลทินเพราะเจ้าผู้สืบทอดองค์เดียวกันนี้ด้วย คือพระเจ้าผู้รักษาคำสัญญาของพระองค์ และส่งพระเยซูคริสต์มาให้ พวกเขาเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขา รอคอยการกลับมาของพระเยซูคริสต์ พวกเขา รอคอยฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ด้วยใจยินดี

ข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองขัดขวางผู้คนจากความจริงแห่งข่าวประเสริฐซึ่งมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง มันเบี่ยงเบนความสนใจของผู้คนไปจากความตายของพระเยซูซึ่งเกิดขึ้นที่โกละโกธา มันทำให้ผู้คนไขว่ไขวไปจากเรื่องการมารับโทษแทน ชีวิตที่ถูกตรึงตายและความบริสุทธิ์ของพระเยซู มันปิดบังความหวังอันยิ่งใหญ่ในอนาคต มันทำให้ความหวังในการกลับมาของพระคริสต์และยุคที่จะมาถึงเมื่อเราจะได้อยู่กับพระองค์ตลอดไปนั้นดูไม่สำคัญเลย

พระเจ้าไม่ได้มาช่วยให้เรารอดเพียงเพื่อจะได้วยพรเราด้วยพระพรฝ่ายเนื้อหนัง แต่เพื่อเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์ เปาโลเขียนไว้ว่า “อย่าดำเนินชีวิตตามอย่างคนในโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านใหม่” (โรม 12:2) คริสตจักรของคริสเตียนในทุกยุคทุกสมัยล้วนยอมรับว่าการมารับโทษแทน (ขององค์พระเยซูเจ้าที่สำเร็จบนไม้กางเขนที่โกละโกธา) คือใจความสำคัญ

แห่งข่าวประเสริฐของคริสเตียน (อิสยาห์ 53:5, ยอห์น 1:29, 2 โครินธ์ 5:21, ยอห์น 4:10) แต่นี่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราได้ยินได้ฟังกันมาในทุกวันนี้ เมื่อศูนย์กลางคือมนุษย์และอะไรก็ตามที่พระเจ้าสามารถทำเพื่อพวกเขาได้ แม้แต่เพลงนมัสการที่ใช้ร้องกันมาก็ยังถูกครอบงำไปด้วยแนวคิดแบบว่า “พระเจ้าทรงอวยพรฉัน” เลยเราจะต้องกลับไปให้ความสนใจสำคัญของพระคัมภีร์ บรรดาผู้ที่รู้จักและนมัสการพระเจ้าโดยให้พระองค์มาเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตของเขาคือผู้ที่มีความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่แท้จริง

ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองฝ่ายจิตวิญญาณดีกว่า

ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองชั่วคราว

การรับเอาคำสอนความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่เทียมเท็จนั้นเป็นอันตรายต่อความเชื่อของเราสุด ๆ เมื่อเราย้ายพระเจ้าออกจากการเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตแล้วให้พระพรฝ่ายเนื้อหนังต่าง ๆ มาแทนที่ความผิดพลาดอื่น ๆ ก็จะตามมาอย่างรวดเร็ว ประการแรก เราจะลืมห่วงที่มาจากทุกพระพร ประการที่สอง เราจะลืมความจริงที่ว่า แม้แต่ในโลกนี้พระพรฝ่ายวิญญาณก็ดีกว่าพระพรฝ่ายโลกเป็นไหน ๆ อัครทูตเปาโลช่วยเราแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้ให้ถูกต้อง ว่า “สรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ประทานพระพรฝ่ายจิตวิญญาณนานัปการในพระคริสต์แก่เราทั้งหลายในสวรรคสถาน” (เอเฟซัส 1:3) พระพรฝ่ายวิญญาณเหล่านี้มาจากพระเจ้า ไม่ใช่จากบาทหลวง ศาสนาจารย์ ศิษยาภิบาล หรือแม้แต่คริสตจักร

บรรดาผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจำนวนมากถึงกับต้องการให้เราเชื่อว่าพระพรต่างๆ นั้นมาจากการเจิมด้วยน้ำมัน การล้มลงในพระวิญญาณ หรือน้ำศักดิ์สิทธิ์ บางคนก็เลยเถิดไปถึงกับขายไม้กวาดและเกลือที่พวกเขาอ้างว่าสามารถขับไล่ภูติผีปีศาจได้แล้วคริสเตียนจะได้รับการปกป้องจากการโจมตีของพวกเขา แต่พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนแล้วว่าพระพรของเรานั้นมาจากพระเจ้า

แต่คุณอาจจะถามว่า แล้วเราจะรับพระพรเหล่านั้นได้อย่างไร? พระเจ้าจะส่งพระพรของพระองค์มาให้เราได้อย่างไร? เอเฟซัส 1:3 ให้คำตอบกับเราอีกครั้ง เราสามารถรับทุกพระพรได้ในพระคริสต์และโดยทางพระคริสต์เท่านั้น ทุกพระพรจากพระบิดามาถึงเราผ่านทางพระคริสต์ อย่าปล่อยให้คนอื่นมาหลอกคุณให้เชื่อว่าพวกเขามีพลังอำนาจที่จะให้พรกับคนอื่นได้

เช่นเดียวกับที่เสทและลูกหลานของเขาให้ความสำคัญกับเรื่องฝ่ายวิญญาณมากกว่าความสำเร็จภายนอก อัครทูตเปาโลยืนยันกับเราเหมือนกันว่าพระเจ้าได้อวยพรประชากรของพระองค์ด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณนานัปการ พรเหล่านี้ถูกเรียกว่าพระพรฝ่ายวิญญาณ เพราะพวกมันมาจากพระเจ้าและไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าของมนุษย์ พวกมันไม่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ภายนอกในโลกนี้ของเราเป็นหลัก พวกมันคือสิ่งที่เปาโลแสดงให้เห็นว่าพระพรที่เราได้รับในพระคริสต์นี้ (ที่พระคริสต์ได้เอาชนะมันมาเพื่อจะนำไปให้คนของพระเจ้าทุกคน) มีคุณค่ามากกว่าสิ่งของใดๆ ที่เราจะสามารถครอบครองได้

เพราะพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ในพระคริสต์ตั้งแต่ก่อน ทรงสร้างโลกให้บริสุทธิ์ปราศจากที่ติในสายพระเนตร พระองค์ ด้วยความรักพระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า ที่จะรับเราเป็นบุตรของพระองค์ผ่านทางพระเยซูคริสต์ ตามพระประสงค์อันดีของพระองค์เพื่อเป็นการสรรเสริญ พระคุณสูงส่งซึ่งพระองค์ประทานให้เราเปล่า ๆ อย่าง เหลือล้นในพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักของพระเจ้า ในพระเยซู เราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการ อภัยโทษบาปตามพระคุณอันอุดมของพระเจ้า ซึ่ง พระองค์ได้ประทานแก่เราอย่างเหลือล้นด้วยสติปัญญา และความเข้าใจทั้งปวง และพระองค์ทรงให้เรา รู้ความ ล้ำลึกแห่งพระดำริของพระองค์ตามที่พอพระทัยซึ่งทรง มุ่งหมายไว้ในพระคริสต์ พระดำริของพระองค์ก็คือ เมื่อ ถึงกำหนดเวลา พระองค์จะทรงรวมสิ่งสารพัดทั้งในสวรรค์ และบนแผ่นดินโลกไว้ภายใต้พระคริสต์ผู้ทรงเป็นศีรษะ

ในพระองค์เรายังได้รับการทรงเลือกตามที่ทรงกำหนดไว้ ล่วงหน้า ตามแผนการของพระองค์ผู้ทรงกระทำให้ทุกสิ่ง เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระประสงค์ของพระองค์เพื่อ เราทั้งหลายซึ่งเป็นพวกแรกที่มีความหวังในพระคริสต์จะ ได้สรรเสริญพระเกียรติสิริของพระองค์และท่านทั้งหลาย ก็ได้ร่วมอยู่ในพระคริสต์เช่นกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวจนะ แห่งความจริงคือข่าวประเสริฐแห่งความรอดของท่านเมื่อ ท่านเชื่อก็ทรงประทับตราท่านไว้ในพระองค์ด้วยดวงตรา คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้ ผู้เป็นมัดจำ

คำประกันว่าเราจะได้รับกรรมสิทธิ์ของเราจนกว่าคนของ
พระเจ้าจะได้รับการไถ่ อันเป็นการสรรเสริญพระเกียรติ
สิริของพระองค์

เอเฟซัส 1:4-14

ให้สังเกตดูรายการของพระพรฝ่ายวิญญาณที่คริสเตียนได้รับ
จากพระเจ้า อันได้แก่ การถูกเลือก การถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า การเป็น
ที่รัก การถูกรับเป็นลูก การเป็นที่ยอมรับ การได้รับการไถ่บาป การได้
รับการเปิดเผยถึงความล้าลึก การได้รับการอภัย และการได้รับตรา
ประทับโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นหลักประกันมรดกของ
พระเจ้า เหล่านี้คือพระพรอมตะที่ไม่อาจถูกทำลายได้ ดังนั้น แม้ใน
ขณะนี้พระพรเหล่านี้จึงยังสามารถให้ความยินดีที่มากกว่า ความ
เปรมปรีดิ์ที่บริสุทธิ์กว่า ความพึงพอใจที่มั่นคงกว่าพระพรชั่วคราว
อันใดที่ผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งชักชวนให้เราฝาก
ความหวังไว้

ความยินดีและความพึงพอใจที่คนของเจ้ามิไม่อาจถูกรบกวน
ได้โดยความยากลำบากและความโศกเศร้าที่เราเคยเผชิญ หากคุณ
เป็นคู่สามีภรรยาที่ยังไม่มีลูกก็จงอย่าให้ใครมาดูหมิ่นคุณ พวกคุณคือ
ผู้ที่ได้รับพรและชีวิตคู่ของคุณก็บริบูรณ์แล้วไม่ว่าพวกคุณจะมีลูกหรือไม่
ก็มีก็ตาม หากคุณได้บังเกิดใหม่คือได้เกิดจากพระเจ้า คุณก็ได้รับการ
อวยพรอย่างมากมายมหาศาลแล้วไม่ว่าคุณจะทำอาชีพอยู่ในกระท่อม
หรือในคอนโดหรู ชายคนหนึ่งอาจมีชีวิตอยู่ในสภาพที่ยากจนฝ่าย
เนื้อหนังตลอดชีวิต แต่ก็ดีกว่านักธุรกิจที่ร่ำรวยเพราะทรัพย์สินสมบัติ
ของชายคนที่ยากจนผู้นั้นอยู่ในสวรรค์ที่มอดและสนิมไม่อาจทำลายได้
(มัทธิว 6:19) หญิงคริสเตียนคนหนึ่งอาจต้องทุกข์ทรมานกับความ

เจ็บป่วยเป็นเวลานานหลายปี แต่ความทุกข์ทรมานเหล่านี้ก็ไม่สามารถจะขโมยพระพรที่กล่าวไว้ในเอเฟซัส บทที่1 จากเธอได้ และเธอสามารถดื่มด่ำกับพระสัญญาแห่งเมืองสวรรค์ซึ่งจะเป็นที่ที่ไม่มีการร้องไห้หรือความเจ็บปวดอีกต่อไปได้ (วิวรณ์ 21:4) คุณอาจถูกข่มเหง แต่พระเยซูบอกว่าคุณคือผู้ได้รับพร (ผู้เป็นสุข) เพราะแผ่นดินสวรรค์เป็นของคุณแล้ว (มัทธิว 5:10)

การอธิษฐานและความมั่งคั่งรุ่งเรือง

เราเห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงเตือนเราอยู่เสมอว่าไม่ให้สนใจเพียงแค่ที่เกียรติและการอวยพรชั่วคราวที่คงอยู่เพียงแค่นี้ในชีวิตนี้เท่านั้น และในน้ำเสียงเดียวกัน พระเจ้าก็ทรงชี้แนะเราไปที่พระพรนิรันดร์ (ซึ่งมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง) ที่ได้ทรงสัญญาไว้และมอบให้เราในพระเยซูคริสต์ แล้วเราจะวัดได้อย่างไรว่าเรายืนอยู่จุดไหนในการต่อสู้ครั้งนี้ มีสัญญาณเตือนอะไรหรือไม่ว่าเรากำลังละทิ้งความรุ่งเรืองที่มาจากพระเจ้าเพื่อแลกกับสิ่งที่ด้อยค่ากว่าของโลกนี้อยู่? จากคำสอนของพระเยซู คำอธิษฐานของเราจะบ่งบอกสิ่งที่เราให้ความสำคัญและมันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า

ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองได้เปลี่ยนวิธีอธิษฐานของคน ทุกวันนี้คำอธิษฐานมากมายต่างก็มุ่งไปที่เรื่องทางโลกไม่ใช่เรื่องของฝ่ายวิญญาณ เพียงแค่เปิดวิทยุหรือโทรทัศน์คุณก็จะได้พบกับหลักฐานที่พิสูจน์เรื่องนี้แล้ว บ่อยครั้งที่คำอธิษฐานแนววัตถุนิยมเหล่านี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อพระคัมภีร์แต่ก็ถูกหยิบเอามาใช้โดยผิดไปจากบริบทของมันอย่างสิ้นเชิง หากคุณอธิษฐานขอสิ่งที่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณในทุกวันนี้ คุณอาจจะพบว่าสมาชิกคริสตจักรบางคนก็จะ

เริ่มต้นว่าให้ แล้วเราควรจะอธิษฐานว่าอย่างไร? ในหนังสือโคโลสี เราจะเห็นได้ว่าสิ่งที่มาก่อนและสำคัญที่สุดคือความมั่งคั่งและรุ่งเรืองฝ่ายวิญญาณ

ด้วยเหตุนี้ นับตั้งแต่วันที่เรายินเรื่องราวของพวกท่าน เราก็อธิษฐานเพื่อท่านตลอดมาไม่เคยหยุด ขอพระเจ้าทรงให้ท่านเปี่ยมด้วยความรู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์ โดยทางสติปัญญาและความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณทั้งปวง เพื่อท่านจะได้ดำเนินชีวิตอย่างสมกับที่เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะได้เป็นที่พอพระทัยในทุกด้าน คือเกิดผลในการดีทุกอย่าง รู้จักพระเจ้าดียิ่งขึ้น ได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจทั้งหมดตามฤทธาณภาพอันทรงเกียรติสิริของพระองค์ เพื่อท่านจะทรหดอดทนอย่างยิ่งและมีความชื่นชมยินดี ในการขอบพระคุณพระบิดาผู้ทรงทำให้พวกท่าน[c]เหมาะสมที่จะมีส่วนในกรรมสิทธิ์ของประชากรของพระเจ้าในอาณาจักรแห่งความสว่าง เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจากอาณาจักรของความมืด และทรงนำเราเข้ามาสู่อาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ในพระบุตรนี้ เราได้รับการไถ่บาป คือการอภัยโทษบาปของเรา

โคโลสี 1:9-14

เปาโลอธิษฐานเพื่อคริสเตียนชาวโคโลสีว่าอย่างไร? เปาโลไม่ได้อธิษฐานขอให้พวกเขามีความมั่งคั่งฝ่ายโลก ไม่ได้อธิษฐานขอให้พวกเขาประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจ ท่านไม่ได้อธิษฐานขอให้

พวกเขาได้ซื้อบ้านที่ดีกว่าเดิม ท่านไม่ได้อธิษฐานขอให้พวกเขามีสุขภาพดีตลอดไป ไม่ได้อธิษฐานขอให้พวกเขาไม่ต้องตาย แต่เปาโลอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทำให้พวกเขารู้อย่างล้าลึกกว่าพระองค์ต้องการอะไรผ่านทางสติปัญญาและความเข้าใจทางฝ่ายวิญญาณ

เปาโลอธิษฐานเช่นนี้เพื่อให้พวกเขาดำเนินชีวิตที่เหมาะสมและคู่ควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นที่ยอมรับต่อพระองค์ในทุก ๆ ทาง และเปาโลสำแดงให้เราเห็นว่าการใช้ชีวิตที่คู่ควรต่อพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร ซึ่งชีวิตแบบนี้ตรงข้ามกับสิ่งที่ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองให้ความสำคัญ ชีวิตที่เหมาะสมคู่ควรต่อพระเจ้านั้นเป็นชีวิตที่เกิดผลในการดีทุกอย่าง เติบโตขึ้นในความรู้เรื่องพระเจ้าได้รับการเสริมกำลังให้เข้มแข็งขึ้นด้วยกำลังจากพระเจ้าเพื่อที่จะมีความอดทน และขอบพระคุณพระบิดาเจ้าด้วยใจชื่นบาน นี่คือนี่ที่คุณกำลังอธิษฐานเพื่อผู้อื่นและตัวเองหรือไม่? หรือว่าเมื่ออธิษฐาน คุณก็เน้นแต่เรื่องความก้าวหน้าในอาชีพการงาน รถยนต์ และความสะดวกสบายเท่านั้น? เราสามารถอธิษฐาน (และควรจะอธิษฐาน) ขอในเรื่องความต้องการทางฝ่ายเนื้อหนังของเรา (ลูกา 11:3) แต่คำอธิษฐานดังกล่าวจะต้องไม่ผลักไสหรือมีอำนาจเหนือความต้องการทางฝ่ายวิญญาณและอาณาจักรของพระเจ้า (ลูกา 11:2-4) คำอธิษฐานของเราจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องฝ่ายวิญญาณเป็นลำดับแรก

บทสรุป : การแบ่งฝ่ายครั้งใหญ่

ตั้งแต่มนุษย์ล้มลงในความบาปก็มีการแบ่งฝ่ายครั้งใหญ่เกิดขึ้น คือมีบรรดาผู้ปฏิเสธพระเจ้าอย่างคาอิน และบรรดาผู้ที่ร้องออกพระนามของพระเจ้าอย่างเซท มันมีการแบ่งแยกระหว่างคนที่สะสมและมีชีวิต

อยู่เพื่อทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ กับบรรดาผู้ที่สะสมทรัพย์สินสมบัติบนแผ่นดินสวรรค์ การปะทะกันระหว่างคนของทั้งสองฝ่ายนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เมื่อข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองเผยแพร่ออกไปตามคริสตจักรมากมายของเรา เราก็ต้องเผชิญหน้าและรับมือกับมันด้วยสติปัญญาของพระเจ้าซึ่งพบได้ในคำสอนที่ชัดเจนของพระคัมภีร์

เมื่อเราถูกความมั่งคั่งและรุ่งเรืองอันเทียมเท็จของโลกโฉมหน้าเข้าใส่ เราก็จำเป็นต้องยึดมั่นในความมั่งคั่งและรุ่งเรืองอันแท้จริงของพระเจ้าไว้ให้แน่น เราจะต้องปฏิเสธเมืองของคาอินที่สร้างขึ้นเพื่อสง่าราศีของมนุษย์และกำลังจะถูกกลืนไป เพื่อที่จะไปแสวงหาเมืองสวรรค์ซึ่งเป็นอมตะและดีกว่าที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้สำหรับประชากรของพระองค์ ส่วนหนึ่งของเรื่องนี้คือพระเจ้าได้ทรงเรียกให้เราหันกลับจากบาปของการมีภรรยาหรือสามีหลายคนแล้วเข้าสู่ชีวิตสมรสตามแบบที่พระเจ้าได้สร้างไว้ให้เป็น คือชายหนึ่งและหญิงหนึ่ง และในขณะที่บางครั้งผลประโยชน์อันชั่วคราวของเมืองคาอินก็ทำให้เรารู้สึกอิจฉา พระเจ้าก็ทรงดึงความสนใจของเราให้ไปดูภาพที่ใหญ่กว่า นั่นคือภาพที่ว่าปลายทางของคนที่ยึดมั่นและรุ่งเรืองซึ่งไม่มีพระเจ้าเหล่านี้คือความพินาศ

ความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่แท้จริงจะเป็นที่ชื่นชมยินดีของคนที่ยึดจอร์จคอยแต่ที่พระเจ้า ในทุกยุคทุกสมัยบรรดาคนของพระเจ้าได้รับการนิยาม ถูกแยกออก และได้รับพระพรอันเนื่องมาจากการนมัสการของพวกเขา การนมัสการของพวกเขาเต็มไปด้วยความรู้ที่ว่าพระเจ้าเท่านั้นคือแหล่งที่มาของพระพรทั้งปวงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์และผ่านทางพระเยซูคริสต์ และความรู้เหล่านี้ก็ล้าลึกไปยังกว่าเดิมด้วยความจริงที่ว่าพระพรฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าประทานให้แก่คนของพระองค์นี้มั่นคงและปลอดภัยจากทุกสิ่งหรือจากทุกคน

บนโลกนี้ นี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมการอธิษฐานของพวกเขาจึงต้อง
ถูกควบคุมด้วยความปรารถนาฝ่ายวิญญาณ เราอาศัยอยู่ในโลกของ
วัตถุนิยม แต่พระเจ้าทรงเรียกคนของพระองค์ให้ไปหาสิ่งที่ประเสริฐ
กว่ามากนัก

ชีวิตแห่งข่าวประเสริฐ

เคนเนธ มบูกัว

จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะประตูใหญ่และทางกว้างนำไปสู่ความพินาศและคนเป็นอันมากเข้าไปทางนั้น ส่วนประตูเล็กและทางแคบนำไปสู่ชีวิตและมีเพียงไม่กี่คนที่ค้นพบ จงระวังผู้เผยพระวจนะเท็จ เขามหาพาพวกท่านในคราบแกะ แต่ภายในคือสุนัขป่าดุร้าย ท่านจะรู้จักเขาโดยผลของเขา กอหนามจะออกผลเป็นหน่อและพุ่มหนามจะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ต้นไม้ที่ดีทุกต้นย่อมให้ผลที่ดี ส่วนต้นไม้เลวย่อมให้ผลที่เลว ต้นไม้ดีไม่อาจให้ผลเลวและต้นไม้เลวไม่อาจให้ผลดี ต้นไม้ทุกต้นที่ไม่ให้ผลดีก็ถูกโค่นและโยนลงในไฟ ฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้จากผลของเขา ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์ แต่คนที่ทำตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์เท่านั้นที่จะได้เข้า

ย้อนกลับไปสมัยที่ยังไม่มีเครื่องตรวจธนบัตรปลอม ธนาการทั้งหลายจะสอนให้เจ้าหน้าที่สัมผัสกับธนบัตรของจริงบ่อย ๆ จนนิ้วมือของพวกเขาเคยชิน ประเด็นคือ วิธีการที่จะรู้ว่าอะไรเป็นของปลอมได้ดีที่สุดคือการที่ได้รู้จักกับของจริงอย่างถ่องแท้ และเราก็กังใจที่จะเดินตามวิธีการแบบนี้ การใช้เวลากับข่าวประเสริฐที่แท้จริงในพระคำของพระเจ้าหมายความว่าเมื่อเราเจอกับข่าวประเสริฐของปลอมเราก็จะสามารถรู้ได้ว่าแท้ที่จริงแล้วสิ่งนั้นคืออะไร

เราจะเข้าไปศึกษาชีวิตของพระเยซูคริสต์ บรรดาอัครทูต และบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์คริสตจักร เพื่อที่จะดูว่าชีวิตของบรรพบุรุษแห่งข่าวประเสริฐของเรานั้นตรงกับคำสอนหรือวิถีชีวิตที่ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองส่งเสริมหรือไม่ นี่จะช่วยให้เราสามารถตรวจพบได้ว่าสิ่งไหนคือข่าวประเสริฐเทียมเท็จและคนไหนคือผู้สอนที่พาให้คนหลงผิดได้

วิถีชีวิตของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจำนวนมากสามารถนิยามได้โดยคำว่า “มั่งคั่ง หูหრა และฟุ่มเฟือย” และพวกเขาก็เทศนาว่าพระเจ้ามีพระประสงค์ให้คริสเตียนทุกคนดำเนินชีวิตแบบเดียวกับพวกเขา ดังที่อาจารย์กอร์ดอน พี ผู้เป็นทั้งนักศาสนศาสตร์และศิษยาภิบาล ได้อธิบายไว้ว่าขณะที่ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นจากการตีความพระคัมภีร์แบบผิด ๆ การแสดงออกของมันก็ คือรูปแบบการใช้ชีวิตแบบวัตถุนิยมที่ได้รับการปกป้องด้วยคำรับรองแบบผิด ๆ ว่า

พระเจ้าตั้งใจให้ลูก ๆ ทุกคนของพระองค์มีความมั่งคั่งและมีความเจริญรุ่งเรืองในด้านการเงิน ดังนั้นการที่คริสเตียนจะอยู่ในความยากจนจึงหมายถึงการอยู่นอกพระประสงค์

ดั้งเดิมของพระเจ้า มันคือชีวิตที่พ่ายแพ้ต่อมารซาตาน” และมันก็มักจะซ่อนตัวอยู่ในคำรับรองแบบที่สองนี้ว่า “เพราะเราเป็นลูกของพระเจ้า (บางคนชอบเรียกว่าเป็นลูกของกษัตริย์) เราจึงควรใช้ชีวิตแบบเฟิร์สคลาสคือมีชีวิตที่หรูหราและดีเลิศ เราควรได้อะไรที่ใหญ่ที่สุดและดีที่สุดเสมอ ต้องใช้รถคาดีแลค (รถหรูที่มีความบันเทิงครบครัน) ไม่ใช่รถโฟล์คสวาเกน เพราะว่าสิ่งนี้เท่านั้นที่จะนำพระเกียรติมาสู่พระเจ้า⁴

หลักฐานสำคัญของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้ ตั้งอยู่บนความจริงของพระคัมภีร์หรือไม่? พระคัมภีร์สอนเราจริง ๆ หรือว่า เพราะเราเป็นลูกของพระเจ้าเราจึงสมควรได้รับสิ่งที่ดีที่สุดในโลกนี้? ตัวอย่างชีวิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและสาวกของพระองค์แสดงให้เห็นว่าอะไรคือสิ่งที่เราควรแสวงหาในโลกนี้

องค์พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์สอนเราว่า พระเยซูคริสต์เป็นหนึ่งในบุคคลที่ร่ำรวยที่สุดในสมัยของพระองค์ พระองค์อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังใหญ่โต ซึ่งตั้งอยู่บนภูเขาเมกอกเทศและมีบริวารมากมายที่พร้อมจะทำตามคำสั่งเพียงแค่ว่าพระองค์กระดิกนิ้วเท่านั้น ในฐานะที่เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ไม่เคยต้องเผชิญกับความทุกข์ยากหรือความเจ็บปวดใด ๆ เลย ทุกคนรักพระเยซูเพราะแม้แต่ศัตรูพระเจ้ายังทำให้

4 Gordon Fee, The Disease of the Health and Wealth Gospels (Regent College Publishing: Vancouver, 2006), 8.

พวกเขากลายเป็นมิตรกับพระองค์ เมื่อเข้าไปในธรรมศาลาพระเยซูก็สอนเน้นแต่เรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรืองทางเนื้อหนังและชีวิตดีๆ ที่ผู้คนสามารถมีได้ พระคัมภีร์ยังบอกเราด้วยว่า พระองค์ได้สัญญา กับทุกคนที่จะตามมาให้พวกเขาคาดหวังชีวิตที่ปราศจากปัญหา เหมือนกับชีวิตของพระองค์ไว้ได้เลย พระคัมภีร์สอนแบบนี้ใช่ไหม?

พระกิตติคุณบอกเราว่าสิ่งนี้ตรงข้ามกับความเป็นจริงเลย ชีวิตที่พระคริสต์ได้ดำเนินแสดงร่องรอยของการต่อสู้ดิ้นรนและความเจ็บปวด ซึ่งเราจะใช้เวลาสักหน่อยในการศึกษาพระธรรมที่อธิบายถึงชีวิตดังกล่าวด้วย ความจริงเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซูและภารกิจของพระองค์ที่เห็นในพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้คือหลักฐานในตัวของมันเอง เราพยายามจะเปิดโปงมันให้คุณเห็นและทำให้คุณคุ้นเคยกับความจริงเหล่านี้ เพื่อที่คุณจะสามารถเปรียบเทียบและเห็นความแตกต่าง ในตัวอย่างและคำสอนของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งได้

พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้นำของชีวิตแบบไหนบนโลก และมันได้บอกเราว่าผู้ติดตามพระองค์ควรจะคาดหวังอะไรกับชีวิตของพวกเขาบ้าง? ในมัทธิว 10:24-25 พระคริสต์ยืนยันกับคนทั้งหลายที่ติดตามพระองค์มาว่าพวกเขาควรคาดหวังไว้เลยว่าจะมีชีวิตแบบนี้ คือ

*ศิษย์ไม่เหนือกว่าครูของตน บ่าวไม่เหนือกว่านายของตน
ศิษย์เสมอครูและบ่าวเสมอนายก็พอแล้ว ถ้าเจ้าบ้านถูก
เรียกว่าเบเอลเซบูบ คนในครัวเรือนของเขาจะยิ่งกว่านั้น
สักเท่าใด!*

มัทธิว 10:24-25

โดยใช้หลักการที่เห็นได้ชัดเจนว่าคนใช้ย่อมไม่ใหญ่กว่านาย พระเยซูแสดงให้เห็นว่าถ้าเจ้านายต้องทนทุกข์คนรับใช้ก็ไม่ควรคาดหวังอะไรที่น้อยไปกว่านั้น ถ้าเจ้านายถูกเรียกว่ามารร้ายคนรับใช้ก็ควรคาดหวังในทำนองเดียวกันหรือไม่ก็อะไรที่แย่กว่านั้น เมื่อเรามองดูชีวิตขององค์จอมเจ้านายมันก็ชัดแล้วว่าคนรับใช้บางคน (หรือที่คิดว่าตัวเองเป็น) กำลังพยายามจะเป็นอะไรที่มากกว่านายของเขาอยู่

ให้เราเริ่มต้นจากภูมิหลังของพระองค์ ลูคา บทที่ 2 บอกแบบเป็นนัยให้รู้เราเกี่ยวกับสถานะทางสังคมของพ่อแม่ฝ่ายโลกของพระเยซู เมื่อเข้าไปในพระวิหาร พวกเขาได้ถวายเครื่องบูชาสำหรับบุตรชายคนแรกที่เกิดมาในครอบครัว ซึ่งเป็นเครื่องบูชาที่สงวนไว้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะจัดหาลูกแกะมาเป็นเครื่องบูชาได้

เมื่อครบกำหนดเวลาการชำระตัวของมารีย์ตามบทบัญญัติของโมเสสแล้ว โยเซฟกับมารีย์ก็นำพระกุมารมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และถวายเครื่องบูชาตามที่กล่าวไว้ในหนังสือบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ “นกเขาหรือนกพิราบรุ่นสองตัว”

ลูคา 2:22, 24

เนื่องจากมารีย์และโยเซฟไม่มีเงินพอที่จะซื้อลูกแกะมาเพื่อทำการถวายบูชาครั้งสำคัญเช่นนี้ได้ เราจึงสามารถตั้งสมมติฐานได้ว่าตลอดเวลาที่พระเยซูเติบโตขึ้นมามันก็ต้องมีหลาย ๆ อย่างที่พวกเขาไม่มีเงินพอที่จะซื้อหามาได้ด้วย มันคือเยซูคนที่เกิดในรางหญ้าที่แวดล้อมไปด้วยกลิ่นเหม็นสาบของสัตว์คนเดียวกันนี้เอง หากการเติบโตมาจากสภาพการเลี้ยงดูแบบเรียบง่ายและพอประมาณนั้นดีพอ

สำหรับพระบุตรพระเจ้าแล้ว เมื่อเราเทศนาว่าในฐานะบุตรของพระเจ้า เราควรจะคาดหวังชีวิตแบบเฟิร์สคลาสบนแผ่นดินโลก เรากำลังเข้าใจอะไรผิดอยู่หรือเปล่า? คนรับใช้ย่อมไม่ใหญ่กว่านายของเขา

แต่นั่นอาจเป็นแค่ชีวิตในวัยเยาว์ของพระองค์ บางทีเมื่อโตขึ้น พระองค์อาจทิ้งรากเหง้าที่ต่ำต้อยไว้เบื้องหลังและเริ่มสนุกเพลิดเพลินไปกับชีวิตแบบชนชั้นสูงก็ได้ พระเยซูคริสต์เป็นตัวอย่างของเรื่องราวแบบจากดินสู่ดาว จากยากสู่เศรษฐีของจุดเริ่มต้นอันเล็กน้อยสู่ความมั่งคั่งด้านวัตถุอะไรทำนองนั้นหรือเปล่า? ลูกา บทที่ 9 บอกเราไปอีกแบบหนึ่ง เมื่อธรรมาจารย์จากแถบนั้นคนหนึ่งสมัครใจมาเป็นสาวกของพระคริสต์ พระเยซูบอกเขาถึงเงื่อนไขและข้อกำหนดแบบนี้ว่า “สุนัขจิ้งจอกยังมีโพรง นกในอากาศยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ” (ลูกา 9:58) พระคริสต์ไม่ได้อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังโตบนเนินเขาเหมือนที่บางคนในสมัยนี้คิด พระองค์พอใจกับสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานที่มีอยู่เหมือนที่อัครทูตของพระองค์คนหนึ่งเขียนไว้ในเวลาต่อมาว่า “แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้าก็ให้เราพอใจกับสิ่งเหล่านั้น” (1 ทิโมธี 6:8) หากความขัดสนนั้นเพียงพอสำหรับองค์เจ้านายแล้ว ผู้รับใช้ของพระองค์ควรจะเรียกร้องอะไรที่มากกว่านั้นหรือ?

ท้ายที่สุดแล้วไม้กางเขนคือสิ่งที่กำหนดชะตาชีวิตของพระคริสต์ พระองค์เกิดมาเพื่อตาย พระบิดาได้กำหนดชีวิตของพระองค์มาเป็นชีวิตแห่งความทุกข์โศก หากคุณพยายามที่จะอธิบายชีวิตของพระคริสต์โดยไม่สนใจเรื่องการทนทุกข์ที่พระองค์ลงมาเพื่อจะรับไว้แทนเรา สิ่งที่คุณได้ก็จะเป็นอย่างแค่นิยายที่ปฏิเสธพระเจ้าเท่านั้น คำพยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์ของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้อธิบายชีวิตของพระเยซูคริสต์ไว้ดังนี้

เขาถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนเจ้าทุกข์และคั่นเคย
กับความทุกข์ทรมาน เป็นคนที่ใคร ๆ เบียดหน้าหนีเขาถูก
เหยียดหยาม และเราก็ไม่นับถือเขา แน่ทีเดียว เขาได้รับความ
อ่อนแอทั้งหลายของเรา และแบกรับความทุกข์โศก
ของเราไป ถึงกระนั้นเรากลับลือว่าเขาถูกพระเจ้าตี คือ
ถูกพระองค์โบยตีและทรมาน แต่เขาถูกแทงเพราะการ
ล่วงละเมิดของเรา เขาบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา
เขารับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะมีสันติสุข บาดแผลของเขาทำให้
เราได้รับการรักษาให้หาย

อิสยาห์ 53:3-5

พันธกิจที่พระเยซูได้รับมอบหมายในฐานะพระเมสสิยาห์นั้น
เต็มไปด้วยความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน อันได้แก่ การเป็น
คนที่ถูกเหยียดหยาม ถูกปฏิเสธ เป็นคนที่คั่นเคยกับความเศร้าโศก
คนที่ไม่มีใครนับถือ คนที่ถูกกระหน่ำซ้ำเติมและถูกพระเจ้าโบยตี
ถูกทิ่มแทง ฟกช้ำและบาดเจ็บ⁵ คำเชิญชวนให้มาเดินตามเจ้านายผู้นี้
ไม่ใช่คำเชิญให้มาเดินบนเส้นทางที่โรยด้วยกลีบกุหลาบ ไอแซค วัตต์
(นักแต่งเพลงชีวิตคริสเตียน) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างหนทาง
ของชีวิตคริสเตียนและความต้องการที่เห็นแก่ตัวของเราไว้ว่า “ควร
หรือที่ฉันจะถูกขับไปเมืองสวรรค์ บนถนนที่โรยด้วยกลีบกุหลาบ
ในขณะที่บางคนต้องสู้จนตัวตาย จนกว่าจะได้ความมีชัย?”⁶

5 ถ้าคุณได้รับการสอนมาว่าพระคัมภีร์ข้อนี้หมายถึงความยากจนและการทนทุกข์
ของพระคริสต์ได้นำชีวิตที่ไม่ต้องทุกข์ยากมาให้เราในเวลานี้ ก็ขอให้กลับไปอ่าน
บทที่ 1 ของหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับการตีความหมายของพระคัมภีร์อย่างผิด ๆ

6 เนื่องมาจากเพลงชีวิตคริสเตียน “ข้าเป็นทหารแห่งไม้กางเขน” โดยไอแซค วัตต์
(Am I a Soldier of the Cross By Isaac Watts) ผู้แปลหนังสือได้ดัดแปลงเนื้อร้อง

องค์เจ้านายผู้ได้ทนทุกข์เพื่อเราเรียกเราให้พร้อมที่จะทำแบบเดียวกัน “ผู้ใดที่ไม่ได้แบกกางเขนของตนและตามเรามากก็เป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:27) การติดตามพระคริสต์คือการพร้อมจะรับความเจ็บปวดและความทุกข์

ในขณะที่พระเยซูแสดงให้เราเห็นและเตรียมเราให้พร้อมสำหรับชีวิตที่เรียบง่ายและยากลำบาก พระองค์ยังได้บอกเราอย่างชัดเจนด้วยว่าเราไม่ควรจะมีแม้แต่ความอยากรวย “จงระวังให้ดี! จงระวังตนจากความโลภทุกชนิด ชีวิตคนเราไม่ได้อยู่ที่การมีทรัพย์สินของเหลือเฟือ” (ลูกา 12:15) พระเยซูคริสต์เตือนว่าการแสวงหาความร่ำรวยไม่ใช่การแสวงหาที่เป็นไปตามทางของพระเจ้าแต่มันคืออันตรายร้ายแรงที่ควรหลีกเลี่ยง เมื่อพระองค์สั่งสอนสาวกของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องความมั่งคั่ง พระองค์ไม่ได้สอนพวกเขาถึงเคล็ดลับว่าต้องทำอะไรจึงจะได้มันมา พระองค์สอนพวกเขาให้สลัดความรักเงินทองนี้ทิ้งออกไป การตัดตัณหาเรื่องเงินทองนี้ทั้งคือสิ่งที่คุณจำเป็นต้องทำหากต้องการที่จะยึดพระเยซูไว้ (ลูกา 16:13)

พระเยซูมีชีวิตที่เรียบง่ายและสมถะ และพระองค์ทรงสอนเราให้ระมัดระวังความเย้ายวนของการอยากร่ำอยากรวย พระองค์บอกว่าคนที่ติดตามพระองค์ควรคาดหวังว่าจะมีชีวิตที่ยากลำบากและไม่ควรตัดสินใจของตัวเองจากสิ่งของที่พวกเขาครอบครองอยู่ ตอนนี้ให้เราลองมาพิจารณาชีวิตและคำสอนของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง พวกเขาเทศนาในสิ่งที่พระเยซูสอนหรือไม่? วิถีชีวิตที่พวกเขายกย่องชมเชยเป็นวิถีชีวิตตามแบบที่พระเยซูทรงดำเนินและสั่งสอนหรือไม่?

บรรดาอัครทูต

ถ้าข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองเป็นความจริง เราคงคาดหวังว่าคนเหล่านั้นที่เป็นพยานและผู้สอนข่าวประเสริฐกลุ่มแรก ก็คงจะสั่งสอนและสำแดงให้เห็นถึงคำสอนแบบนี้มากกว่าคนอื่น ๆ แน่ ทุกวันนี้บรรดาตัวแทนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองอันโด่งดังของยุคนี้อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังโต เป็นเจ้าของรถหรูมากมาย และเดินทางไปไหนมาไหนด้วยเครื่องบินเจ็ทส่วนตัว ส่วนพวกที่ยังไม่โด่งดังขนาดนั้นก็พยายามจะไปถึงจุดนั้นให้ได้และในระหว่างที่รอ ก็สร้างภาพให้ทุกคนเห็นว่าพวกเขาร่ำรวยและรุ่งเรืองมากแค่ไหน แต่จงดูที่ชีวิตของบรรดาอัครทูตของพระเยซูแล้วคุณ将会เห็นได้ถึง ความแตกต่างที่ชัดเจน มันคือความแตกต่างซึ่งเปิดโปงสิ่งที่คนเรียกกันว่าอัครทูตแห่งยุคปัจจุบันว่าที่แท้ก็คือผู้สอนข่าวประเสริฐของเก็นนัเอง

ตัวอย่างชีวิตของบรรดาอัครทูตแสดงให้เห็นว่าผลประโยชน์ของโลกนี้ไม่มีความสำคัญแต่อย่างใด เปาโลให้คำนิยามชีวิตของพวกอัครทูตไว้ว่า

เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงให้เราเหล่าอัครทูตปรากฏอยู่ท่ามกลางชน เหมือนผู้ที่ถูกลงโทษให้ถึงตายในสังเวียน ตกเป็นเป้าสายตาของทั้งจักรวาลทูตสวรรค์และมนุษย์ พวกเราเป็นคนโง่เขลาเพื่อเห็นแก่พระคริสต์แต่ท่านฉลาดนักในพระคริสต์! เราอ่อนแอ แต่ท่านเข้มแข็ง! ท่านทรงเกียรติ เราเสื่อมศักดิ์ศรี! จวบจนบัดนี้เราหวีไทยและกระหน่ำ พันกายด้วยผ้าขี้ริ้ว ถูกทารุณ เราไว้ทุกข์เป็น

หลักแหล่ง เราตราครุฑทำงานด้วยมือของเราเอง เมื่อถูก
 แข่งด่าเราก็ให้พร เมื่อถูกข่มเหงเราก็ทนเอา เมื่อถูกใส่ร้าย
 ป้ายสีเราก็ชี้แจงอย่างอ่อนโยน ตราบจนวินาทีนี้เรา
 เป็นเหมือนนกกาเดนของพิภพ เป็นขยะของโลก

1 โครินธ์ 4:9-13

เปาโลเขียนข้อความนี้เพื่อตักเตือนบรรดาคริสเตียนที่คิดว่า
 ตัวเองนั้นสูงส่ง ท่านแรกทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความหยิ่ง
 ยโสของพวกเขากับความถ่อมใจของพวกอัครทูต

การทนทุกข์คือพื้นฐานในการรับใช้พระเจ้าตามความเข้าใจของ
 เปาโล ท่านพูดถึงสี่ครั้งในจดหมายฉบับที่สองที่ท่านเขียนถึงทิโมธี
 ผู้เป็นลูกฝ่ายวิญญาณของท่านว่าให้เขาพร้อมที่จะทนทุกข์ แทนที่จะ
 วิ่งหนีจากการความทุกข์เราควรที่จะ “ร่วมทนทุกข์กับข้าพเจ้าเพื่อ
 ข่าวประเสริฐโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า” (2 ทิโมธี 1:8) ภายหลัง
 เปาโลย้ำอีกครั้งว่าการ “ร่วมทนทุกข์” นั้นไม่ใช่ทางเลือก แต่มันคือ
 ลักษณะของ “ทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี 2:3) เพื่อที่เรา
 อยากจะหลบหนีจากความเป็นสากลที่ครอบคลุมของข้อความที่ท่าน
 กล่าว เปาโลจึงพูดย้ำอีกครั้งว่า “อันที่จริงบรรดาผู้ที่ปรารถนาจะ
 ดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี
 3:12)

การมีชีวิตที่อุทิศแต่พระเจ้าหมายถึงการยอมรับความยาก
 ลำบากไม่ใช่การหลีกเลี่ยงมัน จะมีความตรงกันข้ามเรื่องไหนที่ชัดกว่า
 ที่เราพบในคำสอนที่เน้นแต่สุขภาพและความมั่งคั่งแบบนี้อีก? เปาโล
 แสดงให้ทิโมธีเห็นและเตือนใจเรา (เช่นกันกับที่พระเยซูคริสต์ได้ทำ
 ก่อนหน้าท่าน) ว่าเราควรจะคาดหวังและมองการทนทุกข์ในฐานะของ

ผลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของการเป็นคริสเตียน “แต่ท่านจงมีสติสัมปชัญญะในทุกสถานการณ์ จงอดทนต่อความยากลำบาก จงทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ จงทำหน้าที่ทุกอย่างในพันธกิจของท่านให้สำเร็จ” (2 ทิโมธี 4:5) ความทุกข์ยากคือส่วนสำคัญในการเป็นผู้ติดตามพระเยซูคริสต์

เมื่อเข้าใจสิ่งนี้ เราก็ไม่จำเป็นต้องละอายเมื่อเจอกับความทุกข์ใจ ลองฟังเพลงคร่ำครวญแห่งความเจ็บปวดของเปาโล

ข้าพเจ้าถูกพวกยิวเมียนห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที่
ถูกฟาดด้วยไม้ตะบองสามครั้ง ถูกเอาหินขว้างหนึ่งครั้ง
เรือแตกสามครั้ง ลอยคออยู่กลางทะเลหนึ่งคืนหนึ่งวัน
ข้าพเจ้าย้ายที่อยู่เสมอ ๆ เผชิญภัยในแม่น้ำ ภัยจากโจร
ผู้ร้าย ภัยจากพี่น้องร่วมชาติของตัวเอง ภัยจากคนต่างชาติ
เผชิญภัยในเมือง ภัยนอกเมือง ภัยในทะเล และภัยจาก
พี่น้องจอมปลอม ข้าพเจ้าต้องเหน็ดเหนื่อย ทำงานด้วย
ความยากลำบาก อดหลับอดนอนอยู่เรื่อย ต้องหิวโหย
อดข้าวอดน้ำบ่อย ๆ ต้องหนาวเหน็บและเปลือยกาย

2 โครินธ์ 11:24-27

อย่าลืมนะว่าทำไมเปาโลถึงเล่าประสบการณ์นี้ให้ฟังอีกครั้ง เมื่อศึกษาบริบทแวดล้อมให้ดีคุณก็จะพบว่าเปาโลเขียนสิ่งนี้ขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานในการเป็นผู้รับใช้พระคริสต์ของท่าน รอยบาดแผลของท่านเป็นพยานปากเอกว่าท่านคืออัครทูตแท้ของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทนทุกข์ เมื่อผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองโอ้อวดว่าความรุ่งเรืองคือเครื่องพิสูจน์ความซื่อสัตย์ของพวกเขา ก็จงคิดถึง

เปาโลผู้ทำสิ่งที่ตรงกันข้าม เปาโลบอกว่า “ด้วยเหตุนี้แหละเพื่อพระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นชมในความอ่อนแอ ในการสับสนประมาทในความยากลำบาก ในการกดขี่ข่มเหง ในความยุ่งยาก เพราะเมื่อใดที่ข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อนั้นข้าพเจ้าก็เข้มแข็ง” (2 โครินธ์ 12:10) คริสเตียนที่อ่อนแอจะเปี่ยมเบนทุกความสนใจให้มุ่งมองไปยังพระเจ้า ผู้ทรงราศีของพวกเขา เขาจะพอใจในความทุกข์ยากเพราะว่ามันเชิดชูความไพบูลย์แห่งพระคุณของพระเจ้า

เหตุใดพระคัมภีร์ใหม่จึงให้ความสนใจกับเรื่องการทนทุกข์อย่างมาก เปาโลไม่เคยรู้สึกแปลกใจเมื่อต้องเจอกับความทุกข์ยากใดๆ และพระเจาก็ไม่ยากให้เราารู้สึกแปลกใจเมื่อเราต้องเจอกับพวกมันด้วย ถ้าคริสเตียนเข้าใจว่าความลำบากเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคริสเตียนที่สัตย์ซื่อแล้ว ปัญหาและความเจ็บปวดก็ไม่สามารถสั่นคลอนความเชื่อของพวกเขาได้ เมื่อพระเยซูเรียกเปาโล พระองค์ต้องการให้ท่านรู้ตั้งแต่ต้นว่าราคาที่ต้องจ่ายนั้นมีอะไรบ้าง “เราจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องทนทุกข์มากมายเพียงใดเพื่อนามของเรา” (กิจการ 9:16) การศึกษาชีวิตของพวกอัครทูตช่วยเตรียมชีวิตเราให้พร้อมสำหรับปัญหาและทำให้เรารู้ว่าพระพรของพระเจื่อก็คืออยู่ในปัญหานั้นด้วย

ชีวิตของเปาโลไม่ได้รับการยกเว้น ยากอบถูกประหารชีวิตตามคำสั่งของเฮโรด (กิจการ 12:2) เปโตรถูกคุมขัง (กิจการ 12:3) และคำสอนของคริสตจักรที่ตกทอดมาก็บอกว่าท่านถูกตรึงตายบนไม้กางเขนในเวลาต่อมา มันคือความตายอันโหดร้ายซึ่งพระเยซูได้เตรียมท่านไว้ล่วงหน้าแล้ว (ยอห์น 21:18-19) พวกอัครทูตถูกเขียนดีเพราะเทศนาสั่งสอนเรื่องพระเยซู (กิจการ 5:40-41) และสเทเฟนถูกขว้างด้วยก้อนหินจนเสียชีวิต (กิจการ 7:54-58) และตัวเปาโลเอง (ก่อนที่จะกลับใจใหม่) ก็มีชื่อเสียงในเรื่องความกระตือรือร้นใน

การทำร้ายผู้ที่อ้างว่าพระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 8:3) บรรดาอัครทูตและคริสเตียนรุ่นแรกได้ทนทุกข์และตายเพื่อพระเยซู ตัวอย่างชีวิตของบรรดาอัครทูตในพระคัมภีร์นั้นเข้ากันไม่ได้เลย กับคำสอนของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง บรรดาผู้รับใช้ของพระคริสต์ (ที่โลกนี้ไม่มีค่าคู่ควรกับพวกเขาเลย) ไม่ได้ใช้ชีวิตอย่างหรูหราบนโลกและพวกเขาก็ไม่เคยคาดหวังมันด้วย พวกเขาเดินตามพระคริสต์โดยการรู้ว่าความทุกข์และความเจ็บปวดนั้นไม่ใช่สิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน และในการทำเช่นนี้ พวกเขาแสดงให้เห็นถึงเชื้อสายแห่งความเชื่อที่ย้อนกลับไปถึงโมเสสซึ่งถือว่า “การยอมเสื่อมเสียเพื่อพระคริสต์ยังล้ำค่ายิ่งกว่าทรัพย์สมบัติทั้งหลายของอียิปต์ เพราะเขามองไปข้างหน้าถึงบำเหน็จของเขา” (ฮีบรู 11:26) การทนทุกข์ในพระคริสต์และเพื่อพระคริสต์เป็นความรุ่งเรืองที่มากกว่าความรุ่งเรืองใด ๆ ซึ่งเราจะสามารถมีได้ในโลก

คริสตจักรที่ถูกข่มเหง

เราได้เห็นความโศกเศร้าและความทุกข์ระทมขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเห็นการทนทุกข์ของบรรดาอัครทูตรุ่นบุกเบิก ในขณะที่พวกเขาได้ก่อตัวเองขึ้นบนรากฐานที่พระคริสต์ได้ก่อตั้งไว้ ให้เราพิจารณาตัวอย่างของบรรดาผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าซึ่งมีชีวิตอยู่ก่อนหน้าพระคริสต์

คนอื่น ๆ ถูกทรมานและไม่ยอมรับการปลดปล่อยเพื่อจะได้การเป็นขึ้นจากตายที่ดียิ่งกว่า บางคนถูกเย้ยเยาะโดยที่ขณะที่บางคนถูกตีตรวนและจำคุก บางคนถูกขว้างด้วย

ก่อนหินจนตาย บางคนถูกเลี้ยงเป็นสองท่อน บางคนตาย
ด้วยคมดาบ บางคนนั่งห่มหนังแพะหนังแกะ สิ้นเนื้อ
ประดาตัว ถูกข่มเหงและถูกย่ำยี แผ่นดินโลกไม่ควรค่ากับ
คนเช่นนี้เลย พวกเขาเร่งรีบไปตามถิ่นกันดาร ตามภูเขา
ต่าง ๆ หรือในถ้ำในโพรง

ฮีบรู 11:35-38

แต่ทั้งหมดเกิดขึ้นแค่ในอดีตเท่านั้นหรือ? พวกมันเกิดขึ้น
เพื่อให้คนรุ่นใหม่ในอนาคตสามารถอยู่ได้อย่างสะดวกสบายใช่ไหม?
ความหิวหยาและความสะดวกสบายเป็นผลที่ตามมาที่แสดงให้เห็นถึง
การทำงานและการอยู่ด้วยของพระเจ้าหรือเปล่า? ประวัติศาสตร์
คริสตจักรตอบคำถามข้อนี้ได้อย่างดี การเผยแพร่ของพระกิตติคุณ
และการชำระของพระคริสต์ล้วนแต่มีเครื่องหมายเป็นภาพของการ
ทนทุกข์มาโดยตลอด

สำหรับเนื้อหาในส่วนนี้ เราจะนำบางตัวอย่างจากประวัติศาสตร์
คริสตจักรของบรรดาผู้เชื่อที่พิสูจน์ให้เห็นถึงการอยู่ด้วยของพระเจ้า
ท่ามกลางความยากลำบากอันเนื่องมาจากความเชื่อของพวกเขา
มีแหล่งข้อมูลมากมายที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับคริสเตียนที่ถูก
ข่มเหงทั้งในอดีตและปัจจุบันได้ หนังสือ Foxe's Book of Martyrs
เป็นหนังสือที่รวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เราจะนำมาใช้ใน
เนื้อหาส่วนนี้ เมื่อดูที่เว็บไซต์ขององค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กร Voice of
the Martyrs (www.persecution.com) และองค์กร International
Christian Concern (www.persecution.org) เราก็จะพบกับเรื่องราว
ของคริสเตียนมากมายทั่วโลกที่ขณะนี้กำลังทนทุกข์เพื่อพระคริสต์อยู่
มีคริสเตียนที่ซื่อสัตย์มากมายกำลังตายเพื่อพระเยซูคริสต์

พวกเขาคือพี่น้องชายหญิงมากมายที่ทั้งชีวิตและความตายได้นำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาสู่พระเจ้าเมื่อพวกเขายืนยันในหลักข้อเชื่อของเปาโลที่ว่า “สำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์และการตายก็ได้กำไร” (ฟิลิปปี 1:21) การเทศนาว่าคริสเตียนไม่ควรเจอกับความทุกข์ยากช่วงเป็นการเย้ยหยันธรรมิกชนเหล่านี้เสียจริง! การสอนเช่นนี้เป็นการบอกว่าคริสตจักรในยุคแรกและคริสตจักรที่ถูกข่มเหงตลอดหลายปีที่ผ่านมาั้นทนทุกข์โดยเปล่าประโยชน์ ตรงกันข้าม คริสเตียนเหล่านี้ต่างหากที่เป็นการแสดงออกที่ดีที่สุดของการมีทัศนคติแบบพระคริสต์ และเราต้องเรียนรู้จากชีวิตของพวกเขา

ให้เราเริ่มต้นจากหนึ่งในบิดาของคริสตจักรแห่งยุคแรก นั่นคือ พอลิการ์ป พอลิการ์ปคือผู้ปกครองของคริสตจักรแห่งเมืองสเมอร์นาในศตวรรษที่สอง ต่อไปนี้คือสรุปรายงานการพิจารณาคดีของท่านที่บันทึกโดยเจ้าหน้าที่โรมันเมื่อท่านถูกตั้งข้อหาว่าเป็นผู้ติดตามพระเยซู

จากนั้นเจ้าเมืองจึงเร่งเร้าเขาว่าให้ “ดาพระเยซูไปแล้วข้าจะปล่อยเจ้าไป ประณามพระเยซูชั” พอลิการ์ปจึงตอบว่า “แปดสิบหกปีที่ข้าได้รับใช้พระองค์มาและพระองค์ไม่เคยทำผิดต่อข้าเลยสักครั้ง แล้วข้าจะกล่าวคำหยาบคายต่อจอมกษัตริย์ผู้ช่วยข้าให้รอดได้อย่างไร?⁷

คริสเตียนผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ยอมถูกประหารตายอย่างสงบดีกว่าจะทรยศต่อพระคริสต์ ประวัติศาสตร์ของจักรวรรดิโรมันมีบันทึกเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับรายงานฉบับนี้อีกมาก ตัวอย่างเช่น เจ็ดสิบปีต่อมา

7 John Foxe, Foxe's Book of Martyrs (Peabody: Hendrickson, 2004), 14.

ในกรุงโรมเองก็มีหญิงคนหนึ่งชื่อ เซซิลีย เธอละทิ้งความสะดวกสบายของครอบครัวที่ใครๆ ต่างก็นับถือ เธอไม่เพียงแต่เชื่อในพระคริสต์เท่านั้น แต่ยังนำคนอื่น ๆ ให้มาหาพระองค์ด้วย แม้ว่าสิ่งนี้จะฆ่าตัวเธอก็ตาม

เธอนำสามีและน้องชาย (ซึ่งถูกตัดศีรษะทั้งคู่ในเวลาต่อมา) ของเธอให้มาเชื่อพระเจ้า และนำเจ้าหน้าที่ที่นำพวกเขาไปสู่หลักประหารให้กลับใจมาเป็นคริสเตียนด้วย (ซึ่งในที่สุดก็ประสบชะตากรรมเดียวกัน) ส่วนเซซิลียก็ถูกปลี้อผ้าแล้วโยนลงไปในอ่างน้ำเดือด หลังจากถูกแช่ในนั้นนานพอสมควร ศีรษะของเธอก็ถูกฟันออกด้วยดาบ ปี ค.ศ.222⁸

ในแอฟริกาซึ่งเป็นดินแดนอันที่รักของเราก็มีคริสเตียนที่ซื่อสัตย์มากมายที่ต้องเจอกับการลงโทษอย่างน่าสยดสยองเพื่อพระเยซูด้วย “แซทเทอร์นีนัส นักบวชแห่งอัลบิทินาซึ่งเป็นเมือง ๆ หนึ่งในแอฟริกา หลังจากที่ถูกทรมานเขาก็ถูกจองจำอยู่ในคุกและถูกทรมานให้หวัดตายในนั้น ลูก ๆ ทั้งสี่คนของเขาก็เช่นกัน หลังจากที่ถูกทรมานต่าง ๆ นานา ๆ แล้วก็เผชิญชะตากรรมเดียวกับพ่อของพวกเขา”⁹ มีเรื่องราวคำพยานของคริสเตียนมากมายที่ยอมตายเพื่อพระคริสต์ทั่วโลกในทุกยุคทุกสมัย เราต้องตอบสนองอะไรบางอย่างต่อบันทึกทางประวัติศาสตร์นี้ ธรรมิกชนเหล่านี้ฝังด้วยหรือที่เขาต้องทนทุกข์เช่นนี้เพื่อข่าวประเสริฐ?

8 Ibid., 19.

9 Ibid., 36.

ในขณะที่คุณกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้ก็มีพี่น้องชายหญิงของคุณมากมายกำลังถูกข่มเหงเพราะความเชื่อในพระเยซูอยู่สำหรับคริสเตียนเป็นล้านๆ คนในเอเชีย ไนจีเรีย ซูดาน และอีกหลายรัฐอิสลาม ความตายเพราะความภักดีต่อพระคริสต์คือความจริงที่อยู่ตรงหน้าอันที่จริง ผู้ก่อการร้ายชาวมุสลิมได้ทำให้การพลีชีพเพื่อพระคริสต์เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นที่ใดก็ได้ในโลก ลองคิดถึงการที่คริสเตียนถูกแยกออกเพื่อถูกฆ่าอย่างโหดเหี้ยมที่มหาวิทยาลัยการิสซา ประเทศเคนยา เมื่อไม่นานมานี้สิ มันช่างน่าสะเทือนใจเมื่อได้ยินว่ามีพี่น้องชายหญิงถูกกราดยิงโดยกลุ่มคนชั่วขณะที่พวกเขา กำลังรวมกลุ่มกันอธิษฐาน แต่ในขณะที่เรากำลังรอคอยวันที่สิ่งเลวร้ายเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นอีก ก็อย่าให้เราดูหมิ่นคริสเตียนผู้พลีชีพเพราะความเชื่อเหล่านี้ โดยการลืมไปว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นมีค่ามากกว่าสิ่งที่พวกเขาได้สูญเสียไปอย่างไม่อาจประเมินค่าได้

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูได้เขียนถึงชายและหญิงประเภทดังกล่าวว่า

คนทั้งปวงเหล่านี้ตายไปขณะที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ พวกเขาไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ เพียงแต่ได้เห็นและเตรียมรับแต่ไกลและยอมรับว่าพวกเขาเป็นเพียงคนต่างถิ่นและคนแปลกหน้าในโลกนี้ คนที่พูดอย่างนี้แสดงให้เห็นว่ากำลังมองหาบ้านเมืองที่จะเป็นของตน หากพวกเขาคิดถึงบ้านเมืองที่จากมาก็ย่อมมีโอกาสนั้นที่จะกลับไปได้แต่นี้พวกเขาไฝหาบ้านเมืองซึ่งดีกว่าคือเมืองสวรรค์ เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ทรงละอายเมื่อพวกเขาเรียก

พระองค์ว่าพระเจ้าของพวกเขา เพราะพระองค์ทรงจัด
เตรียมเมืองหนึ่งไว้ให้พวกเขาแล้ว

ฮีบรู 11:13-16

คำสอนแบบไหนกันที่เตรียมชีวิตของคนธรรมดาให้พร้อมที่จะ
ยืนหยัดและพบกับจุดจบแบบนี้? คำสอนข่าวประเสริฐแห่งความ
มั่งคั่งและรุ่งเรืองไม่ได้ช่วยให้คริสเตียนสามารถเข้าใจการทนทุกข์
ในฐานะบทบาทสำคัญในชีวิตของคนที่ดีตามพระคริสต์เลย มันทำให้
ผู้คนไม่พร้อมและสับสนเมื่อต้องเผชิญกับความขัดสนและความเจ็บ
ปวด มีเพียงความหวังและศักดิ์ศรีที่แท้จริงของข่าวประเสริฐแห่ง
พระเยซูคริสต์เท่านั้น ที่สามารถทำให้คริสเตียนเข้าใจการข่มเหงและ
ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นในเวลานี้ได้ ดังเช่นคำพูดอันโด่งดังของ
จิม เอลเลียต ผู้พลีชีพเพราะความเชื่อในศตวรรษที่ยี่สิบ บอกไว้ว่า
“คนที่สละในสิ่งที่เขาไม่อาจรักษาไว้ได้ เพื่อให้ได้ในสิ่งที่เขาไม่อาจจะ
สูญเสียไปได้นั้นไม่ใช่คนโง่”

สรุป

จงคิดถึงตัวอย่างขององค์พระเยซูคริสต์ บรรดาอัครทูต และ
คริสเตียนที่ต้องทนทุกข์ในทุกยุคทุกสมัย จากนั้นก็มองดูตัวอย่างชีวิต
และคำสอนของบรรดาผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง
ไว้ให้ตี เรามีสมบัติอันล้ำค่าที่แท้จริงของข่าวประเสริฐแห่งพระคริสต์
และบรรดาผู้รับใช้ของข่าวประเสริฐนั้นอยู่ตรงหน้าเราแล้ว ฉะนั้น
เราจึงสามารถแยกแยะและปฏิเสธข่าวประเสริฐจอมปลอมของการ
มีสุขภาพดีและความร่ำรวยนี้ได้

บทที่ 4

การทนทุกข์

เคนเนท มบูกัว

เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ท้อใจ ถึงแม้กายภายนอกของเรา
กำลังทรุดโทรมไปแต่จิตใจภายในของเรากำลังฟื้นขึ้นใหม่
ทุกวัน เพราะความทุกข์ลำบากเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงชั่วคราว
ของเราทำให้เราได้รับศักดิ์ศรีนิรันดร์ ซึ่งเหนือกว่าสิ่ง
เหล่านั้นทั้งหมดมากมายนัก ดังนั้นเราจึงไม่จับจ้องอยู่กับ
สิ่งที่มองเห็น แต่อยู่กับสิ่งที่มองไม่เห็น เพราะสิ่งที่เรามอง
เห็นนั้นไม่จีรังยั่งยืน แต่สิ่งที่เรามองไม่เห็นนั้นถาวร
นิรันดร์

2 โครินธ์ 4:16-18

เราอาศัยอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยความทุกข์ แผ่นดินไหว พายุ
เฮอริเคน ความแห้งแล้ง การกันดารอาหาร และสงครามที่ทำลาย
ชีวิต ครอบครัว ชุมชน และประเทศต่าง ๆ มากมาย และถ้าจะพูดกัน

เป็นรายบุคคลมีใครที่ไม่รู้จักหรือคุ้นเคยกับความเจ็บปวดจากการถูกปฏิเสธ การถูกหักหลัง และความขัดแย้งบ้าง? ในแต่ละวันเราต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากการที่ความทุกข์อาจเกิดขึ้นกับเราได้โดยไม่คาดคิด อย่างอุบัติเหตุที่สามารถนำความสูญเสียและความทุกข์โศกมาสู่ชีวิตของเราได้ในพริบตา และเราก็ใช้ชีวิตที่ต้องสัมผัสกับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากโรคภัยไข้เจ็บที่สามารถพรากชีวิตของเราและคนที่เรารักไปได้ไม่ช้าก็เร็ว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าขณะนี้เราอาศัยอยู่ในโลกที่กำลังเสื่อมสลาย!

นับตั้งแต่ความทุกข์ได้เข้ามาในโลก คนเราก็พยายามมาโดยตลอดที่จะหลบหนีจากมัน แทบไม่มีการเสาะแสวงหาอันไหนที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ไปมากกว่าความพยายามที่จะหลบหนีจากความเจ็บปวดและเพิ่มปริมาณของความสุขอีกแล้ว เราคิดค้นเครื่องจักรกลและยุทธวิธีใหม่ต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยคำสัญญาที่บอกเป็นนัยว่า “เราจะมีความสุขเพิ่มขึ้น มีความทุกข์น้อยลง” เราชวนขายหางานที่ดีขึ้น เงินที่มากขึ้น และสุขภาพที่ดีขึ้น เราเสาะหาความสัมพันธ์ที่ดีกว่าเดิม คริสตจักรที่ดีกว่าเดิม และศิษยาภิบาลที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้มากกว่าเดิม การไขว่คว้าหาความสุขที่มากขึ้นและความทุกข์ที่น้อยลงคือรากฐานของกิจกรรมมากมายของมนุษย์ แล้วพระคัมภีร์ได้ดำเนินการแสวงหาสิ่งเหล่านี้หรือไม่? เปล่าเลย แต่พระคัมภีร์ได้มาแก้ไขความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความยากลำบากของเราและยังได้จัดเตรียมหนทางเดียวที่จะนำไปสู่ความยินดีให้กับเราคือโดยผ่านทาง การทนทุกข์นั่นเอง

คำสอนของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองได้รับความนิยมมากเพราะมันเข้าถึงความปรารถนาขั้นพื้นฐานสุดของมนุษย์ แต่ทางออกของความทุกข์ที่มันนำเสนอ นั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

มันเป็นทางที่นำให้คนหลงผิดและที่ร้ายสุดคือมันอันตรายต่อทุกคนที่เดินตามมันไป แทนที่จะช่วยคนให้รอดการแก้ไขปัญหาที่ผิดวิธีนี้กลับทำให้หลายคนท้อแท้ สับสน และรู้สึกขมขื่นใจกับพระเจ้าและคนของพระองค์ ข้าพเจ้าประเสริฐแห่งความรุ่งเรืองไม่ใช่ทางออกของการทนทุกข์ที่พระเจ้ามอบให้ มันไม่ใช่ข้อดีเลย ในบทนี้เราจะดูอย่างเจาะลึกว่าพระเจ้าสอนเราอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องความยากลำบากและดูว่ามันขัดแย้งกับทางหลบหนีอันน่าเฝ้าฝันแต่ก็หลอกลวงของข้าพเจ้าประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้อย่างไร

ความเข้าใจในเรื่องการทนทุกข์

เมื่อคนเลี้ยงวัวชาวแอฟริกันเห็นว่าวัวติดอยู่ในคู พวกเขาจะถามคำถามง่าย ๆ สามข้อว่า วัวตัวนี้ไปติดอยู่ในนั้นได้อย่างไร? เราจะเอามันออกมาได้อย่างไร? แล้วเราจะทำอย่างไรไม่ให้วัวตกลงไปในคูนั่นอีก? ทำนองเดียวกัน เพื่อที่จะเข้าใจทางออกสำหรับปัญหาในเรื่องการทนทุกข์ที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ เราต้องเข้าใจก่อนว่าเหตุใดจึงยังมีความทุกข์ยากอยู่ทางเดียวที่จะจัดการกับปัญหานี้ได้คืออะไร และเราจะป้องกันไม่ให้มันเกิดขึ้นได้อย่างไรอีก?

มันเคยมีช่วงเวลาในโลกไม่มีความทุกข์โศก แต่ความบาปแห่งการปฏิเสธพระเจ้าของเราเองที่นำความเจ็บปวดมาสู่โลกนี้ และในอนาคตก็จะมียุคใหม่ซึ่งเป็ในยุคที่จะไม่มีความทุกข์อีกแล้ว อะไรคือสะพานที่เชื่อมระหว่างยุคสองยุคนี้? พระคริสต์ลงมาในโลกเพื่อจัดการกับความบาปของเราพร้อมกับผลที่ตามมาของมันทั้งหมด ด้วยการตายบนไม้กางเขน การเอาชนะความตายโดยการเป็นขึ้นมา และด้วยการกลับขึ้นสู่สวรรค์ การทนทุกข์ทั้งทางกายและทางวิญญาณของพระองค์

บนไม้กางเขนได้ชดใช้หนี้บาปทั้งหลายของเราจนหมด มันได้จ่ายค่าปรับของเราอย่างครบถ้วนอีกทั้งได้ทำให้ทุกสิ่งที่ถูกสร้างกลับคืนสู่สภาพเดิมด้วยเลือดของพระองค์ ซึ่งสิ่งนี้ทำให้ได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นสำหรับการสร้างสวรรค์และโลกใหม่ที่เป็นอิสระจากความทุกข์ตลอดกาล (โรม 8:18-25)

หากเราไม่เข้าใจว่าทำไมการทนทุกข์จึงยังมีอยู่ ไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้ตอบสนองต่อเรื่องนี้อย่างไร และสิ่งนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร เราก็มักจะเผลอคิดว่าเราจะไปพึ่งพาทางออกที่ผิดๆ พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทางออกของปัญหาในเรื่องความบาปของเราและผลจากความเจ็บปวดของมันให้กับเรา (อย่างตลอดกาล) ด้วยราคาที่สูงลิ่ว แต่ชาวดีนี้ถูกทำลายและถูกบิดเบือนไปอย่างหนักด้วยน้ำมือของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง

ปฐมกาลของความทุกข์

บทแรกของพระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งจากความว่างเปล่า พระองค์เป็นผู้ให้กำเนิด ผู้ออกแบบ และผู้สร้าง และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างก็เป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ (ปฐมก. 1:31) ความดีที่มีตั้งแต่แรกเริ่มนั้นรวมถึงการทรงสร้างมนุษยชาติของพระเจ้าด้วย ชายและหญิงต่างก็มีสันติภาพกับพระเจ้า มีสันติภาพต่อกัน และต่อสรรพสิ่งอื่นๆ ด้วย ทุกสิ่งล้วนดีงามจนกระทั่งมนุษย์ได้ตัดสินใจว่าพระเจ้าผู้เดียวนั้นยังไม่เพียงพอ

ในปฐมกาล บทที่ 3 อาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระองค์บอกกับพวกเขาว่า “เจ้ามีอิสระที่จะกินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนก็ได้ แต่เจ้าต้องไม่กินผลจากต้นแห่งการรู้ดีชั่ว เพราะถ้าเจ้ากินผลของมัน

เมื่อใด เจ้าจะตายแน่นอน” (ปฐมกาล 2:16-17) พระเจ้าเตือนอาดัมและเอวาไว้อย่างชัดเจนว่า หากพวกเขาเลือกที่จะเดินออกไปจากทางของพระองค์ความทุกข์ยากจะเป็นผลที่ตามมา แต่ทำให้พวกเขาเชื่อว่าความพึงพอใจนั้นสามารถพบได้ที่ด้านนอกความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้า พวกเขาไม่สนใจคำเตือนที่มาจากพระเจ้าและกระโจนเข้าสู่ความบาป

พวกเขายื่นมือออกเพื่อจะคว้าให้ได้มากขึ้นแต่ต้องพบว่าสิ่งที่ได้นั้นมีค่าเพียงน้อยนิด พวกเขายื่นมือออกไปเพื่อจะฉวยเอาปัญญาและต้องพบว่าแท้จริงมันคือความโง่เขลา พวกเขาออกค้นหาความพึงพอใจแต่สิ่งที่ได้คือความเจ็บปวด ความทุกข์เข้ามาในโลกเมื่อมนุษย์แสวงหาความพึงพอใจและเป้าหมายอื่นนอกจากพระเจ้า ทันทันที่ชายและหญิงนั้นขัดขึ้นคำสั่งของพระเจ้าโลกของพวกเขาก็แตกเป็นเสี่ยง ๆ พวกเขาารู้สึกหวาดกลัวและอับอาย มันเป็นความรู้สึกแปลก ๆ ที่พวกเขาไม่เคยรู้สึกมาก่อน นี่คือปฐมบทของความทุกข์ มันเข้ามาในโลกทางประตูแห่งความบาป

อาดัมและเอวาได้ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับพระเจ้า และพระเจ้าได้อธิบายให้พวกเขาฟังถึงผลที่จะตามมาบางประการว่า

พระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า “เราจะให้เจ้าเจ็บปวด
แสนสาหัส เมื่อเจ้าคลอดบุตร เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความ
เจ็บปวด แต่เจ้าก็ยังปรารถนาสามีและเขาจะปกครองเจ้า”
พระองค์ตรัสกับอาดัมว่า “เพราะเจ้าฟังภรรยาของเจ้าและ
กินผลไม้ซึ่งเราสั่งเจ้าว่า ‘เจ้าต้องไม่กินผลจากต้นไม้’
“แผ่นดินจึงถูกสาปแช่งเพราะเจ้า เจ้าจะหาเลี้ยงชีพ
จากแผ่นดินด้วยความลำบากตรากตรำตลอดชีวิตของเจ้า

ต้นหนามน้อยใหญ่จะงอกขึ้นมาจากแผ่นดิน และเจ้าจะกิน
พืชพันธุ์จากท้องทุ่ง เจ้าจะทำมาหากินอาบเหงื่อต่างน้ำ
ตราบนานจนเจ้ากลับคืนสู่ดิน เพราะเรานำเจ้ามาจากดิน เพราะ
เจ้าเป็นธูสิดินและเจ้าจะกลับคืนสู่ธูสิดิน

ปฐก. 3:16-19

ความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นตรงนี้ครอบคลุมในหลายๆ ด้าน มีความ
เจ็บปวดทรมานอย่างรุนแรง ปัญหาความขัดแย้งในความสัมพันธ์ก็
ลุกลามเข้ามามีผลการใช้ชีวิตร่วมกันตามธรรมชาติของชายและหญิง
การทำงานของชีวิตกลายเป็นการตรากตรำที่แสนเหน็ดเหนื่อย
ผืนแผ่นดินจะร่วมแบ่งปันความเสื่อมทรามของมนุษย์ แผ่นดินจะต่อสู้
กับความพยายามที่จะเกิดผลของมนุษย์และที่เลวร้ายสุดคือมนุษย์
จะต้องพบกับจุดจบ ความตายเข้ามาพร้อมกับความบาปของมนุษย์

มันพอจะมีทางแก้สำหรับคำสาปแช่งที่ครอบจักรวาลและรุนแรง
แบบนี้หรือไม่? หนึ่งในปัญหาของการแก้ไขแบบของข่าวประเสริฐ
แห่งความรุ่งเรือง คือ การแก้ปัญหามันก็ช่างคล้ายคลึงกับสาเหตุ
ของปัญหานั้นมาก อาดัมและเอวาขาดความพึงพอใจในสิ่งที่พวกเขา
มีในพระเจ้า พวกเขาจึงแสวงหาความพึงพอใจอื่นนอกเหนือจากความ
สัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อพระเจ้าและจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้
ในทำนองเดียวกัน แทนที่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจะ
ประกาศว่าการมีพระเจ้านั้นก็มากเกินไปแล้ว พวกเขากลับเชิญชวน
ให้เราแสวงหาพระองค์เพื่อที่จะได้ความพึงพอใจจากวัตถุสิ่งของ
เพิ่มเติม

แหล่งที่มาของความพึงพอใจในข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง
และรุ่งเรืองนั้นไม่ใช่ที่ตัวพระเจ้า แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าสามารถ

ดลบันดาลให้เราได้ เหมือนที่อาดัมและเอวามีมือออกเพื่อจะคว้าเอาความสุขแต่กลับได้ความเจ็บปวดมา ชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองสัญญาว่าจะให้การเติมเต็มแต่สิ่งที่ได้กลับเป็นความว่างเปล่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ก็เพราะพวกมันนำเราออกจากพระเจ้าเพื่อหวังว่าจะได้ความพึงพอใจ เช่นเดียวกับที่ซาตานนำชายและหญิงคู่แรกให้หันออกจากพระเจ้า สิ่งที่เขาสูญเสียในวันนั้นคือความสัมพันธ์กับพระเจ้า และการถูกตัดขาดจากพระเจ้า คือนิยามของความตาย การกลับคืนดีกับพระเจ้าคือสิ่งที่พระเยซูเรียกว่าชีวิต (ยอห์น 17:3) คุณไม่สามารถแก้ปัญหาคือความทุกข์ได้โดยการไปทำบาปที่เป็นต้นเหตุของปัญหานั้นซ้ำอีก

เมื่ออาดัมและเอวาได้สัมผัสถึงเหล็กไนของความละเอียดที่บาปของพวกเขาได้นำเข้ามาในโลก พวกเขาทำอย่างไรกับมัน? “แล้วเขาทั้งสองก็ตาสว่าง และตระหนักว่าตนเองเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างกาย” (ปฐมกาล 3:7) พวกเขาพยายามปกปิดตัวเองด้วยวิธีของพวกเขา และนี่คือความบกพร่องของผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความรุ่งเรือง พวกเขาเสนอทางออกแบบโลกเท่านั้น พวกเขาชี้ให้เราไปหาแหล่งน้ำและบ่อน้ำแตก ๆ อันเดียวกับที่โลกนี้กำลังแสวงหาอยู่ คือที่อาชีพร่างกาย บ้าน ความสัมพันธ์ สุขภาพ และอีกมากมาย (เยเรมีย์ 2:13) พวกเขาบอกกับเราว่า เราจะแสวงหาบ่อน้ำเดียวกันแต่เราจะดื่มมันผ่านทางพระเจ้า

อย่าหลงเลย ความพึงพอใจทางโลกที่ชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองยื่นให้ก็เหมือนกับใบมะเดื่อที่อาดัมและเอวานำมาใช้ปกปิดความละเอียดของพวกเขาเพียงชั่วคราวโดยที่ไม่ได้ไปแก้ไขหรือจัดการอะไรกับมัน วัตถุประสงค์ของโลกของมนุษย์ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่ความอธรรมของมนุษย์สร้างขึ้นมาได้ การที่จะสามารถจัดการ

กับปัญหาเรื่องความทุกข์ได้อย่างถูกต้องนั้นใครสักคนจำเป็นต้องจัดการกับปัญหาในเรื่องความบาปและการเป็นศัตรูกันกับพระเจ้าก่อน

เพียงแค่นี้ในปฐมกาล บทที่ 3 เราก็สามารถเห็นวิธีการแก้ปัญหของพระเจ้าในเรื่องความบาปและผลที่ตามมาของมันได้แล้ว ท่ามกลางการล้มลงในความบาปของมนุษย์ ข่าวประเสริฐได้ปรากฏขึ้น พระเจ้าสำแดงให้เราเห็นในปฐมกาล บทที่ 3 แล้วว่าเครื่องบูชา ผู้มารับโทษแทน และผู้มาช่วยให้รอดคือสิ่งที่มนุษย์ต้องการในการแก้ปัญหเรื่องความบาปและความทุกข์ ขณะที่สาปแช่งพระเจ้าตรัสว่า “เราจะให้เจ้ากับหญิงนั้นเป็นศัตรูกัน ทั้งเผ่าพันธุ์ของเจ้ากับของนางด้วย เขาจะฟาดศีรษะของเจ้าและเจ้าจะฉกสันเท้าของเขา” (ปฐมกาล 3:15) มันเริ่มมาตั้งแต่ยุคแรกของคริสตศาสนาแล้ว ที่คนของพระเจ้าเข้าใจว่าคำสัญญาที่ว่าลูกหลานของเอวาวจะเหยียบหัวงูจนแหลกนั้นคือคำพยากรณ์แรกเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์

แต่มนุษย์จะได้รับความรอดจากพระเมสสิยาห์โดยทางไหน? “พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงทำเครื่องนุ่งห่มจากหนังสัตว์ให้อาדםกับภรรยาสม” (ปฐมกาล 3:21) ดูเหมือนว่าพระเจ้าได้ฆ่าสัตว์เพื่อที่สัตว์ภูพานี้จะสามารถปกปิดความละอายซึ่งเป็นผลมาจากความบาปของชายและหญิงคู่นี้ ตอนนี้เราได้เห็นสัญญาณแรกของหลักการแห่งพระคัมภีร์ที่ว่า ปัญหาของความบาปนั้นใหญ่มากจนต้องมีการไถ่บาปเกิดขึ้น (ฮีบรู 9:22) พระเจ้าจะประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาเกิดและดำเนินชีวิตในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง และสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชาในการไถ่บาป โดยแบกรับพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อบาปบนไม้กางเขนแทนเรา นี่คืทางออกของพระเจ้าในการแก้ปัญหเรื่องความบาปและมันก็สมบูรณ์แบบ มันคือทางออกทางเดียวที่แก้ไข

ปัญหานี้ได้

ทางออกของพระเจ้าคือการจัดการกับความทุกข์ของเรา เพราะการแก้ไขนั้นเกิดขึ้นที่ต้นเหตุของความทุกข์ซึ่งก็คือความบาปนั่นเอง ทางออกของความทุกข์ไม่สามารถพบได้ในสิ่งของที่เราได้รับจากพระเจ้า แต่จะพบได้ในการกลับคืนดีกับพระองค์ ความชื่นชมยินดีอย่างสมบูรณ์นั้นเกิดขึ้นจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า (สดุดี 16:11) นี่คือนี่ที่ความบาปได้ทำลายและพระคริสต์ได้ฟื้นฟูมันขึ้น แต่ขณะที่เรากำลังรอรับการฟื้นฟูสู่สภาพเดิมอย่างสมบูรณ์หลังจากเป็นขึ้นจากความตายในยุคที่จะมาถึงนั้น เราจะเข้าใจผลของความบาปที่ยังคงเหลืออยู่ในโลกที่เสื่อมสลายนี้ได้อย่างไร?

พระสัญญาแห่งการฟื้นฟูของพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงยกเลิกคำสาปแช่ง พระองค์ได้สาปแช่งผู้คนอย่างยุติธรรมเพราะการกบฏของพวกเขา (ปฐมกาล 3:16-19) และการสาปแช่งนี้ส่งผลกระทบต่อร่างกาย ความสัมพันธ์ อาชีพ และสภาพแวดล้อมของเรา แต่แผนการฟื้นฟูของพระเจ้าที่สำเร็จในพระคริสต์นั้นครอบคลุมทุกสิ่งเหมือนที่คำสาปแช่งนั้นได้ครอบคลุมทั้งหมด แผนการไถ่และการกลับคืนสู่สภาพดีนั้นเกือบจะสำเร็จสมบูรณ์แล้ว และความเชื่อในพระเจ้าของเราว่าจะทรงทำให้มันสำเร็จนั้นสามารถคำจุนเราในยามที่ต้องทนทุกข์อยู่ในยุคที่ยังไม่ได้รับการปลดปล่อยและที่กบฏนี้

ประการแรก การที่ร่างกายของเราจะกลับคืนสู่สภาพดีนั้นได้มอบความชื่นบานยินดีให้แก่คริสเตียนที่กำลังจะตาย “เพราะว่าใน

อาดัมคนทั้งปวงตายฉับใด ในพระคริสต์คนทั้งปวงจะได้รับชีวิต ฉะนั้น” (1 โครินธ์ 15:22) เปาโลได้เปิดเผยให้เห็นธรรมชาติของ ร่างกายใหม่หลังจากการเป็นขึ้นมาว่า “กายที่หว่านลงนั้นเสื่อมสลาย ได้ ที่เป็นขึ้นมาใหม่จะไม่เสื่อมสลาย ที่หว่านลงนั้นไร้ศักดิ์ศรี ที่เป็น ขึ้นเปี่ยมด้วยศักดิ์ศรีที่หว่านลงนั้นอ่อนแอ ที่เป็นขึ้นทรงพลัง ที่หว่าน ลงนั้นเป็นกายธรรมชาติ ที่เป็นขึ้นเป็นกายวิญญาณ” (1 โครินธ์ 15:42-44) ก่อนที่ร่างกายของเราจะเป็นขึ้นมา พระคริสต์ได้ทำหน้าที่ เป็นต้นแบบและเป็นหลักประกันของการเป็นขึ้นจากความตาย ของเรา เมื่อตายไปเราก็สละทิ้งสิ่งที่ไม่คงทนถาวรเพื่อจะได้รับสิ่งที่ ถาวรนิรันดร์เช่นเดียวกับพระองค์

ประการที่สอง ในพระคริสต์เราสามารถเห็นสัญญาณแรกของการฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่เรามีต่อกันได้ ความบาปส่งผลต่อความ ผูกพันในชีวิตแต่งงานโดยความเห็นแก่ตัวและความอิจฉา ในสถาบัน ครอบครัวแห่งแรกของโลกพี่ชายฆ่าน้องชายด้วยความโกรธและความ อิจฉา และมันก็เป็นแบบนี้ต่อมาเรื่อย ๆ แต่ในพระคริสต์เราสามารถ (และควรที่จะ) แทนที่ความเยอหยิ่งด้วยความถ่อมใจและรับใช้ซึ่งกัน และกัน (ฟิลิปปี 2:1-4) เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น มันก็เป็นหมายสำคัญของ สิ่งที่จะตามมา พระเมสสิยาห์ของเราคือองค์สันติราชและการ ครอบครองของพระองค์ในยุคที่จะมาถึงนั้นจะเต็มไปด้วยสันติสุข (อิสยาห์ 9:6-7) ดังนั้น เมื่อเรามุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตในสันติสุขของ ผู้ช่วยให้รอดของเรามากกว่าที่จะทำตามจิตใจที่ขัดแย้งกันของเรา เราก็ได้ยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าผู้จะนำอาณาจักรแห่งสันติสุข ซึ่งไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์มา

เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะให้สันติภาพในพระคัมภีร์ เดิม พระเจ้าก็ได้ทรงสัญญาถึงการกลับคืนสู่สภาพเดิมของชนชาติ

อิสราเอลอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่นพระสัญญาของพระองค์ที่ตรัสผ่าน
ผู้เผยพระวจนะอาโมส¹⁰

วันเวลาจะมาถึงเมื่อคนที่ไถ่จะตามทันคนที่เกี่ยว และ
คนย่ำอ่องุ่นจะตามทันคนที่ปลูก จะมีเหล้าอ่องุ่นใหม่หยดจาก
ภูเขาและไหลจากเนินเขาทั้งปวง เราจะนำอิสราเอล
ประชากรของเราซึ่งตกเป็นเชลยนั้นกลับคืนมา พวกเขา
จะสร้างเมืองต่าง ๆ ที่ปรักหักพังขึ้นใหม่ แล้วเข้าอยู่อาศัย
พวกเขาจะทำสวนองุ่นและตีมเหล้าอ่องุ่น พวกเขาจะทำสวน
และกินผลผลิต

อาโมส 9:13-14

คำพยากรณ์นี้มาตามหลังคำพิพากษาที่น่าสะพรึงกลัวและทำให้
ผู้ฟังข้อความนี้เข้าใจอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าจะทรงฟื้นฟูประชากรของ
พระองค์อย่างไร แต่ข้อความตอนนี้มีไว้สำหรับคนของพระเจ้าใน
ทุกยุคทุกสมัย วันแห่งการฟื้นฟูที่สมบูรณ์ยังมาไม่ถึง การต่อสู้ดิ้นรน
ของมนุษย์ในเรื่องการตรากตรำทำงานของเขาจะไม่มีอีกต่อไปเมื่อ
วันนั้นมาถึง บรรดาผู้ที่เผชิญกับความล้มเหลวและความลำบากก็จะ
ได้พบกับความสำเร็จและความพึงพอใจ นี่คือนี่หนึ่งในพระสัญญาของ
อาณาจักรที่กำลังจะมาในภายหน้า เมื่อพยายามอย่างที่ดีที่สุดในโลก
ที่ดูเหมือนจะล้มเหลวเราก็ต้องจำไว้ว่าการต่อสู้ดิ้นรนของเรานั้นเป็น
เพียงแค่ชั่วคราว แต่ความอึดอ้อมใจอันบริบูรณ์ที่จะมาถึงนั้นจะไม่มี
วันสิ้นสุด

10 ตัวอย่างอื่น ๆ เช่น สดุดี 14:7; 53:6 เยเรมีย์ 30:3; 31:23; 33:7 เอสเดียล
39:25 อาโมส 9:14 เป็นต้น

ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในแผนการไถ่ของพระเจ้า สรรพสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างก็จะได้รับการฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิมคือจะได้หลุดพ้นจากสภาพความเสื่อมโทรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และโลกจะได้รับการสร้างขึ้นใหม่สู่ความงามที่ยิ่งใหญ่กว่าความบริสุทธิ์ดั้งเดิม และนี่เป็นวิธีของพระเจ้าที่จะทรงทำให้ทุกสิ่งที่ยังสร้างกลับสู่สภาพเดิมหลังจากการที่คนของพระเจ้าได้รับความรอดและได้รับเสรีภาพในพระเยซูคริสต์

*สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างจ่อจอรอคอยให้บรรดาบุตร
ของพระเจ้าปรากฏ เพราะสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างได้
ถูกทำให้ผิดเพี้ยนไร้ค่าไป ไม่ใช่โดยความสมัครใจของมัน
เอง แต่โดยความตั้งใจของผู้ที่บังคับให้มันต้องตกอยู่ใน
ภาวะดังกล่าว ด้วยมีความหวังว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รับ
การปลดปล่อยจากการผูกมัดให้ต้องเสื่อมสลาย และจะ
ถูกนำเข้าสู่เสรีภาพอันรุ่งโรจน์ของบรรดาบุตรของพระเจ้า*
โรม 8:19-21

เพราะเหตุใดพระคัมภีร์จึงเต็มไปด้วยพระสัญญาของพระเจ้าที่จะฟื้นฟูและทำให้ร่างกาย ความสัมพันธ์ การงาน และสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ความบริบูรณ์? พระองค์ทรงรู้ว่าเราต้องมีความหวังที่แน่นอนและหมายสำคัญที่มองเห็นได้ในเวลานี้เพื่อที่จะรักษาเราไว้ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เสื่อมทรามและเต็มไปด้วยความบาปที่ยังคงเหลืออยู่ การแก้ไขปัญหาของพระเจ้าในเรื่องการต่อสู้กับความทุกข์ของเรานั้นคือทางออกที่สุดยอดทางเดียวและที่ถาวรนิรันดร์ ขณะที่เรากำลังบากบั่นและอดทนอย่างซื่อสัตย์เพื่อจะการผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากของเรา เราก็มักจะมีประสบการณ์กับพระพรนานับ

ประการซึ่งจะเป็นของเราในยุคหน้า ในแผ่นดินของพระเยซูคริสต์เจ้าที่จะมาถึง เราจะจำเริญขึ้นในพระพรและศักดิ์ศรีอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ การแก้ปัญหาของพระเจ้านั้นไม่ใช่ความสะดวกสบายชั่วคราว แต่เป็นแผนการนิรันดร์ที่พระองค์ได้ทรงดำเนินมาตั้งแต่เริ่มแรก คนของพระเจ้าสามารถเห็นการที่พระองค์ค่อย ๆ เปิดเผยแผนการนั้น และพวกเขาก็รู้ว่าพระองค์จะทรงทำให้มันเสร็จสมบูรณ์ คนของพระเจ้าและโลกนี้จะได้รับการฟื้นฟูอย่างสมบูรณ์

ได้แล้วแต่ยังไม่ได้รับ

อย่างที่คุณเห็นว่าพระสัญญาของพระเจ้ากับคนของพระองค์นั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองมักใช้ข้อพระคัมภีร์ในเรื่องนี้เพื่อ “พิสูจน์” ถึงสิ่งต่างๆ ที่คริสเตียนสามารถมีได้ในเวลานี้ ข้อผิดพลาดในคำสอนของพวกเขาไม่ได้อยู่ใน “สิ่ง” ที่คริสเตียนจะได้รับ แต่เป็น “เวลา” ที่พวกเขาจะได้รับ นักเทศน์เหล่านี้เปลี่ยนกำหนดเวลาของพระเจ้า พวกเขาจึงบิดเบือนแผนการแห่งการฟื้นฟูของพระเจ้า

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองโครินธ์ ท่านดำนิพวกเขาในเรื่องความเข้าใจผิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระพรที่มีในพระคริสต์ “ท่านมีทุกสิ่งที่ท่านต้องการแล้ว! ท่านมั่งมีแล้ว! ท่านเป็นราชาแล้วโดยที่ไม่มีพวกเรา! ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านเป็นราชาจริง ๆ เพื่อพวกเราจะได้เป็นราชาร่วมกับท่าน!” (1 โครินธ์ 4:8) เปาโลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างท่าทีที่ยิ่งผยองของพวกเขากับความอ่อนน้อมถ่อมตนและความยากจนของเหล่าอัครทูต คริสเตียนชาวโครินธ์ทำตัวราวกับว่าพระพรที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้สำหรับโลก

ที่กำลังจะมาถึงนั้นเป็นของพวกเขาแล้ว

ถ้าคุณอยู่ในพระคริสต์ พระสัญญาของพระเจ้าทั้งหมดก็เป็นของคุณในพระองค์ (2 โครินธ์ 1:20) แต่ขณะที่เราดำเนินชีวิตอยู่ระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์เจ้า เรายังคงต้องรอคอยแผนการที่จะถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์ของพระเจ้าอยู่รวมถึงการได้รับพระพรที่ครบถ้วนของการอยู่ในพระคริสต์ด้วยเมื่อเปาโลเขียนถึงเกียรติและศักดิ์ศรีที่เป็นของเราในพระเยซูคริสต์ ท่านมองไปยังอนาคต เปาโลสอนคริสเตียนในกรุงโรมว่า “ความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลยกับพระเกียรติลือซึ่งจะทรงสำแดงในเรา” (โรม 8:18) และเมื่อเราจะเข้าใจเรื่องของอนาคตผิดไป เปาโลจึงกล่าวเพิ่มเติมว่า “เพราะว่าในความหวังนี้เราได้รับความรอดแล้ว แต่ความหวังที่เห็นได้นั้นไม่ใช่ความหวังเลย ใครเล่าหวังในสิ่งที่ตนเองมีอยู่แล้ว? แต่ถ้าเราหวังในสิ่งที่เรายังไม่มี เราอ้อมรอคอยสิ่งนั้นด้วยความอดทน” (โรม 8:24-25) ในพระคริสต์เราเป็นอิสระจากความทุกข์ยากทั้งหมด นี่คือความจริง แต่เราจะได้รับพระพรทั้งหมดนี้เมื่อสิ้นยุคและเมื่อแผนการของพระเจ้าเสร็จสมบูรณ์

ไม่มีทางออกที่แท้จริงสำหรับความทุกข์ยากของเราในโลกนี้ แต่ก็ไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ ระหว่างเรื่องความทุกข์ยากของเราในขณะนี้กับความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงยุติความทุกข์ยากทั้งหมดของเรา

เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ท้อใจ ถึงแม้กายภายนอกของเรา กำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในของเรา กำลังฟื้นขึ้นใหม่ทุกวัน เพราะความทุกข์ลำบากเล็ก ๆ น้อย ๆ เพียงชั่วครวของเรทำให้เราได้รับศักดิ์ศรีนิรันดร์ ซึ่งเหนือกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมากมายนัก ดังนั้นเราจึงไม่จับจ้องอยู่กับ

สิ่งที่มองเห็น แต่อยู่กับสิ่งที่มองไม่เห็น เพราะสิ่งที่เรามอง
เห็นนั้นไม่จริงยั่งยืน แต่สิ่งที่เรามองไม่เห็นนั้นถาวร
นิรันดร์

2 โครินธ์ 4:16-18

คนของพระเจ้าอดทนต่อความทุกข์ยากในโลกนี้เพราะพวกเขา
ยึดมั่นในความหวังที่พระเจ้าได้ทรงมอบให้แก่เขา พวกเขาถูกนับว่า
ชอบธรรม ได้รับการช่วยให้รอด และได้รับพระพรในเวลานี้ และความ
มั่นใจดังกล่าวช่วยให้พวกเขามีความเบิกบานใจท่ามกลางความทุกข์
ยากได้ เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงยุติความทุกข์ยากทั้งหมดของ
พวกเขาในเร็ว ๆ นี้ พระพรของพระเจ้าในปัจจุบันเป็นหลักประกันถึง
พระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าที่ยังมาไม่ถึง

พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับความทุกข์ยาก

ดังนั้นข้อกล่าวอ้างของนักเทศน์ชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง
และรุ่งเรืองที่ว่ามันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้เราทนทุกข์
นั้นจึงเป็นการขัดแย้งกับพระคัมภีร์อย่างเห็นได้ชัด เราจะต้องไม่ยอม
ให้ความทุกข์ผลักดันผู้คนไปสู่ความหวาดกลัวและความสงสัยเพราะ
บรรดานักเทศน์ของพวกเขาไม่ได้สอนพวกเขาให้เข้าใจเรื่องนี้
คริสเตียนไม่จำเป็นต้องกลัวความทุกข์ยาก ไม่เพียงเพราะมันจะ
สิ้นสุดลง แต่เพราะพระเจ้าทรงครอบครองอยู่นี่อมัน และทรงใช้มัน
เพื่อเป็นพระพรแก่บรรดาลูก ๆ ของพระองค์

เราจะพิจารณาเรื่องนี้เพิ่มเติมในบทต่อไป แต่เวลานี้ขอให้เรา
ระลึกถึงเหตุผลสองสามข้อที่ความทุกข์ยากไม่เพียงแค่นี้เป็นสิ่งชั่วร้าย

เท่านั้น หากแต่เป็นพระพรแก่เราด้วย ประการแรกพระเจ้าทรงทำให้ความเชื่อของเราเพิ่มขึ้นในยามที่เราประสบความทุกข์ยาก เปโตรอธิบายถึงอนาคตของคนของพระเจ้าโดยเน้นในสิ่งนี้ว่า

ด้วยพระเมตตายิ่งใหญ่พระองค์ทรงให้เราทั้งหลายบังเกิดใหม่เข้าไปในความหวังอันยืนยงโดยการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์ และเข้าไปในมรดกอันไม่มีวันเสื่อมสลาย เน่าเสียหรือเลือนหายไปซึ่งทรงเตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อพวกท่าน โดยความเชื่อพระเจ้าได้ทรงปกป้องพวกท่านไว้ด้วยฤทธาภาพของพระองค์จนถึงความรอดซึ่งพร้อมแล้วที่จะทรงสำแดงในยุคสุดท้าย พวกท่านขึ้นชมยินดียิ่งนักในเรื่องนี้ แม้ขณะนี้ท่านต้องทนความทุกข์โศกชั่วคราวหนึ่งจากการทดลองสารพัดอย่าง สิ่งเหล่านี้มีมาเพื่อพิสูจน์ว่าท่านมีความเชื่อแท้ ความเชื่อนี้ล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำซึ่งเสื่อมสลายไปแม้ได้ทำให้บริสุทธิ์แล้วด้วยไฟ ความเชื่อนี้ก่อให้เกิดคำสรรเสริญ เกียรติ และศักดิ์ศรีเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาปรากฏ

1 เปโตร 1:3-7

คุณเห็นไหมว่าท่าทีแห่ง “การได้ทุกอย่างทุกอย่างเดี๋ยวนี้” ของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนั้นปฏิเสธสติปัญญาอันล้ำเลิศในแผนการของพระองค์ ขณะที่เรากำลังอดทนท่ามกลางความทุกข์ยากลำบากเราก็จะมองไปที่อนาคต ความทุกข์ยากนี้จึงทำให้เรามีความเชื่อมากขึ้นในทางที่ได้สรรเสริญและเชิดชูพระเจ้าไปจนนิรันดร์

คริสเตียนไม่ได้รับการยกเว้นให้รอดพ้นจากความยากลำบาก พวกเราจะประสบกับมันอย่างแน่นอน และพวกเราควรจะชื่นชมยินดีเมื่อมันมาถึง ให้เราดูสิ่งที่เปโตรเขียนต่อจากนั้น

เพื่อนที่รัก อย่าแปลกใจกับการทดลองอันเจ็บปวดที่ท่าน
เผชิญอยู่ราวกับว่าสิ่งแปลกประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน
แต่จงชื่นชมยินดีที่ได้ร่วมในความทุกข์ยากของพระคริสต์
เพื่อท่านจะได้ชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นเมื่อพระเกียรติสิริของ
พระองค์ปรากฏ ถ้าท่านถูกดูหมิ่นเนื่องด้วยพระนามของ
พระคริสต์ท่านก็เป็นสุข เพราะพระวิญญาณอันทรงพระ
เกียรติสิริคือพระวิญญาณของพระเจ้าประทับอยู่กับท่าน

1 เปโตร 4:12-14

การมีส่วนร่วมในความทุกข์ของพระเยซูคริสต์ (ตามอย่างที่เปาโลเข้าใจนั้น) หมายถึงการมีส่วนร่วมในการฟื้นคืนพระชนม์และในพระสิริของพระองค์ (ฟิลิปปี 3:10) นี่คือสิ่งที่พระเยซูทรงสอนไว้ในคำเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5:10-12) และเหล่าสาวกของพระองค์ได้ปฏิบัติตามในเวลาต่อมา หลังจากพวกเขาถูกโบยตีเพราะประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาก็พากัน “ชื่นชมยินดีเพราะเห็นว่าพวกเขาได้รับเกียรติให้ทนรับความอับอายเพื่อพระนามนั้น” (กิจการ 5:41) การหลุดพ้นจากความทุกข์เป็นคำสอนเท็จที่หันเหความสนใจของคริสเตียนออกจากแผนการของพระเจ้าและจากพระพรของพระองค์ แทนที่จะติดตามข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองเราควรติดตามพระคำของพระเจ้าที่หนุนใจว่า “พี่น้องทั้งหลายเมื่อใดที่ท่านเผชิญ

ความทุกข์ยากนานาประการ จงถือเป็นเรื่องที่น่ายินดีจริง ๆ เพราะท่านรู้ว่า การทดสอบความเชื่อของท่านนั้นทำให้เกิดความอดทนบากบั่น จงอดทนบากบั่นให้ถึงที่สุดเพื่อท่านจะเติบโตเต็มที่และสมบูรณ์เพียบพร้อมและไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย” (ยากอบ 1:2-4)

เมื่อผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งสอนว่า มันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้คุณต้องทุกข์ยาก พวกเขาก็เป็นแหล่งทำลายทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าสามารถทำในชีวิตของเราได้โดยใช้ความเจ็บปวด พระองค์คือผู้ควบคุมความทุกข์ยากอันชั่วครวชของเราในโลกนี้ และพระองค์ทรงใช้มันเพื่อเสริมสร้างความเชื่อของเรา ความทุกข์ยากเป็นส่วนหนึ่งของแผนการอันดีเลิศของพระองค์สำหรับเรา พระองค์จึงบอกให้เราชื่นชมยินดีในสิ่งนี้ เมื่อเราทนทุกข์เพื่อพระเจ้าเราก็แสดงให้เห็นถึงการมีสามัคคีธรรมและการมีส่วนร่วมของเรา กับพระเยซูคริสต์ และนั่นคือสาเหตุที่แท้จริงของความชื่นชมยินดีและเป็นพื้นฐานของข่าวประเสริฐซึ่งให้ความหวังที่แน่นอน

สรุป

เราประสบความทุกข์ยากในโลกเพราะความบาป เมื่อเราเข้าใจเรื่องนี้แล้วเราต้องไม่มองหาทางแก้ไขความทุกข์ยากโดยหลีกเลี่ยงรากเหง้าของมัน พระเจ้าทรงมีแผนแห่งการไถ่ซึ่งได้ทรงจัดการกับปัญหาของความบาปและผลลัพธ์อันเจ็บปวดของมันแล้ว พระเยซูคริสต์เจ้าทรงแบกรับการลงโทษที่เราสมควรได้รับอันเนื่องมาจากความบาปผิดของเราเมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์บนไม้กางเขน เพื่อที่เราจะไม่ต้องทนทุกข์ในนรกตลอดไป

พระเจ้าได้ทรงยกเลิกคำแช่งสาปและแทนที่มันด้วยการคืนสภาพดี เราเห็นหมายสำคัญของการกลับคืนสภาพดีแล้วในเวลานี้ แต่มันจะยังไม่เสร็จสมบูรณ์จนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาและทำให้ยุคนี้สิ้นสุดพร้อมกับนำยุคใหม่เข้ามาด้วย ความมั่นใจในพระคริสต์ว่าพระเจ้าจะทรงกำจัดความทุกข์ออกไปตลอดกาลทำให้เรามีความหวังแม้ต้องอยู่ท่ามกลางความเจ็บปวด ในความเป็นจริงเราสามารถยืนดีในความทุกข์ยากได้เพราะมันเป็นสิ่งที่จะเพิ่มความเชื่อของเราและเสริมสร้างความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูคริสต์ ความยากลำบากในโลกเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าขณะที่ทรงนำเราไปสู่ความสมบูรณ์แห่งการทำงานของพระองค์ในการฟื้นฟู ซึ่งในเวลานั้นความทุกข์ยากลำบากของเราจะสิ้นสุดลง นี่คือพระปัญญาอันล้ำเลิศของพระเจ้าและนี่คือข่าวประเสริฐนิรันดร์

บทที่ 5

ข่าวประเสริฐแท้

คอนราด มเบเว

ข้อความนี้เป็นความจริงซึ่งสมควรแก่การยอมรับโดยไม่มี
ข้อกังขา คือพระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วย
คนบาปให้รอด และในบรรดาคนบาปข้าพเจ้าเป็นตัวร้าย
ที่สุด

1 ทิโมธี 1:15

สิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของโลกคือการแพร่กระจายของคริสตศาสนา ความเชื่อของคริสเตียนได้ถูกเผยแพร่และยังคงถูกเผยแพร่ออกไปทั่วโลกอย่างต่อเนื่องโดยไม่สนอำนาจและการถูกข่มเหง มันได้นำผู้คนจากทุกเชื้อชาติและวัฒนธรรมมารวมกัน มีกระแสน้ำอื่น ๆ อีกหลายกระแสที่ก่อตัวขึ้นในประวัติศาสตร์แต่แล้วก็ล่มสลายไป กามาลิเอลคาดหวังว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นกับคริสตศาสนาเมื่อเขาให้คำปรึกษากับพวกผู้นำสภาแซนเฮดรินของยิว (กิจการ 5:34-39)

แต่ความเชื่อของคริสเตียน ที่เคยเริ่มต้นจากคนเพียงหยิบมือเดียวในกรุงเยรูซาเล็มและยูเดีย บัดนี้ได้รับการยอมรับและถูกประกาศออกไปจากแอฟริกาไปจนถึงเกาหลีและอเมริกาใต้ และเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่มีการต่อต้านและการข่มเหงอย่างโหดเหี้ยมตั้งแต่ศตวรรษที่หนึ่งไปถึงศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด มิชชันนารีและผู้สอนจำนวนมากบ่อยครั้งก็ต้องสูญเสียชีวิตเพื่อที่จะประกาศสิ่งที่พวกเขาเรียกว่า “ข่าวประเสริฐ” แน่่อนว่าผู้คนต้องตั้งคำถามว่า “ทำไมถึงเป็นแบบนี้? อะไรคือแรงที่ขับเคลื่อนขบวนการนี้ และอะไรทำให้มันไม่สามารถหยุดยั้งได้แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย?”

ความเป็นข่าวดีคือหัวใจของความเคลื่อนไหวนี้ คริสเตียนรู้ว่าเรามีข่าวที่ดีที่สุด สำคัญที่สุด และน่ายินดีที่สุดในจักรวาล ข่าวที่ว่านี้คือ “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด” (1 ทิโมธี 1:15) คำว่า Gospel เป็นคำภาษาอังกฤษเก่าแก่ซึ่งแปลว่าข่าวดี มีความหมายเช่นเดียวกับคำที่ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเป็นภาษากรีกว่า Evangelion ชื่อความแห่งความรอดของเราผ่านทางพระเยซูคริสต์ นั่นเป็นข่าวดีและเราไม่อาจ (ที่จริงก็ไม่สามารถ) เก็บมันไว้กับตัวเองได้

ยิ่งกว่านั้น เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของผู้ที่ยังไม่เชื่อและของตัวเราเอง เราจึงไม่กล้าที่จะละสายตาของเราไปจากข่าวประเสริฐที่แท้จริงนี้ได้ เราได้รับการเตือนความจำในองค์พระเยซูคริสต์ว่าอะไรที่ทำให้ข่าวนี้เป็นข่าวดี นั่นคือ ลักษณะตัวตน ความสนพระทัย และการเข้ามาแทรกแซงของพระองค์นี่เอง

ลักษณะตัวตนของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

เนื้อหาข่าวสารของคริสเตียนเป็นข่าวที่ดีที่สุดในจักรวาล ประการแรก เนื่องจากลักษณะตัวตนขององค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”(ยอห์น 14:6) เราได้รับความรอดไม่ใช่โดยผ่านทางมุฮัมหมัด หรือพระพุทธเจ้า หรือนางมารีย์ผู้เป็นพรหมจารี หรือผู้นำทางศาสนาคนอื่น ๆ (แม้จะเป็นผู้นำภายในศาสนาคริสต์เองก็ตาม) เราได้รับความรอดไม่ใช่โดยทางวิญญาณของบรรพบุรุษชาวแอฟริกัน แต่โดยทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น พระองค์ทรงจุดดึงเราขึ้นมาจากความบาป จากขุมนรกและได้ทรงมอบพระคุณและแผ่นดินสวรรค์ให้แก่เราแทน แต่พระเยซูองค์นี้เป็นใครกันที่กล้าใช้คำกล่าวอ้างที่ใหญ่โตเช่นนี้?

ประการแรก พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ (พระคริสต์) ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้โดยทางการพูดและการเขียนของบรรดาผู้เผยพระวจนะ พระองค์คือความหวังของคนอิสราเอลและคนทั่วโลก ให้ดูในสดุดี บทที่ 2 และ 45 ที่กล่าวถึงสิทธิอำนาจและฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ที่ไม่เหมือนใคร ขณะที่ปฐมกาล 49:10 ระบุว่าพระองค์จะทรงเกิดมาจากเผ่ายูดาห์ในประเทศอิสราเอล ในอิสยาห์ 7:14 เราได้ยินถึงเรื่องราวลับที่ว่าพระองค์จะทรงบังเกิดจากหญิงพรหมจารี ขณะที่มัทธิว 5:2 ได้บอกถึงสถานที่ประสูติของพระองค์อย่างชัดเจน คือที่เมืองเบธเลเฮม และในพระคัมภีร์อีกหลายข้อเราก็ก็นับว่าพระเมสสิยาห์ผู้นี้จะเป็นหนึ่งในสมาชิกของราชวงศ์ดาวิด (เช่น อิสยาห์ บทที่ 11) สิ่งที่น่าทึ่งที่สุด คืออิสยาห์ บทที่ 53 บอกเราว่าพระองค์จะ

ได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส จะสิ้นพระชนม์เพื่อเราและ
สิ้นพระชนม์อีกครั้ง มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นในประวัติศาสตร์ที่ได้ทำให้
คำพยากรณ์ทั้งหมดที่ถูกเขียนไว้มาหลายร้อยปีนี้สำเร็จ ท่านผู้นี้คือ
พระเยซูคริสต์

ผู้เขียนพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มในพระคัมภีร์ใหม่ไม่ต้องการให้คุณ
พลาดความสำคัญของเรื่องนี้ไป อย่างที่มัทธีได้เขียนไว้หลายครั้ง
เกี่ยวกับวันเวลาของพระเยซูในโลกนี้ เช่น “เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น
เพื่อจะให้เป็นไปตามพระวจนะที่ตรัสผ่านทางผู้เผยพระวจนะ”
น่าเหลือเชื่อจริงๆ ! ครั้งหนึ่งพระเยซูยืนขึ้นในธรรมศาลา ทรงอ่าน
หนังสือของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์และประกาศอย่างชัดเจนว่า แท้จริง
แล้วข้อความที่พระองค์อ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระองค์ (ลูกา
4:16-21)

ลองนึกภาพว่าเมื่อผู้ฟังของพระองค์ได้ยินเช่นนั้นจะรู้สึกตกใจ
แค่ไหน ในอีกเหตุการณ์หนึ่ง พระเยซูทรงตำหนิพวกสาวกของ
พระองค์ที่มองไม่เห็นทุกอย่างที่พระคัมภีร์เดิมได้กล่าวไว้เกี่ยวกับ
ตัวพระองค์ไป ซึ่งรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์จะต้องทนทุกข์
ทรมาน สิ้นพระชนม์ และเป็นขึ้นมาจากความมรณาด้วย (ลูกา 24:
25-27; 44-47) มันคือพระเยซูองค์เดียวกันที่อัศจรรย์ทูตเปาโลพูดถึง
เมื่อท่านกล่าวว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาป
ให้รอด” พระองค์ผู้นี้แหละคือผู้ที่กำลังถูกประกาศออกไปทั่วโลก

อย่าพลาดความสำคัญของคำทั้งสี่คำนี้ไป คือ เข้า มา ใน โลก
พระเยซูไม่ได้มาจากโลกนี้เหมือนกับพระเมสสิยาห์ตัวปลอมหรือ
พวกผู้นำที่นำผิดหวังที่สัญญาไว้ใหญ่โตแต่กลับช่วยได้เพียงน้อยนิด
พวกนั้น พระคัมภีร์สอนว่าพระเยซูผู้นี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ยอดมนุษย์
เท่านั้นแต่ทรงเป็นพระเจ้าด้วย พระองค์คือบุคคลที่สองขององค์

ตรีเอกานุภาพผู้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ คือพระบุตรของพระเจ้า

พระกิตติคุณทุกเล่ม (มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น) ต่างนำเสนอข่าวสารนี้ และอัครทูตยอห์นก็เริ่มต้นหนังสือพระกิตติคุณที่เขาเขียนด้วยข้อความเหล่านี้ว่า

ในปฐมกาลพระวาตะทรงดำรงอยู่ และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาโดยพระวาตะในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสิ่งใดเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาตะ.....พระวาตะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา เราเห็นพระสิริของพระองค์ คือ พระสิริที่สมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง

ยอห์น 1:1-3; 14

ตอนจบของชีวิตบนโลกของพระเยซูในพระกิตติคุณแต่ละเล่มได้ถูกทำให้เห็นอย่างชัดเจนสุดๆ แล้วว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ก่อนที่จะคลอด ทูตสวรรค์ก็ได้บอกกับมารีย์แล้วว่าทารกที่คลอดจากท้องของเธอนั้นจะเป็นพระบุตรของพระเจ้า (ลูกา 1:35) และในวาระสุดท้ายของชีวิต พระเยซูได้ทรงหายใจครั้งสุดท้ายและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทหารที่ยืนอยู่ข้างๆ และได้เห็นการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ก็กล่าวยอมรับว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า” (มัทธิว 27:54) เพื่อว่าเรายังจับประเด็นไม่ได้ พระเจ้าพระบิดาก็ได้ทรงประกาศจากฟ้าสวรรค์มาถึงสองครั้งว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระองค์ (มัทธิว 3:17; 17:5)

เพราะเหตุใดลักษณะตัวตนของพระเยซูคริสต์จึงเป็นชาวดิ? ไม่ว่าปัญหาความบาปของคุณจะใหญ่สักแค่ไหน พระเจ้าผู้ที่มีอำนาจสูงสุดได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อปลดปล่อยคุณ หากพระเยซูเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเราก็คงจะสิ้นหวังเพราะผู้ปลดปล่อยเช่นนี้ย่อมไม่มีฤทธิ์อำนาจมากพอ ท่านก็คงจะมีความบาป ความล้มเหลวและความอ่อนแอของท่านเองที่ต้องเอาชนะให้ได้ก่อนที่จะ (แม้แต่) พยายามช่วยเราออกจากบาปของเราได้ แต่พระคริสต์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ปราศจากบาปและเป็นพระบุตรพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์อำนาจมีอะไรที่ยากเกินไปสำหรับพระองค์หรือ? (ลูกา 18:27) พระองค์ผู้ทรงสร้างจักรวาลอันกว้างใหญ่จากความว่างเปล่า ผู้ทรงผดุงมันไว้ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์นั้นจะสามารถล้มเหลวในการจัดการกับความบาปที่ผูกมัดเราไว้เชียวหรือ? ไม่มีทาง พระองค์ไม่เคยล้มเหลวเลย เมื่อพระองค์ได้ยินเสียงร้องของคุณและเริ่มกระทำการของพระองค์ต่อให้เป็นโซ่ตรวนที่แข็งแกร่งที่สุดก็จะละลายลงไปไว้มากกว่าใยแมงมุมละลายต่อหน้าเปลวไฟเสียอีก สรรเสริญพระเจ้า!

ความสนพระทัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ประการที่สอง สิ่งที่ทำให้ข่าวสารของคริสเตียนเป็นข่าวที่ดีที่สนุนั้นคือ ความสนพระทัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อย่างที่บอก เปาโลเขียนสิ่งนี้ขึ้นภายใต้การดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด” นี่ไม่ใช่แค่ข่าวใหญ่เท่านั้น แต่เป็นข่าวที่น่าตกใจด้วย

จิตสำนึกคนเราบอกเราว่าพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ แล้วพระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จลงมาในโลกเพื่อตามหาการได้มีสัมพันธธรรมกับ

คนบาปทำไม? สิ่งนี้ทำให้พวกฟาริสีสับสน พวกเขาคาดหวังว่าพระเยซูจะหลีกเลี่ยงคนบาป (แม้ว่าเขาจะคิดว่าพระองค์เป็นเพียงอาจารย์คนหนึ่งเท่านั้น) แต่พระเยซูก็ทรงทำให้พวกเขาประหลาดใจด้วยการตามหาคนบาปและต้อนรับคนเหล่านั้น ลูกาบอกเราว่า “ครั้งนั้นคนเก็บภาษีและ “คนบาป” มาชุมนุมกันเพื่อฟังพระเยซู แต่พวกฟาริสีและธรรมาจารย์บ่นพึมพำว่า “ชายคนนี้ต้อนรับคนบาปและร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา” (ลูกา 15:1-2) ยิ่งกว่านั้น พระเยซูไม่ได้ทรงขอโทษหรือแก้ตัวกับพวกเขาในเรื่องนี้ แต่กลับทรงตอบพวกเขาว่า “คนสุภาพดีไม่ต้องการหมอ แต่คนป่วยต้องการ เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่” (ลูกา 5:31-32)

ความสนพระทัยอย่างมากในการช่วยกู้คนบาปของพระเยซูนั้นก็น่าประหลาดใจเช่นกัน เพราะพระเจ้าคือผู้ที่เปี่ยมเจ้าของบัพติศมาที่เราระเบิดทุกครั้งที่เราทำบาป พระองค์คือผู้ถูกระงับ เมื่อไหร่คือครั้งสุดท้ายที่คุณได้ยินว่าคนที่ถูกระงับออกสู่โลกไปตามหาคนที่เปี่ยมฝ่ายกระทำเขา? ในช่วงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น บ่อยครั้งผมมักจะมีส่วนร่วมในการทำอะไรมากๆ เพื่อแกล้งคน ผมจำได้ว่า (นี่แหละผลของมัน) การเพียงแคเห็นตำรวจเท่านั้นก็ทำให้ผมรู้สึกขวัญหนีดีฝ่อได้เลย จิตสำนึกของผมชอบทำให้ผมคิดว่าตำรวจกำลังออกตามล่าผมอยู่ ผมมักจะรีบหาทางออกไปให้พ้นจากสายตาพวกเขา นี่คือการตอบสนองที่จิตสำนึกของเราควรจะทำเมื่อคิดถึงการทำพระบุตรพระเจ้าเสด็จลงมาในโลก เรารู้ว่าเราสมควรได้รับการลงโทษจากพระองค์เนื่องจากความบาปผิดทั้งหมดที่ได้ทำต่อพระองค์ แต่กระนั้น พระเยซูคริสต์ก็เสด็จลงมาในโลก ไม่ใช่เพื่อตัดสินลงโทษคนบาป แต่เพื่อช่วยคนบาปให้รอดพ้นจากความบาปอย่างน่าอัศจรรย์ (ยอห์น 3:17)

ให้ความจริงข้อนี้ฝังลึกลงไปໃใจคุณ พระเยซูไม่ได้ลงมาเพื่อคนชอบธรรมแต่มาเพื่อคนบาป เหตุผลที่พระเจ้าอาจสนพระทัยในความเป็นไปของคนบาปเป็นเพราะพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ความรัก และพระคุณ พระคุณนั้นอยู่สูงกว่าความเมตตาไปหนึ่งขั้น พระคุณคือความเมตตาของผู้ถูกล่วงละเมิดที่ได้สำแดงต่อผู้ที่ล่วงละเมิดต่อเขา ตัวอย่างเช่น ถ้าพบเห็นว่าคุณกำลังถูกรุมทำร้ายโดยพวกแก๊งมาเฟียและผมก็ช่วยคุณให้พ้นจากน้ำมือของพวกเขา คุณจะเรียกสิ่งนั้นว่าความเมตตา มันคือความเห็นอกเห็นใจของเพื่อนมนุษย์ที่จะผลักดันให้ผมออกไปช่วยให้คุณรอดพ้นจากเงื้อมมือของพวกเขาอันธพาล แต่สมมติว่าไม่กี่วันก่อนหน้าที่เหตุการณ์เลวร้ายนี้จะเกิดขึ้น คุณได้มาที่บ้านของผมและใช้ไม้ตะบองทุบหน้าต่างบ้านทุกบานของผม ถ้าอย่างนั้นเมื่อผมเห็นว่าคุณกำลังโดนรุม คุณก็คงคิดว่าผมจะเข้าไปสมทบกับพวกนั้นแน่ แต่ถ้าผมช่วยคุณและพาคุณไปที่โรงพยาบาลแถวนั้นแล้วจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้สิ่งนี้เป็นมากกว่าความเมตตา มันคือพระคุณ

พระเจ้าทรงมีพระคุณต่อคนบาป แม้แต่กับคนบาปหนาที่สุด อัครทูตเปาโลได้ยกตัวเองเป็นตัวอย่างในฐานะคนที่พระเยซูทรงช่วยให้รอด “พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด และในบรรดาคนบาปข้าพเจ้าเป็นตัวร้ายที่สุด” (1 ทิโมธี 1:15) เปาโลยืนยันว่าตัวเองคือคนบาปที่ชั่วช้าที่สุด ก่อนที่จะได้รับความรอด เปาโลถูกหมิ่นและกล่าวร้ายต่อพระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระบุตรพระเจ้า ท่านเคยทำให้คริสเตียนต้องทนทุกข์เพราะความเชื่อของพวกเขา ในองค์พระเยซูคริสต์ อันที่จริง ตอนที่เปาโลได้รับความรอดท่านก็กำลังเดินทางไปเมืองดามัสกัสเพื่อจับกุมคริสเตียนมาเพียนตีและคุมขัง

นี่ทำให้เปาโลเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องความสนพระทัยอย่างมากของพระเจ้าผู้ช่วยของเราต่อคนบาป “แต่เนื่องด้วยเหตุนี้เอง จึงทรงกรุณาข้าพเจ้าผู้เป็นตัวร้ายที่สุดในบรรดาคนบาป เพื่อพระเยซูคริสต์จะได้ทรงสำแดงความอดกลั้นพระทัยอันไม่จำกัดให้เป็นตัวอย่างแก่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระองค์และรับชีวิตนิรันดร์” (1 ทิโมธี 1:16) การที่พระเจ้าทรงมีเมตตาต่อคนบาปตัวฉกาจนั้น พระองค์ก็ต้องการที่จะหนุนใจให้คนบาปคนอื่น ๆ ไม่วิ่งหนีไปจากพระองค์ แต่ให้เข้ามาขอรับพระคุณในแบบเดียวกัน ถ้า (ในพระคริสต์) พระเจ้าทรงสามารถยกโทษให้กับคนบาปหนอย่างเปาโลได้ พระองค์ก็สามารถยกโทษให้คนบาปอย่างคุณและผมได้ด้วย

บางทีนั่นอาจจะเป็นปัญหาของคุณก็ได้ ลึก ๆ แล้วคุณรู้วามันไม่ใช่เรื่องการเงินทองหรือร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ คุณได้ทำบาปต่อพระเจ้าอย่างใหญ่หลวงและคุณก็พยายามที่จะหลีกเลี่ยงความจริงนั้น บางทีอาจเป็นเพราะการที่คุณเคยฆ่าลูกในท้องของตัวเองและจิตสำนึกของคุณก็กรีดร้องใส่คุณในยามที่จิตวิญญาณคุณเจ็บปวด บางทีคุณอาจจะกำลังดำเนินชีวิตที่ผิดศีลธรรมทางเพศอยู่และคุณก็รู้ว่าพระเจ้าทรงทราบทุก ๆ อย่างเพราะพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่งที่มีมนุษย์ทำกันที่ลับ บางทีคุณก็เคยหาเลี้ยงชีพโดยการโกงผู้อื่นและสิ่งนี้ได้กลับมาหลอกหลอนคุณ ในขณะที่คุณมองดูทรัพย์สินที่ได้มาอย่างไม่สุจริตพวกนั้นของคุณอย่างไม่พอใจ

แล้วคุณก็ถามตัวเองว่า “พระเจ้าจะยกโทษให้ฉันได้อย่างไร?” นั่นแหละคือปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของคุณ ถ้าอย่างนั้นข่าวดีก็คือ ความเชื่อของคริสตศาสนานั้นคือว่าพระเจ้าทรงสนใจคุณ “พระองค์ทรงประทานพระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อจะลงโทษโลก แต่เพื่อให้โลกได้รับความรอดผ่านพระองค์” (ยอห์น 3:17) เชื่อเถอะ

ว่าพระองค์ทรงสนพระทัยในความรอดของคุณ! นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องนี้จึงเป็นข่าวดี มันเกือบจะดีเกินกว่าที่จะเป็นความจริงเสียด้วยซ้ำ แม้มีความบาปมากมายแต่ก็ยังมีความหวังสำหรับคุณอยู่ แม้ว่าสมควรตกนรกแต่คุณก็สามารถใช้ชีวิตบนสวรรค์ได้ด้วย

การเข้ามาแทรกแซงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ท้ายที่สุด ข่าวสารของคริสเตียนคือข่าวที่ดีที่สุดในจักรวาล ซึ่งเป็นเพราะการแทรกแซงขององค์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด” หากใครสักคนต้องได้รับการช่วยกู้ มันก็เป็นเพราะเขาคนนั้นตกอยู่ในปัญหาและไม่สามารถช่วยตัวเองได้ คนที่ต้องการความช่วยเหลือคือคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของเขาเองได้เลย หากปราศจากผู้ที่จะมาช่วยชีวิต เขาก็จะถูกทิ้งให้เผชิญชะตากรรมของเขาเองแค่นั้น

เมื่อเราคิดถึง การช่วยชีวิต เราอาจคิดถึงหน่วยคอมมานโดที่ถูกส่งเข้าไปในดินแดนของข้าศึกเพื่อช่วยตัวประกันออกมา หรือไม่ก็เฮลิคอปเตอร์ที่กำลังพาหน่วยกู้ชีพทางน้ำออกไปในทะเลอันไกลโพ้น เพื่อช่วย dinghies รอดชีวิตแต่ละคนออกมาจากเรือที่กำลังจะจม บางทีเราอาจคิดถึงเครื่องบินขององค์กรสหประชาชาติที่บินเข้าไปยังพื้นที่ที่ประสบภัยการกันดารอาหารเพื่อส่งมอบอาหารและเวชภัณฑ์ขึ้นพื้นฐานให้กับบรรดาครอบครัวที่กำลังอดอยาก ในแต่ละกรณี คนเหล่านั้นที่รับความช่วยเหลือต่างก็ช่วยตัวเองไม่ได้ มันเป็นไปได้เลย หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ พวกเขาจะตาย

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เริ่มต้นการแทรกแซงเช่นนั้น ไม่ใช่เพียงแค่ฆาตกรหรือโจรเท่านั้นที่เป็นผู้เสี่ยงภัยที่ต้องได้รับการช่วยกู้ เราทุกคนล้วนต้องได้รับการช่วยกู้จากความบาปของเราด้วยกันทั้งสิ้น นับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ บรรพบุรุษคู่แรกของเรา คืออาดัมและเอวาได้ทำบาปต่อพระเจ้าโดยการกินผลไม้จากต้นไม้ที่พระเจ้าตรัสห้ามไว้ (ปฐมกาล บทที่ 3) การกบฏต่อพระเจ้าที่มีตัวเองเป็นศูนย์กลางนี้ได้ส่งผลต่อลูกหลานของพวกเขาทุกคน รวมถึงทั้งคุณและผมด้วย นับแต่นั้นมาเราทุกคนก็เป็นคนบาปโดยกำเนิด

เช่นเดียวกับอาดัมและเอวา เราทุกคนทำบาป และ “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) พระเยซูได้ช่วยคุณให้รอดพ้นจากผลของธรรมชาติบาปและบาปของคุณหรือไม่? หากไม่ ค่าจ้างของความบาปเหล่านี้ก็ยัรอให้คุณมาชดใช้อยู่ นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “ส่วนคนชั่วลาดตาขาว คนที่ไม่เชื่อ คนชั่วช้า ฆาตกร คนผิดศีลธรรมทางเพศ คนใช้คาถาอาคม คนกราบไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดโกหก ที่ของเขาคือบึงไฟกัมมะถันลูกโซน นั่นคือความตายครั้งที่สอง” (วิวรณ์ 21:8) คนบาปที่ไม่ได้รับความรอดทุกคนจะต้องใช้ชีวิตในบึงไฟนี้ตลอดกาล

นรกคือการถูกตัดขาดจากพระเจ้าอย่างถาวรสำหรับผู้ที่ไม่เคยได้คืนดีกับพระองค์ เราเกิดมาด้วยความอยากเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางและตกเป็นทาสของศีลธรรมอันเสื่อมทราม เราตายในฝ่ายจิตวิญญาณ เปาโลเขียนถึงผู้เหล่านั้นที่ถูกนำมาสู่ชีวิตในพระคริสต์ว่า “ส่วนท่านทั้งหลายได้ตายแล้วในการล่วงละเมิดและในบาปทั้งหลาย ซึ่งท่านเคยทำเมื่อดำเนินชีวิตตามวิถีของโลกนี้..... ใช้ชีวิตร่วมกับพวกนั้น บำเรอตัณหาแห่งวิสัยบาปของเรา สนองความอยากกับความคิดของมันเป็นตามวิสัย เราจึงควรแก่พระพิโรธเหมือนคนอื่น” (เอเฟซัส 2:1-3)

มันคือสภาพของความบาปแบบนี้เองที่ทำให้เราต้องการพระผู้ช่วยให้รอดอย่างที่สุด

เราไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดได้ ถ้ามันเป็นเพียงแค่เรื่องของการมีสุขภาพที่ดีหรือตัวเลขในบัญชีธนาคารสูงๆ เท่านั้น เราก็สามารถจัดการมันได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องมีพระผู้ช่วยให้รอดก็ได้ เทรนเนอร์หรือโค้ชที่ช่วยสอนหลักของสูกอนามัยและหลักทางเศรษฐศาสตร์ที่ดีส่วนใหญ่ก็สอนได้ผล โดยคำแนะนำดังกล่าว ผู้คนก็เปลี่ยนจากการมีสุขภาพที่ย่ำแย่ไปเป็นสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ จากความยากจนสู่ความมั่งคั่ง คุณคิดว่าปัญหาเรื่องความยากจนและความเจ็บป่วยนั้นจำเป็นต้องมีการกิจการช่วยกู้ที่ถึงกับต้องถวายชีวิตพระบุตรของพระเจ้าขนาดนั้นเชียวหรือ? เราต้องการการแทรกแซงจากพระผู้ช่วยให้รอด เพราะถ้าไม่มีสิ่งนี้เราก็จะได้รับความตายนิรันดร์

พระเยซูคริสต์ทรงเข้ามาแทรกแซงเพื่อช่วยเราให้พ้นจากสถานการณ์ที่สิ้นหวังอย่างไร? มันคือโดยชีวิตที่ปราศจากบาปของพระองค์โดยการสิ้นพระชนม์แทนคนบาปบนไม้กางเขน และโดยการมีชัยชนะเหนือความตายในการเป็นขึ้นมาของพระองค์นั่นเอง นี่คือจุดสูงสุดในข่าวประเสริฐของคริสตศาสนา “ขณะที่เรายังอ่อนกำลัง พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม” (โรม 5:6) พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าเสด็จเข้ามาในโลกโดยปราศจากบาปอย่างสิ้นเชิง และทรงเชื่อฟังพระเจ้าพระบิดาอย่างสมบูรณ์แบบความตายไม่อาจทำอะไรพระองค์ได้ แต่พระองค์ก็ทรงยอมรับหนี้ของเราคือความผิดบาปของเรา และตายแทนเราบนไม้กางเขน ในฐานะตัวแทนของเรา พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงกระทำพระองค์ผู้ปราศจากบาปให้เป็นบาปเพื่อเรา เพื่อในพระองค์เราจะกลายเป็นความชอบธรรมของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 5:21) เพื่อแสดง

ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยอย่างเต็มที่กับการตายเพื่อเราครั้งนี้ สามวันต่อมาพระเจ้ายกทรงทำให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ดังนั้นทุกคนที่เชื่อในพระเยซูแม้ว่าตายก็ยังคงเป็นขึ้นมาใหม่และจะได้อยู่กับพระเจ้าตลอดไป หนี้ของพวกเขาได้รับการชดใช้อย่างครบถ้วนด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขนแล้ว

พระเจ้าไม่ได้ยุติภารกิจการกู้ภัยของพระองค์เพียงแค่นั้น เมื่อพระเยซูเป็นขึ้นมาจากตายแล้วพระองค์เสด็จไปหาพระบิดาในสวรรค์ และทั้งพระบิดาและพระเยซูก็ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเพื่อเป็นผู้พลบโยนและเป็นที่ปรึกษาให้กับคนของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จเข้ามาในหัวใจของเราและประทานชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณให้แก่เรา พระองค์ทำให้เรามีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าและมีกำลังที่จะปฏิเสธตัวเอง รักคนอื่น รักและเชื่อฟังพระเจ้า

เหตุฉะนั้น ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์คือ “ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16) ข่าวประเสริฐเปลี่ยนแปลงผู้คน ไม่ใช่จากภายนอกสู่ภายในดังเช่นที่ผู้สอนเทียมเท็จพวกนั้นกล่าวอ้าง แต่จากภายในออกสู่ภายนอก เพื่อที่จะเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดนิรันดร์ เปาโลอัครราชย์ใจที่เห็นการเปลี่ยนแปลงนี้กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของผู้เชื่อชาวโครินธ์ “อย่าหลงผิดเลย ไม่ว่าคนผิดศีลธรรมทางเพศ หรือคนกราบไหว้รูปเคารพ หรือคนคบขู้ หรือผู้ขายขายตัว หรือคนรักร่วมเพศ หรือขโมย หรือคนโลภ หรือคนขี้เมา หรือคนชอบนินทาว่าร้าย หรือคนฉ้อฉล จะไม่มีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า” ดูเหมือนว่ามันเป็นข่าวร้ายเสียมากกว่าเมื่อกล่าวมาถึงตอนนี้ แต่ข่าวที่ดีที่สุดนั้นอยู่ตรงนี้ คือ “และพวกท่านบางคนเคยเป็นเช่นนั้น แต่ท่านได้รับการล้าง ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมใน

พระนามพระเยซูคริสต์เจ้าและโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของเรา”
(1 โครินธ์ 6:9-11)

นี่คือข่าวดีที่ควรค่าแก่การยอมรับอย่างยิ่ง นี่คือสาเหตุที่ทำให้คริสตศาสนาคือความเคลื่อนไหวแห่งงานมิชชั่นที่ไม่อาจหยุดยั้งได้ เรามิข่าวที่ดีที่สุดในจักรวาล คือ “พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาปให้รอด” พระเจ้าเองได้เสด็จลงมาเพื่อช่วยเราให้รอด ดังนั้นมันจึงไม่สำคัญว่าคุณตกเป็นทาสของความบาปที่ลึกมากขนาดไหน หากคุณตระหนักถึงสถานการณ์อันสิ้นหวังของคุณและร้องเรียกให้พระเยซูคริสต์มาช่วยคุณ พระองค์ก็จะทรงทำเช่นนั้น บาปของคุณจะได้รับการชำระล้างออกไปและหัวใจของคุณจะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ เพื่อที่คุณจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ที่ไม่ว่าจะเป็นไปได้ก่อนหน้านี้ เช่นนั้นเอง คุณจึงสามารถมองความตายได้อย่างซึ่ง ๆ หน้า โดยไม่ต้องรู้สึกหวาดกลัวอีก เพราะคุณรู้ว่าเหล็กไนของมันถูกกำจัดออกไปแล้วโดยความมรณาของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ สิ่งเดียวที่ความตายจะทำได้คือการส่งคุณไปอยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์ ดังนั้นเช่นเดียวกับคนที่ติดอยู่บนเกาะกลางทะเลมองเห็นเฮลิคอปเตอร์บินร่อนอยู่ใกล้ๆ เขา จงร้องต่อพระเยซูคริสต์เจ้าและยอมให้พระองค์เข้ามาช่วยคุณให้รอดพ้นจากความตาย พระองค์สามารถทำสิ่งนี้ได้ตอนนี้เลย!

บทที่ 6

พระพรของข่าวประเสริฐ ที่แท้จริง

ไมเคิล โอเทียโน มอรา

เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุข (สันติภาพ - THSV11) กับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าไปในร่มพระคุณที่เรายืนอยู่ด้วยความเชื่อ และเราจึงชื่นชมยินดีในความหวังที่จะได้มีส่วนในพระเกียรติสิริของพระเจ้า ไม่เพียงเท่านั้นแต่เรายังชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นก่อให้เกิดความบากบั่น ความบากบั่นทำให้เรามีอุปนิสัยที่พิสูจน์แล้วว่าใช้การได้และอุปนิสัยเช่นนั้นทำให้มีความหวังและความหวังไม่ทำให้เราผิดหวัง เพราะพระเจ้าทรงเทความรักของพระองค์เข้ามาในจิตใจของเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่เรา

โรม 5:1-5

มีบางเรื่องที่ไม่ควรจะอยู่ห่างไกลจากความคิดของคริสเตียนเลย หนึ่งในนั้นคือเรื่องพระพรของข่าวประเสริฐ มันคืออะไรที่ยอดเยี่ยมเป็นแรงบันดาลใจให้เรา หนุนใจเรา ทำให้ถ่อมใจ และให้แก่มุมที่ถูกต้องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต การระลึกถึงพระพรที่เราได้รับในพระเจ้าทำให้เรามีมุมมองที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระองค์ เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นที่เราจะใช้ชีวิตเพื่อศักดิ์ศรีและเพื่อพระเกียรติของพระองค์ในโลกนี้ แต่ในประเทศของเราทุกวันนี้ ผู้คนต่างมีความคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพระพร

ผมเคยรับใช้อยู่กับชนเผ่ามาไซเป็นเวลาหลายปี และตอนนี้เมื่อผมได้ย้ายเข้ามาในกรุงไนโรบีผู้คนต่างก็บอกกับผมว่าผมคือผู้ที่ได้รับพรเพียงเพราะว่าผมได้ย้ายออกมาจากชนบทเพื่อเข้าไปอยู่ในเมืองใหญ่ คริสเตียนมากมายมีความคิดที่ผิดๆ เกี่ยวกับพระพรแบบนี้ที่ทั้งหัวใจและความคิดของเขาเอาแต่เฝ้ามองผลประโยชน์ฝ่ายโลกและความสุขสบายที่วันหนึ่งจะผ่านพ้นไป พระเจ้าทรงทราบจิตใจของเรา พระองค์ทรงเตือนและแก้ไขความเข้าใจที่ผิดๆ นี้ในพระคัมภีร์

เปาโลเขียนจดหมายถึงคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในกรุงโรม ซึ่งเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่และทรงอิทธิพลมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกในยุคนั้น สิ่งที่คริสเตียนเหล่านั้นต้องพบเจอ คือการอื้ออวดและยกย่องในเรื่องความมั่งคั่ง อำนาจ และฐานะทางสังคม แต่เปาโลไม่สนใจเรื่องพวกนี้เลย สิ่งที่น่าสนใจคือข่าวประเสริฐในบทที่ 1 เปาโลอธิบายข่าวประเสริฐในฐานะของ “ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16) และไม่เพียงแค่นั้น “ในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจาก็ได้รับการเปิดเผย...ดังที่มีคำเขียนไว้ว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ” (โรม 1:17)

แต่เพื่อที่จะเห็นคุณค่าของฤทธิ์อำนาจและพระคุณของข่าว

ประเสริฐ เราจึงต้องเหลียวกลับมาดูที่ความเป็นจริงของเรา ดังนั้นในข้อที่ 18 เปาโลจึงประกาศว่า “พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธจากสวรรค์ต่อบรรดาความอธรรมและความชั่วร้ายทั้งปวงของมนุษย์” นี่เป็นพระคัมภีร์ข้อที่เกี่ยวข้องกับเราทุกคน เพราะในบทที่ 2 เปาโลชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคนทั้งโลกมีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้า

ข่าวร้ายได้เตรียมเราให้พร้อมสำหรับข่าวดี ในบทที่ 3 จากข้อที่ 21 เราจึงสามารถเห็นความงามของการถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม โดยความเชื่อ เราไม่ได้คืนดีกับพระเจ้าโดยผ่านทางสิ่งที่เราทำ แต่เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้าโดยผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

นี่ไม่ใช่แนวคิดใหม่เลย ในบทที่ 4 มีตัวอย่างของคนสองคนที่ถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม คือมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าโดยความเชื่อในพระองค์ ทั้งอับราฮัมและดาวิดต่างก็เป็นคนชอบธรรมโดยทางความเชื่อเท่านั้น นี่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำเสมอมา

เมื่อเปาโลเริ่มบทที่ 5 ด้วยคำว่า “เหตุฉะนั้น” ท่านไม่ต้องการให้เราพลาดประเด็นที่ต้องการจะสื่อไป หลังจากที่ได้อธิบายถึงความเชื่อของอับราฮัม เปาโลจึงกล่าวต่อไปว่า “เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” นี่คือหนทางที่พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดที่เปาโลต้องการจะให้เราเห็น การถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

ดังนั้น ขอให้ผมได้ชี้แจงและให้คำนิยามว่าการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมนั้นหมายความว่าอย่างไร การถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อคือการกระทำที่เกิดจากพระคุณของพระเจ้าโดยไม่คิดมูลค่าใดๆ ทั้งหมดเริ่มต้นจากตัวพระเจ้าเอง ทรงอภัยและยกโทษบาป

ทั้งหมดของเราและประกาศว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์เพราะความชอบธรรมของพระคริสต์ที่พระเจ้าทรงนับว่าเป็นของเรา และเราได้รับของขวัญนี้ด้วยความเชื่อในการทำงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น นี่แหละคือการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ

มันเป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับว่าเขาไม่ได้เป็นผู้กำกับชีวิตของตัวเอง ทุกคนอยากจะเชื่อว่าตัวเองคือพระเอกในละครชีวิตของเขา แต่พระเจ้าทรงมอบการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมให้เราแบบฟรีๆ เราไม่สามารถทำอะไรเพื่อให้ได้มันมา จำได้ไหมว่ามาร์ตินลูเธอร์ได้ค้นพบความจริงข้อนี้อีกครั้ง ขณะที่กำลังอ่านพระธรรมโรม 1:17 ที่บอกว่าคนชอบธรรมมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อ การค้นพบครั้งนี้เปลี่ยนชีวิตของท่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้จิตใจของลูเธอร์กระจ่าง และในทันใดนั้นชายคนที่พยายามอย่างหนักและยอมทนทุกข์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรอดก็คิดว่า มนุษย์ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมได้โดยความเชื่อ

เรากำลังเทศนาถึงสิ่งนี้อยู่หรือไม่? เราได้รับการปลดปล่อยโดยข่าวสารเรื่องการที่พระเจ้าทรงนับว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ หรือว่าเรายังคิดอยู่ว่าเราเป็นคนชอบธรรมได้โดยการกระทำของเราเอง? เรากำลังยึดมั่นในการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่ออย่างสุดหัวใจและสุดกำลังของเราอยู่หรือไม่? เราต้องการคนที่จะออกไปบอกให้คนทั้งประเทศรู้ว่าพระเจ้าทรงนับว่าคนบาปเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ

พระพรประการแรก : สันติภาพกับพระเจ้า

เมื่อเปาโลอธิบายเกี่ยวกับการถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว ท่านจึงบอกคริสเตียนชาวโรมถึงพระพรและสิทธิประโยชน์ที่มันได้นำมาให้ บทนี้จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระพรของข้าวประเสริฐแห่งการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ เราสามารถเห็นพระพรอย่างแรกในข้อที่หนึ่งของบทที่ 5 ว่า “เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุข (สันติภาพ) กับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

จำสิ่งที่เราเห็นในโรม 1:18 ที่ว่ามนุษย์ทั้งโลกมีความผิดได้ไหม? นี่เป็นปัญหาที่พระเจ้าเท่านั้นจะสามารถแก้ได้ “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8) นี่คือฤทธิ์เดชและเป้าหมายแห่งความตายของพระคริสต์ “ขณะที่เราเป็นศัตรูกับพระองค์ เราได้คืนดีกับพระองค์....” (โรม 5:10) เปาโลไม่ได้พูดถึงเรื่องสันติสุขภายในที่เป็นประสบการณ์หรือความรู้สึกของเราเป็นหลัก นี่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าที่เคยแตกหักไปแล้วแต่ก็ได้ทรงฟื้นฟูขึ้นมาใหม่

คนบาปคือศัตรูของพระเจ้า หากไม่มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วเราก็คงยังคงทำสงครามกับพระเจ้าอยู่ เพราะอะไร? ก็เพราะพระเจ้านั้นทรงบริสุทธิ์และชอบธรรม แต่เราได้ปฏิเสธความชอบธรรมของพระองค์ พระเจ้าทรงได้รับการยกย่องเหนือทุกสิ่งและสถิตอยู่ท่ามกลางความบริสุทธิ์ แต่เราก็เลือกที่จะต่อสู้กับความบริสุทธิ์ของพระองค์ด้วยความบาปที่เราตัวเองเป็นศูนย์กลาง การเอาตัวเองเป็น

ศูนย์กลางของเราไม่อาจพาเราไปไหนไกล เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกร้องอะไรที่น้อยไปกว่าความชอบธรรม และไม่มีใครในพวกเราเลยที่เป็นคนชอบธรรม (โรม 3:9-18, 23)

ดังนั้นเราจึงต้องการความชอบธรรมนี้เพื่อที่เราจะได้มีสันติภาพกับพระเจ้า เราทุกคนเป็นคนบาปเพราะธรรมชาติมนุษย์ที่ผิดเพี้ยนไปของเรา ความบาปของอาดัมถูกนับว่าเป็นของเรา เราเป็นทายาทของอาดัมผู้ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและได้นำความบาปเข้ามาสู่มนุษยชาติ ดังนั้นเราก็ออยู่ในสงครามที่ต่อสู้กับพระเจ้ามาตั้งแต่เกิดแล้ว พระเจ้านั้นบริสุทธิ์และเรียกร้องความบริสุทธิ์ แต่ความบริสุทธิ์ของเราที่ทรงเรียกร้องนั้นยังไม่เพียงพอ

การประเมินผลตามสภาพจริงจะทำให้สรุปได้ว่าธรรมชาติของเรานั้นเสื่อมทราม ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความเข้าใจ คำพูด และการกระทำของเราทั้งหมดล้วนแต่แยกเราออกจากพระเจ้า เราไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าได้ด้วยความพยายามของเราเอง เราไม่เพียงแค่นั้นเป็นคนบาปในอาดัม แต่ตัวเราเองก็ทำบาปและปรารถนาความบาปด้วย และพระเจ้าทรงลงโทษคนบาปเพราะพระองค์ทรงยุติธรรม

เข้าใจหรือยังว่าเหตุใดการมีสันติภาพกับพระเจ้าจึงเป็นพระพรที่อัศจรรย์? สิ่งนี้จะทำให้เรารู้สึกตื่นเต้นที่คนบาปผู้สมควรถูกประณาม ที่ชั่วช้า และสมควรจะถูกทำตามกระบวนการยุติธรรมนั้น บัดนี้สามารถมีสันติภาพกับพระเจ้าได้ หากคุณถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อคุณก็ได้คืนดีกับพระเจ้าแล้ว คุณอยู่ในเขตสงบศึกกับพระเจ้าผู้สร้างของคุณ นี่คือนี่ที่เราควรจะพูดทุกวันอาทิตย์คือมนุษย์สามารถมีสันติภาพกับพระเจ้าได้ คริสเตียนไม่ได้ทำสงครามกับพระเจ้าอีกแล้ว เดียวนี้เราอยู่ฝ่ายพระเจ้า

อะไรคือนัยสำคัญและผลกระทบของการมีสันติภาพกับพระเจ้าที่ว้า? ประการแรก เราไม่จำเป็นต้องสงสัยในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า การลงโทษที่ควรจะตกบนเราได้ตกบนตัวแทนของเราที่ไม่ว่าทางไหนก็เถอะ โทษที่เราได้ลงโทษแล้ว และความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าได้นับว่าเป็นของเราแทน เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรมาที่เราพระองค์ก็ไม่ได้เห็นเราแต่เห็นความชอบธรรมของพระบุตรแทน และเราก็คือที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระองค์

ผมมีลูกสาวหนึ่งคนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา เมื่อมีใบเรียกเก็บค่าเทอมมา ผมก็ไปที่โรงเรียนและจ่ายเงินให้กับอาจารย์ใหญ่ ดังนั้นเมื่อมีคนถามในห้องเรียนว่าใครได้ชำระเงินแล้วบ้าง ลูกสาวผมก็จะยกมือขึ้นถึงแม้ว่าเธอจะไม่ได้เป็นคนจ่ายเงินเอง เงินนั้นเป็นของผมแต่เธอก็ถูกนับว่าเป็นคนที่ได้จ่ายแล้ว นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อเราในพระคริสต์ ดังนั้นเมื่อซาตานพยายามตอกย้ำเราในเรื่องความบาปของเราและทำให้เราสงสัยในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า เราก็มักจะตอบแล้ว ความชอบธรรมของพระเจ้าได้ถูกโอนเข้ามาในบัญชีของเราผ่านทางพระเยซูคริสต์ เรามีสันติภาพกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซู

ดังนั้น สันติภาพระหว่างเรากับพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์ได้ซื้อเข้ามาให้ยังนำสันติสุขมาสู่หัวใจเราด้วย จิตสำนึกของเราไม่ได้แยกเราจากพระเจ้าแล้ว เมื่อเราถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมและความชอบธรรมของพระคริสต์ถูกนำมาใส่ไว้ในบัญชีของเรา จิตสำนึกเราก็จะไม่กล่าวโทษเราอีก ความยุติธรรมของพระเจ้าได้สำเร็จลงในความตายเพื่อเราขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว ซาตานสามารถกล่าวโทษเรา แต่มันไม่สามารถลงโทษเราได้เพราะเราถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระเจ้าเอง

เรากำลังสอนสิ่งนี้อยู่ไหม? ผมจำชายหนุ่มคนหนึ่งที่มาหาผมเมื่อหลายปีก่อนได้ เขาบอกผมว่า “เมื่อคืนผมหลงหายครับอาจารย์” และผมก็ถามว่า “ทำไมล่ะ?” เขาบอกว่า “ผมฝันว่าผมเมาครับ ความรอดของผมหายไป” นี่เป็นผลมาจากการที่เราไม่ได้วางรากฐานของผู้เชื่อให้ยังสืกลงในความจริงที่ว่าความรอดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรา การถูกนับว่าชอบธรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราทำ แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำและความชอบธรรมของพระองค์ มีคนจำนวนมากที่วิตกกังวลเกี่ยวกับความรอดของพวกเขาและพวกเขาต้องการให้เราไปบอกว่า ถ้าคุณถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วคุณก็มีสันติภาพนิรันดร์กับพระเจ้า “เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงไม่มีการลงโทษแก่บรรดาผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1)

ทางเดียวเท่านั้นที่มีสันติภาพกับพระเจ้า

นั่นคือพระพรอย่างหนึ่งที่หนึ่ง คือ “เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุข (สันติภาพ) กับพระเจ้า โดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (โรม 5:1) ก่อนที่จะพูดถึงพระพรอันต่อไป ผมขอเน้นย้ำคำว่า “โดยทาง”

มีบางคนที่คิดและดำเนินชีวิตราวกับว่าสันติสุขกับพระเจ้าสามารถได้มาจากทางอื่น แต่เปาโลบอกไว้อย่างชัดเจนว่าสันติภาพกับพระเจ้านั้นได้มาโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น พระองค์ทรงเป็นคนกลางเพียงผู้เดียวระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ไม่มีทางอื่นเลยที่ทำให้เราได้รับพรอันยิ่งใหญ่ของการมีสันติสุขกับพระเจ้านี้ มันต้องเป็นทางพระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น

หมู่บ้านที่ผมเคยอาศัยอยู่ ชื่อหมู่บ้าน Ugunja เรามิที่ทำการไปรษณีย์ที่เล็กมาก ๆ อยู่แห่งหนึ่ง ถ้าคุณจะเขียนจดหมายถึงผม คุณต้องเขียนจำหน่ายชื่อว่า ตูบ.ณ.13, Ugunja, via (โดยทาง) Siaya การที่จดหมายฉบับนั้นจะมาถึงมือผม มันจะต้องถูกส่งผ่านมาทางเมือง Siaya เท่านั้น และสันติสุขหรือสันติภาพที่มีกับพระเจ้านี้จะต้องได้มาผ่านทางพระเยซูเท่านั้น ไม่มีเส้นทางอื่นเลย มันคือพระเยซูผู้ดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบไร้ที่ติ และชีวิตที่สมบูรณ์แบบนี้เองที่ได้ทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างครบถ้วนแทนเรา มีเพียงพระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้นที่มีชีวิตที่สมบูรณ์และปราศจากบาป

พระเยซูคือผู้ชดใช้บาปให้เราด้วยเลือดที่มีมูลค่ามหาศาลของพระองค์ พระองค์คือผู้เดียวที่ทำตามพระบัญญัติทางศีลธรรมของพระเจ้าอย่างครบถ้วน พระองค์คือผู้เดียวเท่านั้นที่ไปถึงมาตรฐานความสมบูรณ์แบบของพระเจ้า ดังนั้นสันติสุขที่มีกับพระเจ้าจึงต้องมาทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น เราได้บอกสิ่งนี้กับคนอื่นในทุก ๆ วันอาทิตย์หรือเปล่า? ชีวิตประจำวันของเราแสดงให้เห็นว่าเราเชื่อว่าสันติภาพกับพระเจ้านั้นได้มาทางองค์พระเยซูคริสต์ไหม?

คุณจะไปรับการเจิมบนศีรษะหรือบนเท้า หรือไม่ก็ไปชำระตัวในสระก็ได้ แต่นั่นไม่อาจนำสันติภาพกับพระเจ้ามาให้ได้เลย ไม่มีทางการทำเช่นนี้คือการกระทำของพวกนอกกรีตนอกศาสนาและมันจะต้องถูกรื้อลง เราจะต้องออกไปบอกคนอื่นว่า พวกคุณสามารถมีสันติภาพกับพระเจ้าได้โดยทางพระเยซูคริสต์ และโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าผู้เดียวเท่านั้น

หนึ่งในพระคัมภีร์ข้อโปรดของผมที่เน้นย้ำว่าการมีพระเยซูผู้เดียวนั้นก็เพียงพอแล้ว คือ 1 โครินธ์ 1:30-31 “เพราะพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ได้ทรงเป็นพระปัญญาจากพระเจ้าเพื่อเรา

นั่นคือทรงเป็นความชอบธรรม ความบริสุทธิ์ และการไถ่ของเรา ฉะนั้นจึงเป็นไปตามที่มีเขียนไว้ว่า ‘ผู้ที่อวด จงอวดองค์พระผู้เป็นเจ้า’”

เช่นเดียวกับเศรษฐีหนุ่มที่ถูกเอ่ยถึงในพระกิตติคุณ บางคนเดินจากไปด้วยความเศร้าสร้อยเมื่อเราเทศนาเรื่องพระพรอันเป็นนิรันดร์ของข่าวประเสริฐ แต่สันติภาพกับพระเจ้านั้นไม่ได้มาจากการได้ครอบครองสิ่งของต่าง ๆ ให้เราคิดถึงบรรดาคนที่ประกาศข่าวประเสริฐตามชนบทของประเทศเราลี อาจารย์พวกนั้นทุ่มท่อย่างหนัก พวกเขาบางคนไม่มีแม้กระทั่งรองเท้าหรือจักรยาน พวกเขาคือผู้ที่ได้รับพรอย่างมากมาย พวกเขามีสันติภาพกับพระเจ้าและพวกเขาก็กำลังประกาศเรื่องสันติภาพกับพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์ นี่คือนสิ่งที่เราจะต้องยืนหยัด

พระพรประการที่สอง: การได้เข้าไปถึงพระเจ้า

เราเห็นพระพรประการต่อมาในข้อที่ 2 ของโรม บทที่ 5 “โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าในร่มพระคุณที่เรายืนอยู่ด้วยความเชื่อ” ขณะนี้ เนื่องจากเราได้ถูกประกาศแล้วว่าชอบธรรมและมีสันติภาพกับพระเจ้า เราก็ยังสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้อีกด้วย เราได้รับสิทธิ (ซึ่งไม่สมควรจะได้รับเลย) ในการเข้าไปยังพระที่นั่งแห่งพระคุณซึ่งเป็นสิ่งที่เรากำลังยืนอยู่ ณ เวลานี้

ก่อนหน้านี้เราเคยเป็นกบฏและถูกห้ามไม่ให้เข้าไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ผมขอยกตัวอย่างสักเรื่องหนึ่ง ในช่วงการเลือกตั้งของประเทศเคนยาในปี ค.ศ. 1992 ในสมัยประธานาธิบดีโมอี มีหลายคนที่ย้ายออกจากพรรคการเมืองเดิมของตนเองเพื่อเข้าร่วมพรรคคานูของโมอี ผู้ย้ายพรรคเหล่านี้มาจากแถบชนบทที่ได้เข้าไปอยู่ในทำเนียบรัฐบาล

พวกเขาถูกพาเข้าไปในห้องของประธานาธิบดี พวกเขาขึ้นขอบอาหารที่นั่นและได้พบกับประธานาธิบดี และประธานาธิบดีถึงกับเริ่มออกไปช่วยพวกเขาหาเสียงด้วย พวกเขาเคยเป็นฝ่ายตรงข้ามกับประธานาธิบดี แต่ตอนนี้พวกเขาสามารถเข้าถึงท่านได้และสามารถเข้าออกนอกในได้อย่างสะดวกในทำเนียบรัฐบาล

ในทำนองเดียวกัน เราแต่ละคนก็เคยเป็นกบฏที่ต่อต้านพระเจ้า แต่เนื่องจากเรารู้กันว่าเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยความเชื่อ พระเยซูคริสต์เจ้าจึงได้พาเราเข้าไปหาพระเจ้าด้วยตัวพระองค์เอง บัดนี้เรามีสิทธิ์ที่จะเข้าไป เราถูกพาเข้าไปยังหน้าพระพักตร์ของพระเจ้า การที่พระองค์ทรงประกาศเราว่าชอบธรรมได้นำความมั่นคงและความมั่นใจมาให้เราเมื่ออยู่ต่อหน้าพระเจ้า

การสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าคือสิ่งสำคัญสำหรับคนของพระเจ้า จำได้ไหมว่าพระวิหารคือสัญลักษณ์ของการที่พระเจ้าสถิตอยู่กับคนของพระองค์ แต่แม้กระทั่งพระวิหารเองก็ยังถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน คือ อภิสุทธิสถาน วิสุทธิสถาน และลานด้านนอก ในอภิสุทธิสถานมีพระที่นั่งกรุณาอยู่ มีเพียงมหาปุโรหิตเท่านั้นที่สามารถเข้าไปในส่วนนี้ได้และเข้าได้ปีละครั้งเพื่อถวายเครื่องเผาบูชาเพื่อบาปของประชาชน แต่เครื่องบูชาไถ่บาปของเรามีการถวายครั้งเดียวอย่างเพียงพอ ดังนั้น ตอนนี้เราจึงถูกนำเพื่อไปเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้สูงสุดโดยองค์พระเยซูเจ้า เราสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้แล้ว

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูได้สรุปเรื่องนี้ไว้อย่างดีใน ฮีบรู 4:14-16 ว่า

เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์แล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ก็ให้เรา

ยึดมั่นในความเชื่อที่เราได้ประกาศไว้ เพราะเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่คิดซึ่งไม่อาจเห็นใจในความอ่อนแอต่าง ๆ ของเรา แต่ทรงถูกลองใจเช่นเดียวกับเราทุกประการ กระนั้นก็ทรงปราศจากบาป ฉะนั้นขอให้เราเข้ามาใกล้พระบัลลังก์แห่งพระคุณด้วยความมั่นใจ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตาและจะพบพระคุณที่จะช่วยเหลือเราเมื่อถึงคราวจำเป็น

สิ่งที่เรามีในพระเยซูคริสต์นั้นดีกว่าสิ่งที่บรรดาธรรมิกชนในสมัยพระคัมภีร์เดิมมีอีกในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า คุณก็มีมหาบุรุษที่ผู้มอบบัตรผ่านให้คุณเข้าไปหาพระเจ้าได้ ดังนั้นคุณจึงสามารถไปที่พระที่นั่งกรุณาได้ด้วยความกล้าหาญ เราเข้าไปถึงพระเจ้าได้โดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ ดังนั้นเราจึงเข้าไปด้วยความมั่นใจนี้แหละคือพระพรอันยิ่งใหญ่

แต่เราจะต้องไม่เข้าใจผิดเกี่ยวกับความมั่นใจที่เราสามารถมีและควรจะมีในพระเยซู พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ เราไม่ควรจะล้อเล่นกับพระเจ้า ในพระคัมภีร์เราเห็นชะตากรรมของคนเหล่านั้นที่ไม่ให้เกียรติหรือไม่ยำเกรงพระเจ้า พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรงแยกออกจากทุกสิ่ง พระองค์เรียกร้องความเคารพและยำเกรงจากเรา เมื่อไปเข้าเฝ้าพระองค์เราก็ไม่อาจจะโต้เถียงหรือขึ้นสู้พระองค์ได้

ความเชื่อมั่นนี้คือการที่เรารู้ว่าไบเบิลทางที่พระคริสต์ได้ซื้อมาให้เราและเรารับมันโดยทางความเชื่อ ไม่ใช่สิ่งที่น่าสงสัย พระเจ้าได้กระทำให้มันอย่างสำเร็จและมันคือสิ่งที่มั่นคงและแน่นอน ลองนึกภาพดูว่าถ้าคุณได้รับเชิญให้ไปงานแต่งงาน และตรงทางเข้ามีคนมาถามคุณว่าทำไมคุณจึงสามารถเข้าไปในงานได้ คุณจะหยิบบัตรเชิญขึ้นมา

โซวีให้เขาดู คุณได้รับคำเชิญ คุณไม่ต้องวิตกกังวล องค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงเชื่อเชิญเราและได้ทรงมอบความชอบธรรมของพระองค์ให้กับเรา เราไม่ได้เข้าไปด้วยความมั่นใจในความสำเร็จของเรา แต่ไปด้วยความมั่นใจเพราะพระองค์ทรงชำระเราด้วยเลือดของพระองค์ และทรงมอบความชอบธรรมของพระองค์ให้แก่เรา มันคือความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนสิ่งที่พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทำเพื่อเรา

แม้ว่าในความเป็นจริงเราจะสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้แล้ว แต่คริสตจักรบางแห่งและนักเทศน์บางคนก็พยายามที่จะวางสิ่งกีดขวางระหว่างคริสเตียนและพระเจ้าไว้ เราไม่จำเป็นต้องมีบาทหลวงเพื่อช่วยให้เราเข้าถึงพระเจ้า แต่มันไม่ใช่เพียงแค่บาทหลวงของนิกายคาทอลิกเท่านั้นที่ตั้งตัวขึ้นเป็นผู้เฝ้าประตูอยู่หน้าพระที่นั่งแห่งพระกรุณา เรามีคริสตจักรจำนวนมากที่ล้มลงในการล่อลวงของการสร้างแบรนด์ให้กับตัวเอง อาจารย์คนนี้เป็นเพียงคนเดียวที่สามารถอธิษฐานเผื่อคุณได้ เขาเป็นคนเดียวเท่านั้นที่สามารถอวยพรคุณได้ ถ้าเขาไปที่ยิวที่ซาฟารีในแทนซาเนียคุณก็ต้องขอให้เขาอธิษฐานเผื่อคุณทางโทรศัพท์ คริสเตียนต้องได้รับการสอนว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้โดยผ่านทางพระคริสต์

ในวัฒนธรรมส่วนใหญ่ของเรา เราคุ้นเคยกับการมีคนที่เป็นตัวแทนเรา คนที่ยืนอยู่ระหว่างเรากับพระเจ้า แต่นี่ไม่ใช่ผลของข้าวประเสริฐ ผู้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ทุกคนได้รับสิทธิในการเข้าไปหาพระเจ้า นี่ไม่ใช่ด้วยการกระทำของเราเอง หรือเงินทองที่เราถวาย หรือด้วยกำลังและความสามารถของเรา หรือเพราะภูมิหลังของเรา มันเกิดขึ้นเพราะพระเจ้าทรงประกาศว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมเพราะการกระทำของพระบุตรพระองค์ เราจึงได้รับพรอันยิ่งใหญ่ในการสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้นี้

พระพรประการที่สาม: ความชื่นชมยินดีจากความหวัง แห่งพระสิริของพระเจ้า

ยังมีพระพรอื่นๆ ที่จะตามมาอีก การมีสันติภาพกับพระเจ้าและการสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้ในพระเยซูคริสต์นั้นทำให้เรามีความชื่นชมยินดีเนื่องจากความหวังที่พระพรทั้งสองได้ให้กับเรา ดูที่โรม 5:2 อีกครั้งที่เขียนไว้ว่า “และเราจึงชื่นชมยินดีในความหวังที่จะได้มีส่วนในพระเกียรติสิริของพระเจ้า”

คำว่าชื่นชมยินดีนี้ยังแปลได้อีกว่าโอ้อวด และถ้าเรารวมความหมายทั้งสองคำเข้าด้วยกันเราก็จะเข้าใจสิ่งที่เปาโลหมายถึงดีขึ้น สิ่งที่ท่านกำลังพูดถึงคือความเชื่อมั่นอย่างกระตือรือร้นในบางสิ่งทั้งดงาม¹¹ เมื่อรู้ว่าได้บางสิ่งที่มีค่าไม่ว่าจะเป็นคน ของขวัญ หรือทรัพย์สินสมบัติมาเป็นของเรา ประสบการณ์เหล่านี้ก็เรียกว่าความชื่นชมยินดี ในพระเยซูคริสต์เรามั่นใจในการอ้างสิทธิ์ของการที่จะได้รับสิ่งที่ดีที่สุดของเรา เราชื่นชมยินดีในความหวังแห่งพระสิริของพระเจ้า เปาโลบอกกับพี่น้องชาวโรมันว่า ดูซิ พระเจ้าทรงถือว่าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ ดาวิดเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ งานแห่งการชดใช้หนี้บาปของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขนทำให้เรามีสันติภาพกับพระเจ้า มันได้เบิกทางให้เรา และด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถชื่นชมยินดีในความหวังแห่งการเข้าส่วนในพระสิริของพระเจ้าได้

แต่เช่นเดียวกับที่เราต้องระมัดระวังในการให้จำกัดความคำว่าพระพร คำว่าความยินดีและชื่นชมยินดีในปัจจุบันถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดด้วย ความชื่นชมยินดีที่เรากำลังพูดถึงนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากสิ่งที่

11 Darrell Bock, The Bible Knowledge Word Study: Acts–Ephesians (Colorado Springs: Cook, 2006), 152.

เราได้รับจากภายนอก มันคือความดีใจและความเบิกบานยินดีที่เกิดจากการที่พระเจ้าทรงถือว่าเราชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ความยินดีไม่ได้ถูกนิยามโดยเสียงที่ดังหรือการหัวเราะ ผมเคยเห็นคนที่หัวเราะทั้งคืนแล้วอ้างว่านั่นเป็นความยินดีในพระเจ้า นั่นไม่ใช่ความยินดีในพระเจ้า ความชื่นชมยินดีที่เปาโลได้บอกเรานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความดีใจในความแน่นอนของพระพรที่เป็นอมตะ เราแน่ใจได้ว่ากำลังจะได้เข้าส่วนในพระสิริของพระเจ้า

นี่ไม่ใช่ความหวังที่คลุมเครือหรือเลื่อนลอย เช่นหวังว่าจะได้งานที่ดี หรือบ้านที่ดีในอนาคต แต่นี่คือความแน่ใจว่าวันหนึ่งเราจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้าผู้ทรงประกาศว่าเราเป็นผู้ชอบธรรม โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ เรารู้ว่าพระองค์ทรงช่วยเราให้รอด ทรงช่วยกู้เรา และเรากำลังจะเข้าส่วนในพระสิริของพระองค์ โคโลสี 1:27 กล่าวว่า “พระคริสต์สถิตในท่านทั้งหลายซึ่งเป็นความหวังแห่งเกียรติสิริ” ถ้าคุณมีองค์พระเยซูคริสต์เจ้าในชีวิตของคุณ คุณก็สามารถมีความหวังว่าจะได้มีส่วนร่วมในศักดิ์ศรีนี้ได้

และเราก็ไม่ได้หวังในบางสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น พระเจ้าไม่หลอกเรา พระสิริของพระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลและพระสิริของพระองค์แผ่ปกคลุมโลกนี้ไว้ วันหนึ่งมันจะปกคลุมไปทั่วทั้งแผ่นดินโลกและเราก็จะมีส่วนในนั้น ถ้าคุณเคยดูการแสดงในโรงละคร คุณจะเห็นว่ามันมีม่านอยู่บนเวที ก่อนที่การแสดงจะเริ่มขึ้นม่านบนเวทีก็ปิดอยู่ แต่นักแสดงก็อยู่บนเวทีนั้นอยู่แล้วและผู้ชมกำลังรอที่ม่านจะถูกเปิดออก เมื่อม่านเปิดออก คุณก็จะได้เห็นทุกอย่างที่อยู่ตรงนั้นตั้งนานอยู่แล้ว พระสิริของพระเจ้ายิ่งก็อยู่ที่นั่นแล้ว และวันหนึ่งคนที่พระเจ้าทรงนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อก็จะไม่เพียงแต่เห็นเท่านั้น แต่จะมีส่วนร่วมในพระสิรินั้นด้วย

คุณได้หมดความสนใจในพระสิริของพระเจ้าไปแล้วหรือยัง? โลกนี้พยายามหันเหความสนใจของเราออกไปโดยใช้ความปรารถนาในบาป และบางคนก็ต้องการจะเอาพระสิริของพระเจ้าไปแลกกับสิ่งของที่พวกเขาสามารถจะมีได้ในโลกนี้และในเวลานี้ แต่เรามีสิ่งที่มีค่ามากกว่าเงิน ทอง หรืออะไรก็ตามที่โลกสามารถให้ได้ เรามีความหวังในพระเกียรติสิริของพระเจ้า คุณไม่สามารถพบพระพรนี้ได้ที่ข้างนอกข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

พระเยซูเจ้าของเราว่าการมีส่วนในพระสิริของพระเจ้าคือพระพรที่หาที่เปรียบมิได้ พระองค์ต้องการที่จะให้พวกเราได้รับมันมาก ๆ จึงทรงอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรารถนาให้บรรดาผู้ที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์นั้นอยู่กับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่ และให้พวกเขาเห็นเกียรติสิริของข้าพระองค์ คือเกียรติสิริซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักข้าพระองค์ตั้งแต่ก่อนที่พระองค์ทรงสร้างโลก” (ยอห์น 17:24) คริสเตียนมีความหวังที่แน่นอนของการได้เข้าส่วนในพระสิริของพระเจ้า และความหวังนี้เองที่ทำให้พวกเขามีความยินดี

พระพรประการที่สี่ : ความชื่นชมยินดีในความทุกข์ยาก

สิ่งที่โลกสัญญาว่าจะให้กับเราล้วนแต่เป็นสิ่งที่สักวันจะจางหาย และเสื่อมสลายเป็นผงธุลี แต่พระพรที่เรามีในข่าวประเสริฐนั้นจะคงอยู่ตลอดไป ดังนั้นพระพรอีกอย่างหนึ่งที่เรามี คือ แม้เราอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากเราก็สามารถชื่นชมยินดีได้ “ไม่เพียงเท่านั้น แต่เรายังชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นก่อให้เกิดความบากบั่น” (โรม 5:3) เราสามารถมีความสุข

ท่ามกลางความทุกข์ของเราได้ ช่างเป็นพระพรที่แปลกประหลาดเสียจริง

หากคุณเทศนาเรื่องนี้ในบางคริสตจักร ผู้คนก็จะเริ่มรู้สึกหดหู่ เคยมีคริสตจักรแห่งหนึ่งในกรุงไนโรบีที่มีป้ายข้อความขนาดใหญ่เขียนว่า “จงหยุดความทุกข์ยาก – โดยการมาเข้าร่วมกับคริสตจักรสากลของพระคริสต์” พระคัมภีร์ไม่ได้สัญญาถึงสิ่งนี้แต่บอกว่าเราสามารถขึ้นชมยินดีในความทุกข์ของเราได้ เราควรจะตัดพระคัมภีร์ข้อนี้ออกจากพระคัมภีร์เลยไหม? ไม่ เราควรจะถูกเขาลงแล้วขอบคุณพระเจ้าต่างหาก บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงประกาศว่าชอบธรรม แม้ต้องเผชิญกับการข่มเหงแต่ก็ยังสามารถขึ้นชมยินดีได้ เรื่องนี้จะเป็นไปได้อย่างไร?

ประการแรก ความทุกข์เป็นเครื่องมือสำคัญในการชำระเราให้บริสุทธิ์ เราสามารถขึ้นชมยินดีในความยากลำบากได้เพราะมันทำให้เกิดความอดทนบากบั่น (นอกจากนี้ยังมีการทนทุกข์ที่ไม่ดีด้วย ถ้าผมถูกลงโทษเพราะเป็นขโมย มันก็ไม่ใช่เพื่อพระเกียรติของพระเจ้าและไม่ใช่การทนทุกข์ของคริสเตียน) เมื่อเราต้องเผชิญกับปัญหาเนื่องจากเราเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าก็ทรงใช้สิ่งนี้ในการทำให้ความเชื่อของเราเข้มแข็งขึ้น คุณเคยถูกเยาะเย้ยเพราะความเชื่อของคุณไหม? เมื่อเรายึดพระคริสต์ไว้อยู่แม้ยามที่เจอกับเหตุการณ์แบบนี้ พระเจ้าก็จะทรงใช้มันเพื่อเสริมสร้างเราให้ยึดมั่นในพระองค์มากขึ้น และครั้งหน้าที่มันเกิดขึ้นอีกเราก็จะยิ่งยึดพระองค์ไว้นั่นยิ่งกว่าเดิม ความทุกข์ยากทำให้เกิดความทรหดอดทนในความเชื่อ

เปาโลบอกเราว่าความทรหดอดทนของคริสเตียนทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดี คริสเตียนที่ซื่อสัตย์คือคนที่ผ่านปัญหาต่างๆ และได้รับการฝึกฝนและหล่อหลอมมาอย่างดีจากประสบการณ์ตรงเหล่านั้น

ให้นักถึงประสบการณ์ของดาวิดและการที่มันได้หล่อหลอมชีวิตของท่าน เมื่อซาอูลถามดาวิดว่าจะสู้รบกับโกลิอัทได้หรือไม่ ท่านก็มีคำตอบอยู่แล้ว ท่านดูแลฝูงแกะของบิดาและเมื่อมีสิงโตหรือหมีมาทำร้ายแกะเหล่านั้นดาวิดก็ฆ่าผู้บุกรุกเหล่านั้น ดาวิดมีประสบการณ์กับความช่วยของพระเจ้าเมื่อถูกข่มขู่คุกคามและสิ่งเหล่านี้ได้หล่อหลอมคุณลักษณะของท่าน ดังนั้น ท่านจึงกล่าวได้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพระบาทจากเขี้ยวเล็บของสิงโตและหมี จะช่วยข้าพระบาทจากมือชาวฟิลิสเตียผู้นี้” (1 ซามูเอล 17:37) ความทุกข์ยากทำให้เกิดคุณลักษณะที่ดี

เรายังชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากเพราะมันเปิดเผยให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ครูของผมคนหนึ่งชื่อมาร์ติน บิวซี เคยยกตัวอย่างของมิชชันนารีคนหนึ่งที่ได้ไปสั่งสอนในที่แห่งหนึ่งและไม่เกิดผลเลยแม้เวลาจะผ่านไปนาน ต่อมาลูกของเขาคคนหนึ่งก็ป่วยหนักและเสียชีวิตลงในที่สุด ในฐานะที่เป็นลูกของพระเจ้า มิชชันนารีคนนี้ไม่ได้เป็นทุกข์หรือเศร้าโศกอย่างคนในโลกนี้ (1 เธสะโลนิกา 4:13) และคนก็เริ่มสังเกตเห็น พวกเขาเห็นวิธีที่ชายคนนี้จัดการกับความเจ็บปวดและความตายของลูกของเขาและพวกเขาก็ประหลาดใจในความแตกต่างของชายคนนี้ และในวันรุ่งขึ้นผู้คนก็เริ่มเข้ามาหาเขา วิธีที่คริสเตียนรับมือกับความทุกข์เปิดเผยให้เห็นถึงฤทธาานุภาพของพระเจ้า โลกนี้สามารถมองเห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าและพระคุณของพระองค์ในชีวิตของเราได้ และสิ่งนี้ดึงดูดผู้คนให้เข้ามาหาพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ความทุกข์ยากของเรายังเตรียมเราไว้เพื่อจะเป็นประโยชน์ในอนาคตอีกด้วย ลองคิดถึงนักเทศน์ที่ไม่มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเอาเสียเลย บางครั้งผู้สอนก็ต้องมีประสบการณ์กับความทุกข์มาบ้าง

แม้จะเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นก็ตาม เมื่อเราได้เจอกับความลำบาก เราก็สามารถเห็นอกเห็นใจและรับใช้ผู้ที่กำลังเผชิญกับมันอยู่ได้มากขึ้น

นอกจากนี้ พันธกิจของคริสเตียนที่อดทนต่อความทุกข์ยาก มักจะมีพลังพิเศษในการหนุนใจจิตวิญญาณของเราด้วย ผมต้องพูดถึง จอห์น นาคาริเอีย แห่ง ไมเธเน-เมรุ เขาเคยผ่านความทุกข์ยากและความเจ็บป่วยมากมายและเขาก็สรรเสริญพระเจ้าท่ามกลางความทุกข์เหล่านั้น ถ้าคุณไปหาเขาคุณก็คิดว่าจะไปให้กำลังใจเขา แต่กลายเป็นว่าคุณคือคนที่ได้รับกำลังใจเมื่อเดินออกจากที่นั่นแทน อันที่จริง ก่อนจะเสียชีวิตเขาถึงกับอธิษฐานขอเพื่อที่ผมจะได้ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ เราถวายเกียรติแด่พระเจ้าในความทุกข์ยากของเราเมื่อเราใช้มันเพื่อสอนคนอื่น ๆ

เราต้องเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับความตาย อย่าเพียงแค่อธิษฐานขอให้คนหายโรคเท่านั้น แต่จงอธิษฐานและเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะเข้าสู่พระสิริด้วย ผมอ่านพระธรรมโรม 8:18-39 ให้จอห์น นาคาริเอียฟัง “ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลยกับพระเกียรติสิริซึ่งจะทรงสำแดงในเรา” (โรม 8:18) ขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องรู้ดังเช่นที่พี่ชายคนนี้ได้รู้ว่าเราสามารถชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราได้

และความหวังที่คำจูนเราและชำระเราให้บริสุทธิ์ในความทุกข์ของเรานั้นจะไม่ทำให้ผิดหวัง ความรักของพระเจ้าได้หลังเข้ามาสู่ใจของเรา เรามีความหวังที่แน่นอน อันที่จริงเปาโลเขียนถึงทิโมธีว่า “พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นความหวังของเรา” (1 ทิโมธี 1:1) พระเยซูทรงเป็นความหวังของเรา และความหวังที่อยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะไม่ทำให้เราผิดหวังเลย

สรุป

เราได้เห็นองค์ตรีเอกานุภาพในพระพรแห่งข่าวประเสริฐ พระเจ้าพระบิดาทรงส่งพระเจ้าผู้เป็นพระบุตรลงมาเพื่อรับการลงโทษที่เราสมควรได้รับ เพื่อที่เราจะสามารถมีสันติภาพกับพระเจ้าและเข้าไปหาพระองค์ได้ และพระองค์ทรงเทความรัก ความยินดี และความหวังเข้ามาในหัวใจของเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ที่ทรงประทานให้แก่เรา ความยินดีในความหวังแห่งพระสิริของพระเจ้านี้จะคำจุนเราแม้ในยามที่ต้องเจอกับความทุกข์ยาก ซึ่งมันก็มีแต่จะนำเราให้เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นและทำให้ความเชื่อของเราเข้มแข็งขึ้น

เหล่านี้คือพระพรบางประการที่เราได้รับผ่านข่าวประเสริฐของการที่พระเจ้าทรงนับเราว่าชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซู เรากำลังสอนถึงพระพรเหล่านี้หรือไม่? เรากำลังพูดคุยกันถึงพระพรเหล่านี้หรือไม่? เรารู้จักพระพรเหล่านี้หรือไม่? เรากำลังชื่นชมยินดีในพระพรเหล่านี้หรือไม่? ขอขอบคุณความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ได้เทเข้ามาในหัวใจเรา เราได้รับพระพรแห่งสันติสุข ความมั่นคง ความหวังและความยินดีที่เป็นอมตะนิรันดร์

ภาคผนวก I:

คำวิงวอนสิบสองประการ ต่อผู้สอนข่าวประเสริฐ แห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง

จอห์น ไพเพอร์

อย่าทำให้การไปสวรรค์เป็นเรื่องยากกว่าเดิมเลย

พระเยซูตรัสว่า “ยากนักที่คนรวยจะเข้าอาณาจักรของพระเจ้า” พวกสาวกของพระองค์ต่างพากันประหลาดใจ เช่นเดียวกับที่คนมากมายในกลุ่มความเชื่อแบบ “ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง” ควรจะประหลาดใจด้วย ดังนั้นพระเยซูจึงยังทำให้พวกเขายิ่งงงวุ่นหนักกว่าเดิมโดยตรัสว่า “ให้อูฐลอดรูเข็มยังง่ายกว่าที่คนรวยจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้” พวกสาวกจึงตอบสนองด้วยความไม่เชื่อว่า “ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้?” พระเยซูตรัสว่า “สำหรับมนุษย์ก็เป็นไม่ได้ แต่สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้” (มาระโก 10:23-27)

นี่หมายความว่าความประหลาดใจของพวกเขานั้นก็สมเหตุสมผลอยู่ อยู่ไม่สามารถล่อตรูเข็มได้ นี่ไม่ใช่คำอุปมาของบางอย่างที่เรียกร้องให้ใช้ความพยายามหรือการเสียสละอย่างถ่อมใจมาก ๆ มันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ ที่เรารู้เพราะพระเยซูตรัสว่า “เป็นไปไม่ได้!” มันคือคำพูดของพระองค์ ไม่ใช่ของเรา “สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้!” ประเด็นคือข้อเรียกร้องของการเปลี่ยนแปลงหัวใจคือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถทำเพื่อตัวเองได้ พระเจ้าจะต้องเป็นผู้กระทำให้มัน “... แต่สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้”

เราไม่สามารถทำให้ตัวเองหยุดให้คุณค่ากับเงินทองมากกว่าพระคริสต์ แต่พระเจ้าทรงทำได้ นี่แหละคือข่าวดี และนี่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งในเนื้อหาของข่าวสารที่ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจะต้องประกาศออกไป ก่อนที่พวกเขาจะไปดึงดูดผู้คนแล้วเปลี่ยนคนให้กลายเป็นเหมือนอุฐพวกนั้น เหตุใดผู้สอนจึงอยากจะไปสั่งสอนข่าวประเสริฐที่สนับสนุนความอยากร่ำอยากรวยด้วย? และการทำสิ่งนี้เป็น การส่งเสริมและรับรองผู้คนในธรรมชาติที่ไม่เหมาะสมกับอาณาจักรของพระเจ้า

จงช่วยคนให้รอดพ้นจากการฆ่าตัวตาย

อัครทูตเปาโลเตือนผู้คนถึงเรื่องความอยากรวย และโดยการบอกเป็นนัย ๆ ท่านก็เตือนพวกผู้สอนที่กระตุ้นความอยากรวยในใจของคนแทนที่จะช่วยพวกเขากำจัดความปรารถนานี้ออกไป ว่า

คนที่อยากรวยก็ตกหล่มเหยียวนให้ทำบาป ติดกับและตกในความปรารถนาต่าง ๆ อันโง่เขลาและอันตราย ซึ่ง

ดั่งมนุษย์ดิ่งลงในห้วงแห่งความพินาศย่อยยับ เพราะการ
รักเงินเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งปวง เพราะเห็นแก่เงิน
นี้แหละบางคนจึงเตลิดจากความเชื่อและทำให้ตัวเองต้อง
ปวดร้าวด้วยความทุกข์โศกนานา

1 ทิโมธี 6:9-10

นี่เป็นถ้อยคำที่เอาจริงเอาจังและร้ายแรงมาก แต่พวกมันก็ดู
ไม่เหมือนว่าจะเห็นด้วยกับชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งเลย มันไม่ใช่
เรื่องผิดสำหรับคนยากจนที่จะต้องการมีเงินทองที่มากขึ้นเพื่อที่
พวกเขาจะได้มีสิ่งที่จำเป็น สามารถมีใจกว้างขวาง และสามารถอุทิศ
เวลาและพลังงานให้กับการทำงานที่ยกย่องพระคริสต์แทนการที่จะต้อง
ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดเท่านั้น มันไม่ใช่เรื่องผิดที่จะขอความช่วยเหลือ
จากพระคริสต์ในเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงห่วงใยในเรื่องความ
จำเป็นของเรา (มัทธิว 6:33)

แต่เราทุกคนไม่ว่าจะยากดีมีจนต่างก็ตกอยู่ในอันตรายของการ
ให้ความรัก (1 ยอห์น 2:15-16) และความหวังของเราตั้งอยู่บนความ
ร่ำรวยมากกว่าอยู่ในพระคริสต์ (1 ทิโมธี 6:17) “ความอยากรวย” นี้
เป็นความต้องการที่รุนแรงและเป็นการฆ่าตัวเองอย่างมากจนถึง
ขนาดที่เปาโลต้องใช้ภาษาที่รุนแรงที่สุดเพื่อเตือนเรา คำวิงวอนของผม
คือที่ผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองจะเตือนผู้คน
เช่นเดียวกับที่เปาโลได้ทำ

จงเตือนในเรื่องการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

พระเยซูทรงเตือนความพยายามที่จะสะสมทรัพย์สมบัติไว้บนแผ่นดินโลก คือทรงบอกให้เราเป็นผู้ให้ ไม่ใช่เป็นผู้สะสม “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลกที่ซึ่งแมลงและสนิมอาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรอาจจัดแะเข้าไปขโมยได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในสวรรค์ที่ซึ่งแมลงและสนิมไม่อาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรไม่อาจจัดแะเข้าไปขโมยได้” (มัทธิว 6:19-20)

แน่นอน เราทุกคนต่างเก็บบางอย่างไว้ซึ่งพระเจ้าก็ทรงทราบอยู่แล้ว พระองค์ไม่ได้คาดหวังว่า (ยกเว้นในกรณีพิเศษจริงๆ) การให้ของเรานั้นจะต้องให้จนถึงขนาดที่ว่าไม่มีอะไรจะให้ได้อีก อาจจะมีบางครั้งที่ยอมเราสละชีวิตทั้งหมดของเราเพื่อใครสักคน จนเราไม่สามารถที่จะให้อะไรอีกได้ แต่โดยทั่วไปพระเยซูก็ทรงคาดหวังว่าเราจะดำเนินชีวิตในรูปแบบนี้ คือการออกไปทำงาน รับค่าจ้าง ใช้ชีวิตอย่างสมถะ และให้กับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง

แต่การที่เราทุกคนมีแนวโน้มที่จะหันไปสู่ความโลภ พระเยซูก็ทรงรู้สึกว่าเป็นที่ที่ต้องเตือนเราในเรื่องการ “สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลก” มันดูเหมือนว่าจะได้ แต่สุดท้ายคือการขาดทุน (“ที่ซึ่งแมลงและสนิมอาจทำลายได้”) คำวิงวอนของผมจึงเป็นการที่คำเตือนของพระเยซูจะเป็นสิ่งเดียวกับสิ่งที่ผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งประกาศ

จงฝึกฝนผู้คนให้เป็นผู้ให้ด้วยใจกว้างขวาง

ความร่ำรวยไม่ใช่เป้าหมายของการทำงาน เปาโลกล่าวว่าเราไม่ควรลัทธิขโมย แต่ให้ทำงานหนักด้วยสองมือของตัวเอง แต่เป้าหมายหลักนั้นไม่ใช่เพียงเพื่อจะได้กักตุนหรือเพื่อที่จะมี จุดประสงค์คือการที่ “มีเพื่อที่จะบริจาคให้กับผู้อื่นได้”

“ผู้ที่เคยลัทธิขโมยก็อย่าลัทธิขโมยอีก แต่จงทำงาน ใช้มือของตนทำสิ่งที่มีประโยชน์ เพื่อจะมีอะไรแบ่งปันให้คนขัดสน” (เอเฟซัส 4:28) นี่ไม่ใช่เหตุผลที่เอาไว้มากักตุนให้กับการเป็นคนรวยเพื่อที่จะสามารถให้ได้มากขึ้น แต่มันคือการถูกเรียกให้ทำเงินมากขึ้นและเก็บไว้สำหรับตัวเองน้อยลงเพื่อที่คุณจะสามารถให้ได้มากขึ้นต่างหาก ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่คน ๆ หนึ่งจะมีความมั่งคั่งในทางธุรกิจมากขึ้นแล้วต้องมีชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อมากขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เปาโลคงจะอยากบอกว่า กักส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวของคุณไว้แล้วบริจาคในส่วนที่เหลือ

ผมไม่สามารถบอกได้หรือว่าการ “กัก” ของคุณนั้นต้องเป็นแบบไหน แต่ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่เราได้ดูกันในบทนี้ส่วนกระตุ้นให้เราใช้ชีวิตที่เรียบง่ายและบริจาคอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ใช่ฟุ่มเฟือยในการใช้ทรัพย์สิน เมื่อพระเยซูตรัสว่า “จงขายทรัพย์สินของท่านและบริจาคแก่คนยากไร้” (ลูกา 12:33) ดูเหมือนพระองค์จะไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะร่ำรวยและสามารถให้จากความมั่งคั่งที่ล้นเหลือของพวกเขา แต่ดูเหมือนว่าพวกเขานั้นมีสภาพคล่องทางการเงินน้อยมากจนต้องขายสิ่งของบางอย่างเพื่อที่จะสามารถบริจาคให้กับผู้อื่นได้

ทำไมผู้สอนจะต้องสนับสนุนให้คนคิดว่าพวกเขาควรจะรวยก่อน จึงจะสามารถเป็นผู้ให้ด้วยใจกว้างขวางได้? ทำไมไม่สนับสนุนให้พวกเขาใช้ชีวิตอย่างสมถะมากขึ้นและถึงกับเป็นคนที่จะให้ด้วยใจกว้างขวางมากขึ้นล่ะ? การให้ด้วยใจกว้างขวางแบบนี้ไม่ใช่หยอกหรือที่จะเป็นคำพยานอันหนักแน่นว่าทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาคือพระคริสต์ ไม่ใช่เงินทอง

จงฟุ่มเฟือยความเชื่อในพระเจ้า

เหตุผลที่ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูบอกให้เราพอใจกับสิ่งที่มี คือ เพราะว่ามีสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับมันคือการบอกเป็นนัยถึงการมีความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าที่น้อยลง เขากล่าวว่า “จงรักษาวีรุตของท่านให้เป็นอิสระจากการรักเงินทองและจงพอใจในสิ่งที่ตนมี เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า ‘เราจะไม่วันทอสิ่งที่ท่าน เราจะไม่วันละสิ่งที่ท่าน’ ดังนั้นเราจึงกล่าวได้อย่างมั่นใจว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรข้าพเจ้าได้เล่า?’” (ฮีบรู 13:5-6)

ในแง่หนึ่ง เราสามารถไวใจให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ช่วยกู้เราได้ พระองค์จะทรงจัดเตรียมและปกป้องเรา จะว่าไปในมุมนี้นั้น ก็เป็นความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองระดับหนึ่งที่พระองค์จะประทานให้แก่เรา “พระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงทราบที่ท่านจำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้” (มัทธิว 6:32) แต่ในอีกแง่หนึ่ง เมื่อมีข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “อย่าให้ชีวิตของคุณเป็นคนรักเงินทองแต่จงพอใจกับสิ่งที่คุณมีอยู่” เพราะพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่ทอดทิ้งเรา มันจึงต้องหมายความว่าเราสามารถที่จะเปลี่ยนจากการวางใจในพระเจ้าสำหรับ

เรื่องความจำเป็น เป็นการใช้พระเจ้าเพื่อให้ได้สิ่งที่เราต้องการได้ง่ายๆ

เส้นแบ่งระหว่าง “พระเจ้าช่วยฉันด้วย” และ “พระเจ้าทำให้ฉันรวยด้วย” นั้นมีอยู่จริง และผู้เขียนพระธรรมฮีบรูไม่ต้องการให้เราข้ามเส้นนั้น นักเทศน์และผู้สอนจึงควรช่วยผู้ฟังของตนให้จดจำและรู้จักกับเส้นแบ่งนี้แทนที่จะพูดราวกับว่ามันไม่ได้อยู่ที่นั่น

จงกำจัดอันตรายจากการถูกรัดจนตาย

พระเยซูเตือนเราว่าพระคำของพระเจ้า (คือข่าวประเสริฐที่ให้ชีวิต) นั้นสามารถถูกความร่ำรวยรัดจนตายได้ พระองค์ตรัสว่า มันเหมือนกับเมล็ดพืชที่งอกขึ้นท่ามกลางต้นหนาม “..คือผู้ที่ไถยินแต่ขณะที่เขาดำเนินชีวิตไปตามทางของเขาก็ถูกความพะวักพะวนทรัพย์สมบัติ และความสนุกสนานเชิงในชีวิตกีดขวาง เขาจึงไม่เติบโตเป็นผู้ใหญ่” (ลูกา 8:14)

ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองควรเตือนผู้ฟังของตนว่า มันมีความมั่งคั่งในด้านการเงินบางประเภทที่สามารถรัดพวกเขาจนตายได้ ทำไมเราถึงจะสนับสนุนให้ผู้คนติดตามสิ่งที่พระเยซูเตือนไว้ว่าสามารถทำให้พวกเขากลายเป็นคนที่ไร้ผลหรือไร้ซึ่งประโยชน์ได้เล่า?

จงรักษาความเป็นเกลือและแสงสว่าง

มีอะไรในคริสเตียนที่ทำให้พวกเขาเป็นเกลือแห่งแผ่นดินและแสงสว่างของโลก? แน่นอนว่ามันไม่ใช่ความมั่งคั่ง ความอยากรวย

และการแสวงหาความร่ำรวยนั้นมีรสชาติและรูปลักษณะไม่ต่างอะไรไปจากโลกเลย ความอยากร่ำอยากรวยทำให้เราเป็นเหมือนโลก ไม่ใช่แตกต่าง ณ จุดที่เราควรจะมีรสชาติที่ต่างไปนี้ เรากลับมีความโลภอย่างจี๊ดจ๊าดและไร้ซึ่งรสชาติเหมือนที่โลกกำลังเป็นอยู่ เมื่อเป็นดังนี้เราก็คงไม่ได้นำเสนออะไรที่แตกต่างไปจากสิ่งที่โลกนี้เชื่อเลย

โคกนาฏกรรมครั้งใหญ่สุดของการสอนเรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรืองคือการที่ใครสักคนไม่จำเป็นต้องได้รับการปลุกให้ตื่นฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะสามารถรับเอาคำสอนแบบนี้ก็ได้ มีแค่ความโลภก็พอ การเป็นคนมั่งคั่งในพระนามของพระเยซูนั้นไม่ใช่การเป็นเกลือและแสงสว่างของโลก โลกเพียงแค่เห็นเงาสะท้อนของตัวมันเองในสิ่งนี้เท่านั้น และหากพวกเขาได้ “เปลี่ยนศาสนา” เข้ามาในสิ่งนี้พวกเขาก็ยังไม่ได้กลับใจหรือเปลี่ยนใหม่จริงๆ มันเป็นเพียงแค่ชื่อใหม่ที่ติดทับลงไปบนชีวิตเก่าๆ เท่านั้น

ในบริบทของสิ่งที่พระเยซูตรัสแสดงให้เราเห็นว่าการเป็นเกลือและแสงสว่างคืออะไร มันคือความซื่อสัตย์อย่างเต็มที่ในการทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ ตรงนี้พระองค์ตรัสว่า

ความสุขมีแก่ท่านเมื่อคนทั้งหลายสบประมาท ข่มเหง และใส่ร้ายป้ายสีท่านเพราะเรา จงชื่นชมยินดีเถิด เพราะบำเหน็จของท่านในสวรรค์ยิ่งใหญ่แน่ เพราะพวกเขาได้ข่มเหงบรรดาผู้เผยพระวจนะที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน ท่านทั้งหลายเป็นเกลือของโลก.....ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างของโลก

มัทธิว 5:11-14

สิ่งที่จะทำให้โลกนี้ได้ลิ้มรสของเกลือและได้เห็นแสงสว่างของพระคริสต์ในตัวเราไม่ใช่การที่เรารักความมั่งคั่งแบบเดียวกับที่พวกเขารัก หากแต่เป็นความเต็มใจและความสามารถที่จะรักผู้อื่นท่ามกลางความทุกข์ยากที่ขณะเดียวกันก็ยังเปี่ยมด้วยความยินดีเพราะรางวัลของเขายู่ที่บนสวรรค์กับพระเยซูแล้ว “จงเปรมปรีดีและยินดี (ในความยากลำบาก)...ท่านทั้งหลายเป็นเกลือของโลก” รสเค็มนี้คือรสชาติของความยินดีท่ามกลางความทุกข์ นี่คือชีวิตไม่ธรรมดาที่โลกสามารถสัมผัสได้ถึงความแตกต่าง

ชีวิตแบบนี้เป็นชีวิตที่ไม่อาจอธิบายได้ตามความเข้าใจของมนุษย์ มันคือเรื่องเหนือธรรมชาติ แต่การจะดึงดูดผู้คนด้วยคำสัญญาของความมั่งคั่งและรุ่งเรืองก็เป็นเรื่องธรรมชาติ สิ่งนั้นไม่ใช่ข่าวสารหรือถ้อยคำขององค์พระเยซู พระองค์ไม่ได้ตายเพื่อให้ได้มันมา

อย่าปิดบังราคาที่ต้องจ่าย

สิ่งที่ขาดหายไปในการเทศนาแนวความมั่งคั่งส่วนใหญ่คือความจริงที่ว่า พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เน้นไปที่เรื่องความจำเป็นของการทนทุกข์มากกว่าการพูดถึงเรื่องความมั่งคั่งทางวัตถุหลายเท่า พระเยซูตรัสว่า “จงระลึกถึงค่าที่เราได้กล่าวแก่พวกท่านไว้ว่า ‘บ่าวย่อมไม่เหนือกว่านายของตน’ ถ้าเขาข่มเหงเราพวกเขาย่อมจะข่มเหงพวกท่านด้วย ถ้าพวกเขาเชื่อฟังคำสอนของเราพวกเขาย่อมจะเชื่อฟังคำสอนของพวกท่านด้วย” (ยอห์น 15:20) หรือในอีกตอนหนึ่ง พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเจ้าบ้านถูกเรียกว่าเบเอลเซบูบ คนในครัวเรือนของเขาจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด!” (มัทธิว 10:25)

เปาโลเตือนใจผู้เชื่อใหม่ที่เชื่อในระหว่างการเดินทางประกาศของท่านว่า “เราต้องเผชิญความยากลำบากมากมายเพื่อเข้าอาณาจักรของพระเจ้า” (กิจการ 14:22) และท่านก็บอกกับบรรดาผู้เชื่อในกรุงโรมว่าความทุกข์ยากของพวกเขาคือส่วนที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ของเส้นทางในการรับมรดกนิรันดร์

พระวิญญูณเองทรงยืนยันร่วมกับวิญญูณจิตของเราว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า บัดนี้ถ้าเราเป็นบุตรของพระองค์แล้ว เราก็คือทายาทคือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ ถ้าเรา่วมทนทุกข์อย่างแท้จริงกับพระองค์ เราก็คือร่วมในพระเกียรติสิริของพระองค์ด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลยกับพระเกียรติสิริซึ่งจะทรงสำแดงในเรา

โรม 8:16-18

เปโตรยังกล่าวอีกว่าความทุกข์ยากคือหนทางที่ปกติและธรรมดาของเส้นทางสู่พระพรนิรันดร์ของพระเจ้า

เพื่อนที่รัก อย่าแปลกใจกับการทดลองอันเจ็บปวดที่ท่านเผชิญอยู่ราวกับว่าสิ่งแปลกประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน แต่จงชื่นชมยินดีที่ได้ร่วมในความทุกข์ยากของพระคริสต์ เพื่อท่านจะได้ชื่นชมยินดีเป็นล้นพ้นเมื่อพระเกียรติสิริของพระองค์ปรากฏ ถ้าท่านถูกดูหมิ่นเนื่องด้วยพระนามของพระคริสต์ท่านก็เป็นสุข เพราะพระวิญญูณอันทรง

พระเกียรติสิริคือพระวิญญาณของพระเจ้าประทับอยู่
กับท่าน

1 เปโตร 4:12-14

การทนทุกข์คือราคาตามปกติของการมีชีวิตที่อุทิศให้กับพระเจ้า “อันที่จริงบรรดาผู้ที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12) ผมตระหนักดีว่าถ้อยคำเกี่ยวกับความทุกข์ยากเหล่านี้สลับไปมาระหว่างความทุกข์ยากโดยทั่วไปในฐานะส่วนหนึ่งของการล้มลงในความบาปของมนุษย์ (โรม 8:18-25) และความทุกข์ยากอย่างเฉพาะเจาะจงที่เกิดจากความเกลียดชังของมนุษย์ แต่เมื่อพูดถึงเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าในการทนทุกข์ของเราแล้วมันก็ไม่มีอะไรที่ต่างกันเลย

นักเทศน์แนวความมั่งคั่งและรุ่งเรืองควรจะใส่สิ่งนี้ลงไปในเนื้อหาคำเทศนาของเขาด้วย นั่นคือคำสอนที่สำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์พูดไว้เกี่ยวกับความจำเป็นที่เสี่ยงไม่ได้ของการทนทุกข์ เปาโลบอกว่ามันจะต้องมาอย่างแน่นนอน (กิจการ 14:22) และเราก็จะสร้างความเสียหายให้กับผู้เชื่อใหม่หากไม่บอกพวกเขาในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น พระเยซูถึงเกี่ยวกับตรัสสิ่งนี้ก่อนที่จะมีคนกลับใจมาเชื่อเพื่อที่ผู้ที่กำลังตัดสินใจมาเชื่อจะนั่งลงคำนวณราคาที่ต้องจ่ายก่อน “..ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าใครในพวกท่านที่ไม่ได้สละทุกสิ่งที่มี เขาก็เป็นสาวกของเราไม่ได้” (ลูกา 14:33)

จงรักษาคุณค่าของการทนทุกข์ไว้

พระคัมภีร์ใหม่ไม่เพียงเปิดเผยอย่างชัดเจนว่าความทุกข์ยากคือสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ติดตามพระคริสต์ มันยังได้อธิบายด้วยว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นและพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมันคืออะไร เป้าหมายเหล่านี้สำคัญมากที่บรรดาผู้เชื่อจะต้องรู้ พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยจุดมุ่งหมายเหล่านี้เพื่อช่วยให้เราเข้าใจว่าเหตุใดเราจึงต้องเจอกับความยากลำบาก และเพื่อที่จะได้นำเราเดินผ่านมันไปเหมือนดังทองคำที่ต้องถูกถลุงผ่านไฟ

ผมได้เปิดเผยให้เห็นถึงจุดประสงค์เหล่านี้ไว้ในบทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทนทุกข์ในหนังสือ ให้ประชาชาติเปรมปรีดี (Let the Nations Be Glad)¹² ณ ตรงนี้ผมจะเพียงแค่อธิบายข้อและพูดกับผู้สอนแห่งความมั่งคั่งเท่านั้นว่าให้พวกเขาผนวกคำสอนที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่ตีพิมพ์เหล่านี้ไว้ในคำสอนของพวกเขาด้วย ผู้เชื่อใหม่จำเป็นต้องรู้ว่าทำไมพระเจ้าจึงต้องกำหนดให้พวกเขามาเจอกับความทุกข์ยากลำบากต่างๆ นานา ด้วย ซึ่งจุดประสงค์ของความทุกข์ยากนั้นได้แก่

1. ความทุกข์ยากทำให้เกิดความเชื่อและความบริสุทธิ์ที่ลึกซึ้งมากขึ้น
2. ความทุกข์ยากทำให้ชั้นน้ำของคุณเต็ม
3. ความทุกข์ยากคือราคาของการทำให้ผู้อื่นมีความกล้าหาญ
4. ความทุกข์ยากทำให้สิ่งที่ยังขาดอยู่ในการทนทุกข์ของพระคริสต์นั้นสมบูรณ์

12 จอห์น ไฟเฟอร์, ให้ประชาชาติเปรมปรีดี, แปลโดย สิธยา คูหาเสนห์ (กรุงเทพฯ : ศูนย์ทีรันนัส (สำนักพิมพ์จีพี), 2004)

5. ความทุกข์ยากบังคับให้เกิดการเชื่อฟังพระมหากษัตริย์
6. ความยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งของพระคริสต์ได้สำแดงผ่านทางความทุกข์ยาก

จงสั่งสอนพวกเขาให้ออกไป

การเปลี่ยนแปลงในระดับที่เป็นรากฐานสำคัญเกิดขึ้นพร้อมกับการเข้ามาในโลกของพระคริสต์ จนกว่าจะถึงเวลานั้นพระเจ้าได้มุ่งเป้าหมายงานแห่งการช่วยกู้ของพระองค์ไปแค่ที่อิสราเอลและในบางโอกาสก็เป็นกับชนชาติอื่นๆ ด้วย เปาโลกล่าวว่า “ในอดีตพระองค์ทรงปล่อยประชาชนชาติทั้งปวงไปตามทางของเขา” (กิจการ 14:16) ท่านเรียกมันว่าเป็น “ในเวลาที่เหมาะสมยังขาดความรู้ พระเจ้าไม่ทรงถือโทษ แต่บัดนี้ พระเจ้าตรัสสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่” (กิจการ 17:30) เวลาที่ความสนใจได้ถูกเปลี่ยนจากอิสราเอลไปเป็นบรรดาประชาชาติ พระเยซูตรัสว่า “อาณาจักรของพระเจ้าจะถูกริบไปจากท่าน (ชาวอิสราเอล) และยกให้แก่ชนชาติที่จะผลิตผลของมัน (ผู้ติดตามพระเมสสิยาห์)” (มัทธิว 21:43) “ใจที่แข็งกระด้างจะเกิดขึ้นกับชนชาติอิสราเอลจนกว่าชาวต่างชาติจะเข้ามาจนครบจำนวน” (โรม 11:25)

ข้อแตกต่างหลักๆ ระหว่างสองยุคนี้คือ ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมพระเจ้าทรงนำเกียรติมาสู่พระองค์เองอย่างใหญ่หลวงโดยการอวยพรอิสราเอลเพื่อที่ชนชาติทั้งหลายจะสามารถมองเห็นและรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า “ขอให้ (พระยาห์เวห์) ทรงช่วยเหลือผู้รับใช้ของพระองค์และอิสราเอลประชากรของพระองค์

ตามความจำเป็นในแต่ละวันของเรา เพื่อชนชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้ทราบว่พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดเลย” (1 พงศกษัตริย์ 8:59-60) อิสราเอลยังไม่ได้รับ “พระมหาบัญชา” เพื่อที่จะรวบรวมชนชาติทั้งหลายเลย แต่เธอ (อิสราเอล) ได้รับเกียรติและศักดิ์ศรีเพื่อที่ชนชาติทั้งหลายจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของเธอและเข้ามาหาเธอ

ดังนั้นเมื่อโซโลมอนสร้างพระวิหารของพระเจ้า วิหารนั้นก็ถูกปกคลุมด้วยทองคำอย่างฟุ่มเฟือยตลอดทั่วทั้งหลัง

ห้องศักดิ์สิทธิ์ชั้นในนี้กว้าง ยาว และสูงด้านละ 20 ศอก พระองค์ทรงบุภายในห้องนี้ด้วยทองคำบริสุทธิ์ และบุแท่นบูชาด้วยไม้สนชีดาร์ โซโลมอนทรงบุด้านในของพระวิหารด้วยทองคำบริสุทธิ์และวางโซ่ทองคำกั้นทางเข้าสู่อภิสุทธิสถานซึ่งบุด้วยทองคำ ดังนั้นพระองค์ทรงบุด้านในพระวิหารทั้งหมดด้วยทองคำ รวมทั้งแท่นในอภิสุทธิสถาน

1 พงศกษัตริย์ 6:20-22

และเมื่อทรงตกแต่งมัน ทองคำก็มีมากมายอย่างเหลือเฟือ

โซโลมอนยังได้ทรงทำเครื่องใช้ทั้งปวงที่อยู่ในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้แก่แท่นบูชาทองคำ โต๊ะทองคำสำหรับวางขนมปังเบื้องพระพักตร์ คันประทีปทองคำบริสุทธิ์ (วางไว้ด้านหน้าอภิสุทธิสถาน ทั้งด้านซ้ายและขวาด้านละห้าคัน) ลวดลายดอกไม้ ตะเกียงและคีมทำด้วย

ทองคำ ชันทองคำบริสุทธิ์ กรรไกรตัดไล่ตะเกียง อ่าง
ประพรม จานขาม และกระถางไฟ เบ้าทองคำของประตู
ห้องชั้นในสุดคือประตูอภิสุทธิสถาน และของประตู
ห้องโถงกลางของพระวิหาร

1 พงศกษัตริย์ 7:48-50

โซโลมอนทรงใช้เวลาเจ็ดปีในการสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์
จากนั้นก็ทรงใช้เวลาสิบสามปีในการสร้างพระราชวังของพระองค์
(1 พงศกษัตริย์ 6:38-7:1) พระราชวังของพระองค์ถูกปกคลุม
ไปด้วยทองคำและหินมีค่าอีกมากมายเช่นกัน (1 พงศกษัตริย์ 7, 10)

จากนั้น เมื่อทุกสิ่งได้ถูกสร้างแล้ว ประเด็นเรื่องของความมั่งคั่ง
และรุ่งเรืองใน 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 10 ก็ปรากฏขึ้นเมื่อราชินีแห่งเชบา
ผู้เป็นตัวแทนของบรรดาชนชาติทั้งหลายได้เสด็จมาเยี่ยมชมสง่าราศี
แห่งพระนิเวศของพระเจ้าและของโซโลมอน เมื่อพระนางเห็นก็
“ประหลาดพระทัยเป็นล้นพ้น” (1 พงศกษัตริย์ 10:5) ทรงกล่าวว่า
“สรรเสริญพระยาห์เวห์พระเจ้าของฝ่าพระบาทที่ทรงโปรดปรานและ
ตั้งฝ่าพระบาทขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งอิสราเอล เนื่องด้วยความรัก
นิรันดร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงมีต่ออิสราเอล จึงทรงตั้ง
ฝ่าพระบาทเป็นกษัตริย์เพื่อผดุงความยุติธรรมและความชอบธรรม”
(1 พงศกษัตริย์ 10:9)

พูดอีกแบบคือ รูปแบบของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมนั้น
คือ “ศาสนาแห่งการเข้ามาดูเถิด” ซึ่งมันมีศูนย์กลางในทางภูมิศาสตร์
ของประชากรของพระเจ้าจริง ๆ มีพระวิหารที่เป็นตัวอาคาร มีกษัตริย์
ทางโลกที่มีเนื้อหนัง ระบอบการปกครองในการเมือง เอกลักษณะ
ทางชาติพันธุ์ กองทัพที่จะต่อสู้ในสมรภูมิรบบนแผ่นดินโลกของ

พระเจ้า และมันก็มีคณะปุโรหิตที่จะถวายเครื่องสัตวบูชาเพื่อบาปจริงๆ

การมาของพระคริสต์ได้เปลี่ยนแปลงทุกอย่าง มันไม่มีศูนย์กลางในทางภูมิศาสตร์สำหรับคริสตศาสนา (ยอห์น 4:20-24) พระเยซูได้ทรงมาแทนที่ทั้งพระวิหาร ปุโรหิต และเครื่องบูชา (ยอห์น 2:19 ฮีบรู 9:25-26) มันไม่มีระบบการเมืองของคริสเตียน เพราะว่าอาณาจักรของพระคริสต์นั้นไม่ใช่อาณาจักรของโลกนี้ (ยอห์น 18:36); และเราก็ไม่ได้ทำสงครามในโลกด้วยยรรบและม้าศึก กระบี่หรือลูกปืน แต่เป็นสงครามฝ่ายวิญญาณที่ต้องต่อสู้ด้วยพระคำและพระวิญญาณ (เอเฟซัส 6:12-18; 2 โครินธ์ 10:3-5)

ทั้งหมดล้วนสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการทำงานมิชชั่น พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ไม่ได้เป็นของศาสนาแห่งการเข้ามอดูเถิด แต่เป็นศาสนาแห่งการจงออกไป “พระเยซูทรงเข้ามาหาพวกเขาและตรัสว่า สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลกทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ดังนั้นจงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติให้เขารับบัพติศมาใน พระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่เราสั่งพวกท่านไว้ และแน่นอน เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปตราบจนสิ้นยุค” (มัทธิว 28:18-20)

สิ่งนี้ส่งผลอย่างใหญ่หลวงต่อการใช้ชีวิตและวิธีที่เราคิดเกี่ยวกับเงินทองและวิถีชีวิตด้วย หนึ่งในผลกระทบของมันคือการที่เราเป็น “คนต่างด้าวและคนแปลกหน้าในโลกนี้” (1 เปโตร 2:11) เราไม่ได้อยู่ในโลกราวกับมันเป็นบ้านถาวรของเรา “แต่เราเป็นพลเมืองสวรรค์ และเราเฝ้ารอคอยพระผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์คือองค์พระเยซูคริสต์เจ้า” (ฟิลิปปี 3:20)

ความจริงนี้้นำเราไปสู่การใช้ชีวิตเหมือนคนที่อยู่ในภาวะสงคราม นั่นหมายความว่าเราจะไม่สะสมความมั่งคั่งไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าของเราสามารถทำให้เราร่ำรวยได้มากแค่ไหน แต่เราทำงานหนักและมีวินัยเหมือนคนที่อยู่ในสงครามเพื่อที่ชาวประเสริฐจะได้เผยแพร่ออกไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก เราเพิ่มจำนวนเงินเพื่อช่วยในการทำสงครามให้มากที่สุด ไม่ใช่เพื่อความสะดวกสบายภายในบ้าน เราจะเลี้ยงดูลูกหลานของเราด้วยความคิดที่จะช่วยให้พวกเขา น้อมรับการทนทุกข์ที่จำเป็นต้องเกิดเพื่อภารกิจซึ่งพระเจ้ามอบหมาย จะได้สำเร็จ

ดังนั้น หากผู้สอนพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งมาถามผม เกี่ยวกับเรื่องพระสัญญาเกี่ยวกับความมั่งคั่งสำหรับคนที่เชื่อสัตย์ใน พระคัมภีร์เดิม ผมก็จะตอบไปว่าให้อ่านพระคัมภีร์ใหม่อย่าง ระมัดระวังแล้วดูว่าจะเห็นการเน้นไปที่เรื่องเดียวกันไหม เขาจะไม่เห็น มันเลย และเหตุผลคือเพราะสิ่งต่าง ๆ นั้นได้เปลี่ยนไปอย่างมาก

“เราเข้ามาในโลกตัวเปล่า เมื่อออกจากโลกก็เอาอะไรติดตัวไป ไม่ได้ แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้าก็ให้เราพอใจกับสิ่งเหล่านั้น” (1 ทิโมธี 6:7-8) ทำไมนะหรือ? ก็เพราะการทรงเรียกให้มาหา พระเยซูนั้นเป็นการทรงเรียกให้ “ทนต่อความยากลำบากร่วมกับเรา เยี่ยงทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี 2:3) การเน้นของ พระคัมภีร์ใหม่นั้นไม่ใช่ความมั่งคั่งและร่ำรวยเพื่อที่จะกระตุ้นให้เรา ทำบาป แต่เป็นการเสียสละเพื่อจะดึงเราออกบาปนั้น

การยืนยันที่มาจากพระเจ้าอย่างหนึ่งที่พระองค์ตั้งพระทัยจะให้ มีความแตกต่างระหว่างการ “เข้ามาดูเกิด” ที่เริ่มต้นขึ้นในพันธสัญญา เดิม และการ “จงออกไป” ที่เริ่มต้นในพันธสัญญาใหม่ คือความ แตกต่างระหว่างภาษาที่ใช้กันของพันธสัญญาเดิมและของพันธสัญญา

ใหม่ ภาษาฮีบรูที่ใช้ในพันธสัญญาเดิมเป็นภาษาที่ไม่ได้ถูกใช้โดยชนชาติกลุ่มใดในโลกยุคโบราณเลย มันเป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์ซึ่งใช้โดยอิสราเอลเพียงชาติเดียวเท่านั้น นี่เป็นอะไรที่ตรงกันข้ามอย่างอัศจรรย์กับภาษากรีกซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ ภาษากรีกเป็นภาษาทางการที่ใช้ในจักรวรรดิโรมัน ดังนั้นในเรื่องของภาษาที่ใช้ของพันธสัญญาเดิมและใหม่เองก็เป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงความแตกต่างในตำนานมิชชั่นอยู่แล้ว ภาษาฮีบรูนั้นไม่เหมาะที่จะใช้สำหรับงานมิชชั่นในโลกยุคโบราณ แต่ภาษากรีกนั้นเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้สำหรับงานมิชชั่นในโลกแห่งจักรวรรดิโรมัน

จงแยกตัวออกจากพวกหากินกับพระคำของพระเจ้า

อัครทูตเปาโลได้ทำตัวเป็นแบบอย่างโดยวิธีการที่ท่านระมัดระวังและรอบคอบที่จะไม่ทำให้ใครเข้าใจผิดว่าท่านอยู่ในพันธกิจเพื่อเงิน ท่านกล่าวว่าผู้ที่รับใช้ถ้อยคำของพระเจ้ามีสิทธิ์ที่จะมีรายได้จากพันธกิจที่ตัวเองทำอยู่ แต่จากนั้นเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าท่านมีอันตรายจากสิ่งนั้น ท่านจึงปฏิเสธสิทธิ์นั้นว่า

เพราะธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสเขียนไว้ว่า “อย่าเอาตะกร้อครอบปากวัวซึ่งนวดข้าวอยู่” พระเจ้าทรงห่วงใยแต่ว่าท่านนั้นหรอกหรือ? แน่แน่นอนพระองค์ตรัสเช่นนั้นก็เพื่อเราไม่ใช่หรือ? ถูกแล้วข้อนี้เขียนขึ้นเพื่อเราทั้งหลาย เพราะเมื่อคนไถนาและนวดข้าว พวกเขาเยอ่อมทำหน้าที่โดยหวังจะได้รับส่วนแบ่งตอนเก็บเกี่ยว หากเราได้หว่านเมล็ดฝ่ายจิตวิญญาณในหมู่พวกท่าน จะเกินไปหรือถ้าเราจะ

เก็บเกี่ยววัตถุจากพวกท่านบ้าง? ถ้าคนอื่น ๆ ยังมีสิทธิ์
ได้รับการสนับสนุนจากท่าน เราก็ควรจะได้รับมากยิ่งขึ้นกว่า
ไม่ใช่หรือ?

1 โครินธ์ 9:9-12

พูดอีกนัยก็คือ เปาโลสละสิทธิอันชอบธรรมของท่านเพื่อจะ
ไม่ให้ใครรู้สึกว่าเป็นภาระใจในการรับใช้พระเจ้าของท่าน
ท่านไม่ต้องการจะรับเงินจากผู้ที่ท่านนำมาเชื่อ “ท่านทราบที่เรา
ไม่เคยประจบเอาใจหรือใส่หน้ากากกลบเกลื่อนความโลภ พระเจ้า
ทรงเป็นพยานให้เราได้” (1 เธสะโลนิกา 2:5)

ท่านเลือกที่จะทำงานด้วยสองมือของตัวเองมากกว่าที่จะให้
คนคิดว่าตัวท่านเองกำลังหาเงินกับข้าวประเสริฐของพระเจ้า

ข้าพเจ้าไม่ได้โลภเงินหรือทองหรือเสื้อผ้าของใคร ท่านเอง
ทราบว่าด้วยสองมือของข้าพเจ้านี้ได้จัดหาปัจจัยสำหรับ
ตนเองและคนที่อยู่กับข้าพเจ้า ทุกอย่างที่ว่าข้าพเจ้าทำไป
ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นแล้ว ว่า โดยการทำงานหนัก
เช่นนี้ เราต้องช่วยผู้อ่อนแอ จงระลึกถึงพระดำรัสที่
องค์พระเยซูเจ้าเองตรัสไว้ว่า ‘การให้เป็นเหตุให้มีความสุข
ยิ่งกว่าการรับ’

กิจการ 20:33- 35

เปาโลรู้ว่ามีคนนำพระวณะของพระเจ้าไปขายกิน คือพวกที่
คิดว่า “ทางพระเจ้าเป็นช่องทางหาเงินทองทำกำไร” (1 ทิโมธี 6:5-6)
แต่ท่านปฏิเสธที่จะทำสิ่งใดที่จะทำให้ผู้คนคิดว่าท่านเป็นคนประเภท

นั้น “เราไม่เหมือนหลายคนที่เราขายพระวจนะของพระเจ้าหากำไร แต่ตรงกันข้าม ในพระคริสต์เรากล่าวเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าด้วยความจริงใจอย่างคนที่พระเจ้าส่งมา” (2 โครินธ์ 2:17)

ผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งจำนวนมากไม่เพียงแต่จะให้คนรู้สึกว่าพวกเขาเป็น “คนที่เรายขายพระวจนะของพระเจ้าหากำไร” และทำให้ “ทางพระเจ้าเป็นช่องทางหาเงินทองหากำไร” แต่ได้พัฒนาหลักศาสนศาสตร์กัมมะลอขึ้นเพื่อจะหาความชอบธรรมให้กับการอวดร่ำอวดรวยอย่างฟุ้งเฟ้อของพวกเขา เปาโลทำสิ่งที่ตรงกันข้าม

จงยกย่องว่าพระคริสต์คือกำไร

สิ่งที่ผมเป็นกังวลมากที่สุดเกี่ยวกับผลกระทบของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองคือการที่มันไปลดทอนคุณค่าของพระคริสต์ โดยการทำให้พระองค์เป็นศูนย์กลางน้อยลงและเป็นที่น่าพึงพอใจน้อยกว่าสิ่งของที่พระองค์ประทานให้จริง ๆ การเป็นผู้ประทานความมั่งคั่งไม่ได้ทำให้พระคริสต์เป็นที่ยกย่องสูงสุด แต่ทรงได้รับการยกย่องสูงสุดโดยการเติมทุกหัวใจให้เต็ม คือทุกหัวใจที่ยอมเสียสละเพื่อที่จะได้สำแดงความรักต่อผู้อื่นในพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐ

เมื่อเรายกย่องพระคริสต์ในฐานะผู้ที่ทำให้ร่ำรวย แท้จริงเรากำลังยกย่องความมั่งคั่งและพระคริสต์ก็กลายมาเป็นแค่บันไดเพื่อให้เราได้สิ่งที่เราต้องการจริง ๆ เท่านั้น ได้แก่ การมีสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรือง แต่เมื่อเรายกย่องพระคริสต์ในฐานะของผู้ที่จะทำให้จิตวิญญาณของเราอิ่มเอมตลอดไป (แม้ในยามที่ไม่มีทั้งสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่ง หรือความเจริญรุ่งเรือง) เมื่อนั้นพระคริสต์ก็จะได้รับการเชิดชูว่าประเสริฐมากยิ่งขึ้นกว่าของชั่วร้ายเหล่านี้เป็นไหน ๆ

เราเห็นสิ่งนี้ได้ใน ฟิลิปปี 1:20-21 เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้า
มอดม้นและมุ่งหวังไว้...พระคริสต์จะได้รับเกียรติเพราะกายของ
ข้าพเจ้าเหมือนที่เคยได้รับเสมอมา ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่หรือจะตาย
เพราะสำหรับข้าพเจ้าการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์และการตายก็ได้
กำไร” การถวายเกียรติแด่พระคริสต์เกิดขึ้นเมื่อเราให้คุณค่ากับ
พระองค์สูงสุดที่แม้แต่การตายก็ยังเป็นกำไร เพราะการตายเท่ากับการ
การ “จากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์” (ฟิลิปปี 1:23)

นี่เป็นสิ่งที่ขาดหายไปในการเทศนาของชาวประเสริฐแห่งความ
มั่งคั่งและรุ่งเรือง พันธสัญญาใหม่นั้นมุ่งเน้นไปที่พระเกียรติและ
ศักดิ์ศรีของพระคริสต์ ไม่ใช่ที่ในศักดิ์ศรีแห่งของขวัญของพระองค์
พูดให้ชัดคือมันได้ติดป้ายให้กับชีวิตคริสเตียนทั้งหมดว่าเป็นชีวิตแห่ง
การปฏิเสธตนเองด้วยใจยินดี “หากผู้ใดต้องการจะตามเรามา เขาต้อง
ปฏิเสธตัวเอง รับกางเขนของตนแบก และตามเรามา” (มาระโก
8:34) “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว” (กาลาเทีย 2:20)

แม้ว่าการปฏิเสธตัวเองจะเป็นหนทางยากลำบากที่นำไปสู่ชีวิต
(มัทธิว 7:14) แต่มันก็เป็นหนทางที่มีความผลิตผลอันยิ่งใหญ่ที่สุด
ท่ามกลางเส้นทางอื่นๆ ทั้งหมด “อาณาจักรสวรรค์เปรียบเหมือน
ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในทุ่งนา เมื่อมีผู้พบเข้าก็กลับซ่อนไว้และด้วยความ
ตื่นเต้นยินดีจึงไปขายทุกสิ่งที่มีแล้วมาซื้อทุ่งนานั้น” (มัทธิว 13:44)
พระเยซูตรัสว่าการได้พบว่าเป็นพระคริสต์เป็นทรัพย์สมบัติของเรานั้น
ทำให้ทรัพย์สมบัติอื่นๆ เป็นสิ่งที่เราสามารถสละได้ด้วยใจยินดี
“ด้วยความตื่นเต้นยินดีจึงไปขายทุกสิ่งที่มีแล้วมาซื้อทุ่งนานั้น”

ผมไม่อยากให้ผู้สอนชาวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งหยุดกักมือ
เรียกผู้คนให้เดินเข้ามาสู่ความยินดีขั้นสูงสุดของชีวิต ตรงกันข้าม
ผมวิงวอนให้พวกเขาหยุดสนับสนุนให้ผู้คนแสวงหาความยินดีในวัตถุ

สิ่งของ ความยินดีที่พระคริสต์มอบให้นั้นยิ่งใหญ่ที่สุดและคงทนที่สุด
ที่แม้ว่าต้องสูญเสียทุกอย่างที่มีไปเราก็ยังสามารถชื่นชมยินดีได้
“เมื่อถูกยึดทรัพย์สินท่านก็ยอมรับอย่างชื่นบาน เพราะท่านรู้ว่า
ท่านเองมีทรัพย์สมบัติถาวรซึ่งดียิ่งกว่านั้นอีก” (ฮีบรู 10:34)
พระคุณที่ยังสามารถชื่นชมยินดีเมื่อต้องสูญเสียความมั่งคั่งไปนี้เอง
คือการอัศจรรย์ซึ่งผู้สอนแห่งความมั่งคั่งควรจะแสวงหา นี่แหละที่จะ
เป็นเกลือและความสว่างของโลก นี่แหละที่จะยกย่องและเทิดทูนว่า
พระคริสต์มีค่าสูงสุด

ภาคผนวก II

เงิน

เวย์ กรูเต็ม

โดยพื้นฐานแล้วเงินคือสิ่งที่ดีและมันเปิดโอกาสในการที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้มากมาย แต่เงินก็เปิดโอกาสให้กับการล่อลวงให้ทำบาปหลายๆ อย่างด้วย

บางครั้งจะมีคนพูดว่า “เงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วร้ายทั้งปวง” แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บอกแบบนั้น เปาโลกล่าวใน 1 ทิโมธี 6:10 ว่า ความรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วร้าย มันพูดถึงการรักเงินทอง ไม่ใช่ตัวของเงินเอง

อันที่จริง เงินคือสิ่งดีงามเพราะมันคือสิ่งที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมาที่ได้แยกเราออกจากอาณาจักรของสัตว์เดรัจฉาน และมันทำให้เราสามารถครอบครองแผ่นดินโลกโดยการผลิตผลที่เกิดจากแผ่นดินและทำให้เกิดการบริการที่จะนำผลประโยชน์ไปสู่คนอื่น ๆ ด้วย เงินทำให้มนุษยชาติสามารถเกิดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและผลิตเพลินไปกับผลของการผลิตนั้นหลายพันเท่ามากกว่าที่เราจะสามารถทำได้ หากไม่มีมนุษย์คนใดมีเงิน และเราก็เพียงแค่มารแลกเปลี่ยนของกันแทน

หากไม่มีเงิน ผมคงจะมีของอยู่อย่างเดียวที่จะสามารถเอาไปใช้แลกเปลี่ยนได้ นั่นคือหนังสือของผม ยกตัวอย่าง ผมคงจะมีหนังสือศาสนศาสตร์ระบบ¹³ ของผมอยู่หลายร้อยเล่ม แต่ในโลกที่ไม่มีเงินตรา ผมก็นึกไม่ออกว่าหนังสือหนึ่งเล่มในชุดหนังสือของผมจะมีมูลค่าเท่ากับขนมปังแถวหนึ่งหรือเสื้อสองตัว จักรยานหนึ่งคันหรือรถหนึ่งคันกันแน่ และร้านค้าก็อาจไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือของผมด้วยซ้ำ ดังนั้นเขาอาจจะไม่ยอมแลกอาหารหนึ่งตะกร้ากับหนังสือ แม้จะเป็นจำนวนถึง 100 เล่มก็ตาม! และอีกไม่นาน แม้แต่พวกพ่อค้าที่ยอมแลกเปลี่ยนหนังสือกับผมก็จะไม่ยอมได้มันอีกเล่มหรือกไม่ว่าจะเล่มที่สามหรือเล่มไหน และผมก็จะเหลือแต่หนังสือกองโตพร้อมกับการหมดหนทางที่จะหาคนที่ต้องการแลกเปลี่ยนบางอย่างกับหนังสือของผม หากไม่มีเงิน อีกไม่นานผมคงจะต้องจำใจเปลี่ยนไปหาเลี้ยงชีพโดยการปลูกสวนครัว เลี้ยงวัวและไก่ และบางทีอาจจะสามารถเอาไข่สองสามฟองไปแลกเปลี่ยนได้อีกเป็นครั้งคราว และคุณก็เหมือนกัน อะไรก็ตามที่สามารถผลิตได้คุณก็เอาไปใช้แลกเปลี่ยน

แต่เงินคือสิ่งเดียวที่ทุกคนเต็มใจจะแลกเปลี่ยนสินค้าด้วยเพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่คนอื่น ๆ ทุกคนเต็มใจจะแลกเปลี่ยนสินค้าด้วยด้วยระบบเงินตราผมรู้ทันทีว่าหนังสือเล่มหนึ่งในชุดหนังสือของผมนั้นมีค่าเท่าไร มันมีค่า 40 เหรียญ เพราะนั่นคือจำนวนเงินที่คนหลายพันคนตัดสินใจแล้วว่าพวกเขาเต็มใจจะจ่าย

เงินยังเก็บรักษามูลค่าของบางอย่างไว้จนกระทั่งผมใช้มันไปกับสิ่งอื่น เมื่อผมได้รับเงิน 40 เหรียญ เงินจำนวนนั้นก็เก็บรักษามูลค่าหนังสือของผมไว้จนกว่าผมจะสามารถไปที่ร้านค้าและบอกกับคนขาย

13 Wayne Grudem, Systematic Theology: An Introduction to Biblical Doctrine (Leicester: InterVarsity, 1994; Grand Rapids: Zondervan, 1994).

ว่าผมต้องการจะใช้ 40 เหรียญของผมเพื่อแลกกับของใช้อื่น ๆ พ่อค้าคนเดิมที่ไม่ยอมแลกของในร้านของเขากับหนังสือศาสนศาสตร์ตอนนี้กระตือรือร้นที่จะรับ 40 เหรียญของผมในรูปแบบเงินแล้ว เพราะเขารู้ว่าสามารถใช้เงินนั้นแลกกับอะไรก็ได้ในโลกที่เขาต้องการที่มีมูลค่า 40 เหรียญ

ดังนั้น เงินจึงเป็นเพียงอุปกรณ์สำหรับใช้งานอย่างหนึ่งของเรา และเราสามารถขอบคุณพระเจ้าได้อย่างถูกต้องว่าในพระปัญญาของพระองค์ได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้าที่มนุษย์เราจะคิดค้นมันและใช้มันเงินเป็นแค่เพียง “สื่อกลางในการแลกเปลี่ยน” ที่ทำให้การแลกเปลี่ยนโดยอิสระสามารถเป็นไปได้ เงินคือสิ่งของชนิดหนึ่ง...ที่ได้รับการรับรองตามกฎหมายว่าเป็นสิ่งที่มีมูลค่าเทียบเท่ากับสิ่งของอื่น ๆ ที่สามารถแลกเปลี่ยนได้ เช่นสินค้าและบริการต่าง ๆ และใช้เพื่อเป็นตัววัดมูลค่าเปรียบเทียบของสินค้าและบริการเหล่านั้นในตลาด¹⁴

เงินทำให้การแลกเปลี่ยนโดยอิสระนั้นยุติธรรมมากขึ้น สันเปลี่ยนน้อยลง และทำกันได้อย่างกว้างขวางขึ้น เราต้องการเงินในโลกนี้เพื่อที่เราจะได้เป็นคนต้นเรือนที่ดีของโลกและเพื่อที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านทางการใช้มันอย่างชาญฉลาด

หากเงินเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายในตัวมันเอง พระเจ้าก็คงจะไม่ใช่เจ้าของมัน แต่ “พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ประกาศว่า เงินและทองเป็นของเรา” (ฮักกาย 2:8)

เงินทองทั้งหมดล้วนเป็นของพระองค์และพระองค์มอบมันให้กับเรา เพื่อที่เราจะถวายเกียรติแด่พระองค์โดยผ่านทางมัน

เงินให้ออกาสมากมายที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า โดยผ่านทาง

14 The American Heritage Dictionary of the English Language (Boston: Houghton Mifflin, 1992), 1166.

การลงทุนและการขยายการดูแลมันของเรา ดังนั้นจึงเป็นการเลียนแบบอำนาจในการครอบครองและสติปัญญาของพระเจ้า โดยการใช้เงินเพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นให้กับตัวเอง จึงเป็นการเลียนแบบการไม่พึ่งพาผู้ใดของพระเจ้า โดยการให้แก่ผู้อื่น จึงเป็นการเลียนแบบความเมตตาและความรักของพระเจ้า โดยการให้กับคริสตจักรและเพื่อการประกาศ จึงเป็นการนำคนอื่น ๆ ให้เข้ามาอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า

แต่เพราะเงินมาพร้อมกับอำนาจที่มากมายและมูลค่าอันมหาศาล มันจึงเป็นความรับผิดชอบที่หนักและมันยังนำเสนอการล่อลวงให้ทำบาปต่าง ๆ นา ๆ อย่างต่อเนื่องด้วย เราสามารถติดกับดักของการรักเงินได้ (1 ทิโมธี 6:10) และมันยังสามารถหันจิตใจเราให้ออกจากพระเจ้าด้วย พระเยซูเตือนว่า “ท่านจะรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองไม่ได้” (มัทธิว 6:24) และพระองค์ทรงเตือนการสะสมมันมากเกินไปจนกลายเป็นกว่าเราเก็บมันและไม่ได้ใช้มันเพื่อการดี ว่า

*อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลกที่ซึ่งแมลงและ
สนิมอาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรอาจดะแจะเข้าไปขโมยได้
แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในสวรรค์ที่ซึ่งแมลง
และสนิมไม่อาจทำลายได้และที่ซึ่งโจรไม่อาจดะแจะเข้าไป
ขโมยได้ เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่าน
ก็อยู่ที่นั่นด้วย*

มัทธิว 6:19-21

การที่สิ่งดีได้ถูกบิดเบือนไปนั้นจะต้องไม่ทำให้เราคิดว่าสิ่งดีคือสิ่งที่ชั่วร้าย เงินเป็นสิ่งที่ดีในตัวเอง มันทำให้เรามีโอกาสมากมายในการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

ผู้สอนข่าวประเสริฐ แห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง

ภารกิจของเราในหนังสือเล่มนี้คือการจัดการกับพวกหลัการ และความคิดที่เป็นหัวใจสำคัญของคำสอนในเรื่องความมั่งคั่งและรุ่งเรือง ไม่ใช่การโต้เถียงกับนักเทศน์หรือผู้สอนคนใดคนหนึ่ง แต่เรารู้จักนักเทศน์ที่ทรงอิทธิพลเหล่านี้หลายคนที่โดยวิธีการและรูปแบบที่ต่างกันพวกเขาได้ประกาศและเผยแพร่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองนี้ออกไป

นี่ตัวอย่างบุคคลที่เราสามารถบอกได้ เช่น Duncan Williams, Benson Idahosa, David Oyedepo (ผู้ก่อตั้ง Winners Chapel), John Praise, Kenneth & Gloria Copeland, Kenneth Hagin, Marilyn Hickey, Morris Cerullo, John Avanzini, Robert Tilton, Benny Hinn, Charles Capps, Joel Osteen และ T.D. Jakes

อย่างไรก็ตาม เหนือสิ่งอื่นใด เราอยากให้คุณให้ท่านผู้อ่านตรวจสอบคำสอนที่พวกท่านได้ยินเหล่านี้กับพระคัมภีร์ เราหวังว่าหนังสือเล่มนี้ได้ช่วยให้ท่านสามารถทำเช่นนั้นได้

ภาคผนวกที่ IV:

ข้อมูลเพิ่มเติม : หนังสือเล่มอื่นที่สอนเกี่ยวกับ ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง และรุ่งเรือง

งานเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังมีไม่มากพอเมื่อพิจารณาถึงผลกระทบที่มันมีต่อคริสตจักรทั่วโลก เราอยากจะทำหายบรรดาอาจารย์และนักศาสนศาสตร์ทั้งหลายให้เขียนถึงคำสอนที่ผิด ๆ นี้ด้วยงานเขียนของเขา

ต่อไปนี้เป็นรายชื่อหนังสือจำนวนหนึ่งที่คุ้มค่าแก่การอ่านเพิ่มเติม

Femi Adeleye – *Preachers of a Different Gospel* (Hippo Books, 2011).

นักเขียนชาวไนจีเรียท่านนี้พยายามที่จะตรวจสอบคำกล่าวอ้างของผู้สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง และเปิดโปงวิธีการต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ หนังสือของเขาคือคำเตือนในเรื่องวิธีอันแยบยลของคำสอนเท็จอันนี้ที่ได้แทรกซึมเข้าไปในคริสตจักร

Gordon Fee – *The Disease of the Health and Wealth Gospels* (Vancouver: Regent College, 2006).

ด้วยภูมิหลังในการเป็นนักวิชาการด้านพระคัมภีร์ใหม่ของเขา คำอธิบายและการตีความของกอร์ดอน ฟี จึงทำให้เขาสามารถวิเคราะห์ความเข้าใจที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายของคริสเตียนในเรื่องรูปแบบของการมีสุขภาพดีและความมั่งคั่งได้อย่างเฉพาะเจาะจง หนังสือเล่มนี้จะชวนผู้อ่านไปยังความเชื่อสัตย์ที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

Hank Hanegraaf – *Christianity in Crisis: The 21st Century* (Nashville: Thomas Nelson, 2009).

แฮงค์ แฮนกราฟ ได้ติดตามงานเขียนอันทรงอิทธิพลของเขา จากปี 1993 ด้วยความพยายามใหม่ๆ ที่จะชี้แจงรายละเอียดและเปิดโปงข้อผิดพลาดที่สำคัญของคริสตศาสนาในยุคปัจจุบัน ด้วยการจัดเตรียมคำตอบที่มาจากพระคัมภีร์สำหรับแต่ละกรณีที่ยกมา

David Jones & Russell Woodbridge – *Health, Wealth & Happiness* (Grand Rapids: Kregel 2011).

โจนส์และวู้ดบริดจ์นำเรากลับไปหาคำของพระเจ้าเพื่อเราจะมีสุขภาพดี ที่ถูกต้องอย่างแท้จริงตามพระคัมภีร์ในเรื่องการมีสุขภาพดี ความยากจน ความทุกข์ยาก และในเรื่องการให้ พวกเขาได้ระบุความผิดพลาดที่สำคัญ 5 ประการเกี่ยวกับกลุ่มความเชื่อของความมั่งคั่งและรุ่งเรือง หนังสือเล่มนี้ท้าทายผู้อ่านให้กลับมาค้นพบข่าวประเสริฐที่แท้จริงของพระเยซูอีกครั้ง

Dan McConnell – *A Different Gospel: Updated Edition* (Peabody: Hendrickson, 1995).

ด้วยหัวใจแห่งศรัทธาและสายตาของนักวิชาการแดนแมคคอนเนลเจาะลึกลงไปถึงหัวใจแห่งวลีเด็ดของศาสนศาสตร์ที่สอนว่า “name it and claim it (จงเอ่ยมัน แล้วคุณจะได้)” การทำเช่นนี้ได้อธิบายให้เห็นถึงอันตรายของคำสอนที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ของศาสนศาสตร์แบบนี้

งานเขียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

Keith Ferdinando – *The Battle is God’s* (ACTS, 2012).

หนังสือเล่มนี้เขียนถึงเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณในบริบทของแอฟริกาซึ่งมันอธิบายประเด็นในเรื่องของความเจ็บปวดและเรื่องการทนทุกข์

Stephen Rees – *Jesus: Suffering Saviour, Sovereign Lord* (ACTS, 2012).

เอกสารชุดนี้ให้ความสนใจที่บทเพลงแห่งผู้รับใช้จากพระธรรมอิสยาห์ และพระธรรมฟิลิปปี บทที่ 2 คำเทศนาที่ถูกแบ่งปันในงานสัมมนาแล้วทั่วโลกเหล่านี้คือคำเทศนาที่เปี่ยมด้วยพระคริสต์ คำเทศนาเหล่านี้คือตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของการใช้พระคำของพระเจ้าอย่างถูกต้องเพื่อที่พระสุรเสียงของพระเจ้าจะเป็นที่ได้ยินจริง ๆ ตัวอย่างเหล่านี้คือสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับทุกวันนี้ ซึ่งเป็นยุคมีคนมากมายบิดเบือนพระคัมภีร์และพยายามจะทำให้มันพูดในสิ่งที่พวกเขาอยากให้มันพูด

เกรซบรณสาร

พันธกิจ

เกรซบรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่าง ๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาให้อิสราเอลไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่น ๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

 [facebook.com/gracebannasan](https://www.facebook.com/gracebannasan)

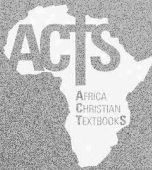
 @gracebannasan

 [instagram/gracebannasan](https://www.instagram.com/gracebannasan)

แม้แต่ทูตสวรรค์เอง หากประกาศข่าวประเสริฐที่ขัดต่อพระคำของพระเจ้าก็จะต้องถูกแช่งสาป ไม่มีคริสเตียนคนใดในโลกเลยที่ไม่ต้องพิจารณาคำพูดของเปาโลที่กล่าวต่อชาวกาลาเทียอย่างเอาใจจริงเอาใจงั้นนี้ ข่าวประเสริฐคือของขวัญล้ำค่าที่สุดของคริสตจักร ที่คริสตจักรควรจะได้เอาใจใส่ ปกป้อง และส่งต่อไปให้ผู้อื่น เราจึงไม่ควรที่จะหยุดตรวจสอบสิ่งที่เราเชื่อและสั่งสอน และตั้งคำถามว่านี่ใช่ข่าวประเสริฐหรือไม่อยู่เสมอ จงตั้งคำถามว่า นี่คือข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงเปิดเผยให้กับเราในพระคัมภีร์หรือไม่?

มันมีข่าวประเสริฐเทียมเท็จที่เชื่อว่าข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรืองที่เผยแพร่ไปยังทวีปต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว มีคริสตจักรมากมายที่กำลังประกาศและสั่งสอนข่าวประเสริฐเทียมเท็จนี้อยู่ มันคือคำโกหกแสนอันตรายที่มาในคราบของศาสนา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากข่าวประเสริฐแบบนี้ก็ถูกชักนำให้ออกห่างจากข่าวประเสริฐของพระเจ้าไปสู่การหลอกลวงที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ไม่มีเรื่องไหนที่เปาโลเอาใจจริงเอาใจงั้นไปมากกว่าเรื่องอันตรายจากข่าวประเสริฐอื่นอีกแล้ว และเราก็รู้สึกเช่นนั้นด้วย ไม่มีเรื่องไหนที่สำคัญมากกว่านี้อีกแล้วเพราะชีวิตของเราขึ้นอยู่กับมัน

สามารถหาข้อมูลและบทความเพิ่มเติมได้ที่ tgc.org/prosperity

INTERNATIONAL
OUTREACH

เวย์น กรูเด็ม

ศาสตราจารย์กิตติเมธีด้าน Theology and Biblical Studies
สถาบันพระคริสตธรรมฟีนิกซ์ (Phoenix Seminary)
เมืองฟีนิกซ์ รัฐแอริโซนา

ไมเคิล โอเทียโน มอรา

ศิษยาภิบาล คริสตจักรเบธไซธนาแบปติส ในโรปี, เคนยา

คอนราด มเบเว

ศิษยาภิบาล คริสตจักรแคพวาทาแบปติส ลูซากา, แซมเบีย

เคน มนูกัว

ศิษยาภิบาล คริสตจักรอิมมานูเอลแบปติส ในโรปี, เคนยา

จอห์น ไพเพอร์

อธิการบดีสถาบันพระคริสตธรรมเบธเลเฮมคอลเลจ แอนด์
เซมินารี (Bethlehem College & Seminary) มินนีแอโพลิส,
รัฐมินนิโซตา

eBook

ISBN 9786169413882

